

ปัจจัยเชิงสาเหตุคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร

วัฒนมน ระฤกชาติ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาวิจัย วัตถุประสงค์และสถิติการศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

2568

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

ปัจจัยเชิงสาเหตุคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาวิจัย วัฒนผลและสถิติการศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

2568

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

A CAUSAL RELATIONSHIP MODEL OF CURIOSITY IN LEARNING IN CHINESE
LANGUAGE AMONG HIGH SCHOOL STUDENTS UNDER THE SECONDARY
EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE BANGKOK

WATTAMON RARUKCHART

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF
THE REQUIREMENTS FOR MASTER DEGREE OF SCIENCE
IN EDUCATIONAL RESEARCH, MEASUREMENT AND STATISTICS
FACULTY OF EDUCATION
BURAPHA UNIVERSITY

2025

COPYRIGHT OF BURAPHA UNIVERSITY

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์และคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ได้พิจารณา
วิทยานิพนธ์ของ วัฒนน ระฤกชาติ ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัย วัตถุประสงค์และสถิติการศึกษา ของมหาวิทยาลัยบูรพา
ได้

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

.....

..... ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุริพร อนุศาสนนันท์)

(ดร.สรพงษ์ เจริญฤทธิยา)

..... กรรมการ

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุริพร อนุศาสนนันท์)

.....

..... กรรมการ

(ดร.ณัฐกฤตา งามมีฤทธิ์)

(ดร.ณัฐกฤตา งามมีฤทธิ์)

..... กรรมการ

(ดร.ญาณิกา ลุนราศรี)

..... คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

(รองศาสตราจารย์ ดร. สญาอุ ชีระวนิชตระกูล)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัย วัตถุประสงค์และสถิติการศึกษา ของ
มหาวิทยาลัยบูรพา

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.วิทวัส แจ่มเยี่ยม)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

63920261: สาขาวิชา: วิจัย วัดผลและสถิติการศึกษา; วท.ม. (วิจัย วัดผลและสถิติการศึกษา)

คำสำคัญ: ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ, คุณลักษณะใฝ่เรียนรู้, ภาษาจีน, นักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาตอนปลาย

วัฒนธรรม ระฤกชาติ : ปัจจัยเชิงสาเหตุคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีนของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร

(A CAUSAL RELATIONSHIP MODEL OF CURIOSITY IN LEARNING IN CHINESE
LANGUAGE AMONG HIGH SCHOOL STUDENTS UNDER THE SECONDARY

EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE BANGKOK) คณะกรรมการควบคุม

วิทยานิพนธ์: สุรีพร อนุศาสนนันท์, ค.ศ., ฌัฐกฤตา งามมีฤทธิ์, ปร.ศ. ปี พ.ศ. 2568.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบของคุณลักษณะใฝ่
เรียนรู้ภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย 2) เพื่อพัฒนาปัจจัยเชิงสาเหตุคุณลักษณะใฝ่
เรียนรู้ภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาตอนปลายที่กำลังเรียนวิชาภาษาจีน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต
1 และ 2) จำนวน 720 คน โดยใช้การสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi - Stage Random Sampling)
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม แบบประมาณค่า 5 ระดับ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น สถิติที่
ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ สถิติเชิงพรรณนา การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน และการ
วิเคราะห์เส้นทาง

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีน ด้วยการวิเคราะห์
องค์ประกอบเชิงยืนยัน พบว่า คุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีนด้านการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วย
ตนเองจากสื่อต่าง ๆ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบสูงที่สุด รองลงมาคือ ความเอาใจใส่และความเพียร
พยายามในการเรียนรู้ และความคิดริเริ่ม โดยที่โมเดลการวัดมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์
เป็นอย่างดี ($\chi^2 = .20, df = 1, p = .66, \chi^2/df = .20, RMSEA = .00, CFI = 1.00, GFI = 1.00, AGFI =$
 1.00) นอกจากนี้ ผลการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีนของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาตอนปลายด้วยการวิเคราะห์เส้นทาง พบว่า อิทธิพลของสังคมและสื่อมวลชนส่งอิทธิพล
ทางตรงต่อคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีน และส่งอิทธิพลทางอ้อมต่อคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีน
ผ่านคุณลักษณะภายในเพื่อการเสริมสร้างตนเอง ในขณะที่สภาพแวดล้อมในครอบครัวและ
สภาพแวดล้อมในสถานศึกษาส่งอิทธิพลทางอ้อมต่อคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีน ผ่านคุณลักษณะ
ภายในเพื่อการเสริมสร้างตนเอง โดยที่โมเดลการวัดมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์เป็น

อย่างดี ($\chi^2 = .20$, $df = 1$, $p = .66$, $\chi^2/df = .20$, RMSEA = .00, CFI = 1.00, GFI = 1.00, AGFI = 1.00)

63920261: MAJOR: EDUCATIONAL RESEARCH, MEASUREMENT AND STATISTICS;
M.Sc. (EDUCATIONAL RESEARCH, MEASUREMENT AND STATISTICS)

KEYWORDS: CAUSAL RELATIONSHIP, CURIOSITY IN LEARNING, CHINESE
LANGUAGE, UPPER SECONDARY SCHOOL STUDENTS, BANGKOK
METROPOLITAN, PATH ANALYSIS

WATTAMON RARUKCHART : A CAUSAL RELATIONSHIP MODEL OF
CURIOSITY IN LEARNING IN CHINESE LANGUAGE AMONG HIGH SCHOOL STUDENTS
UNDER THE SECONDARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE BANGKOK
ADVISORY COMMITTEE: SUREEPORN ANUSASANANAN, Ph.D. NATKRITA
NGAMMEERITH, Ph.D. 2025.

The objectives of this study were (i) to investigate the components of curiosity in learning Chinese among upper secondary school students, and (ii) to construct a causal model of factors influencing curiosity in learning Chinese among these students. The sample selected by multi-stage random sampling consisted of 720 upper secondary school students currently studying in Chinese language from secondary schools under Secondary Education Service Area Offices I and II. The research instrument was a five - point Likert scale questionnaire developed by the researcher. Data were analyzed using descriptive statistics, confirmatory factor analysis (CFA), and path analysis.

The CFA results revealed that curiosity in learning Chinese comprised three components: self - directed learning through media, which had the highest factor loading, followed by learning diligence, and initiative. The measurement model demonstrated well fit with the empirical data ($\chi^2 = .20$, $df = 1$, $p = .66$, $\chi^2/df = .20$, RMSEA = .00, CFI = 1.00, GFI = 1.00, AGFI = 1.00). Furthermore, path analysis indicated that the influence of social and mass media had a direct effect on curiosity in learning Chinese and an indirect effect mediated through internal features for self - empowerment. Meanwhile, family environment and school environment exerted indirect effects on curiosity in learning Chinese via internal features for self - empowerment. The causal model also showed well fit with the empirical data ($\chi^2 = .20$, $df = 1$, $p = .66$, $\chi^2/df = .20$, RMSEA = .00, CFI = 1.00, GFI = 1.00, AGFI = 1.00).

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความกรุณาอย่างยิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรีพร อนุศาสนนันท์ อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ดร.ณัฐกฤตา งามมีฤทธิ์ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ที่ได้เสียสละเวลา ให้คำปรึกษาแนะนำแนวทางที่ถูกต้อง ตลอดจนพิจารณาแก้ไขข้อบกพร่องในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จนเป็นงานที่สมบูรณ์ด้วยความเอาใจใส่และเมตตาต่อผู้วิจัยอย่างยิ่ง ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ ดร.สรพงษ์ เจริญกฤตยาวุฒิ ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบันและ ประธานสอบวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณญานิกา ลุนราศรี กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ที่ได้ ให้ข้อเสนอแนะที่มีประโยชน์ ทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นงานที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่าน ที่เสียสละเวลามาช่วยตรวจคุณภาพและพิจารณา แก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาประยุกต์ทุกท่านที่ให้ความรู้ทาง วิชาการและคำแนะนำที่ดีแก่ผู้วิจัยตลอดระยะเวลาที่ศึกษาอยู่ ณ มหาวิทยาลัยแห่งนี้

ขอขอบคุณกลุ่มตัวอย่างทุกท่าน ตลอดจนผู้อำนวยการ โรงเรียนและคณะครูของโรงเรียนที่ ให้ความอนุเคราะห์ อำนวยความสะดวกในการเก็บข้อมูลจนเสร็จสมบูรณ์

สุดท้ายนี้ขอกราบขอบพระคุณพ่อฤทธิพงษ์ ระฤกชาติ และคุณแม่นางวัชรินทร์ ระฤกชาติ ที่ ให้การสนับสนุนผู้วิจัยเสมอมา รวมถึงขอบคุณพี่ ๆ เพื่อน ๆ ร่วมรุ่นสาขาวิจัย วัตถุประสงค์และสถิติ การศึกษาผู้เป็นกัลยาณมิตรที่คอยให้กำลังใจ ให้ความช่วยเหลือแก้ไขปัญหาที่พบในระหว่างการศึกษา จนปัญหาต่าง ๆ สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

คุณค่าและคุณประโยชน์ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ขอบแต่ บิดา มารดา ครอบครัว ครู อาจารย์ ญาติพี่น้อง ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่านที่ทำให้ผู้วิจัยมีความเจริญก้าวหน้าทางการศึกษา

วัฒน์ ระฤกชาติ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ฉ
กิตติกรรมประกาศ	ช
สารบัญ	ซ
สารบัญตาราง	ฅ
สารบัญภาพ	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
คำถามการวิจัย	4
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
สมมติฐานของการวิจัย	4
กรอบแนวความคิดการวิจัย	5
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย	6
ขอบเขตของการวิจัย	7
นิยามศัพท์เฉพาะ	8
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	11
ความสำคัญของการเรียนรู้ภาษาจีน	11
แนวคิดเกี่ยวกับคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีน	12
แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีน	23
คุณลักษณะภายในเพื่อการเสริมสร้างตนเอง	39
สภาพแวดล้อมในครอบครัว	42

สภาพแวดล้อมในสถานศึกษา	44
อิทธิพลของสังคมและสื่อมวลชน	47
โมเดลสมการ โครงสร้าง	48
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	51
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	55
ประชากรและตัวอย่าง	55
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	56
การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	56
การเก็บรวบรวมข้อมูล	59
การวิเคราะห์ข้อมูล	59
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	61
สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล	61
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	63
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน	63
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสองของ โมเดลการวัด คุณลักษณะใฝ่เรียนรู้	82
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีน ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย	87
บทที่ 5 สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ	91
สรุปผลการวิจัย	91
อภิปรายผลการวิจัย	92
ข้อเสนอแนะ	95
บรรณานุกรม	98
ภาคผนวก	101

ภาคผนวก ก	102
ภาคผนวก ข	104
ภาคผนวก ค	107
ประวัติย่อของผู้วิจัย	117

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 ตารางสังเคราะห์องค์ประกอบของคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้.....	16
2 การสรุปคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีนด้วยวิธีการสัมภาษณ์ครูผู้สอนภาษาจีน.....	21
3 ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ของผู้เรียน.....	25
4 การสรุปปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีนด้วยวิธีการสัมภาษณ์ครูผู้สอน และนักเรียนที่ใฝ่เรียนรู้ภาษาจีน.....	37
5 คำดัชนีความตรงเชิงเนื้อหาของข้อคำถามรายชื่อ.....	57
6 ผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัยในด้านความเที่ยงและอำนาจจำแนก.....	57
7 ข้อมูลทั่วไปของตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม.....	64
8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเบ้ และค่าความโด่งของตัวแปรสังเกตได้ ของตัวแปรความเอาใจใส่และความเพียรพยายามในการเรียนรู้.....	65
9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเบ้ และค่าความโด่งของตัวแปรสังเกตได้ ของตัวแปรการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองจากสื่อต่าง ๆ.....	67
10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเบ้ และค่าความโด่งของตัวแปรสังเกตได้ ของตัวแปรความคิดริเริ่ม.....	68
11 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเบ้ และค่าความโด่งของตัวแปรสังเกตได้ ของตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเอง.....	69
12 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเบ้ และค่าความโด่งของตัวแปรสังเกตได้ ของตัวแปรแรงจูงใจในการเรียน.....	71
13 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเบ้ และค่าความโด่งของตัวแปรสังเกตได้ ของตัวแปรการกำหนดเป้าหมายในอนาคต.....	72
14 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเบ้ และค่าความโด่งของตัวแปรสังเกตได้ ของตัวแปรการสนับสนุนจากครอบครัว.....	74
15 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเบ้ และค่าความโด่งของตัวแปรสังเกตได้ ของตัวแปรการเห็นแบบอย่างจากคนในครอบครัว.....	75
16 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเบ้ และค่าความโด่งของตัวแปรสังเกตได้ ของตัวแปรการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ.....	76

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
17 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเบ้ และค่าความโด่งของตัวแปรสังเกตได้ ของตัวแปรบรรยากาศในชั้นเรียน.....	78
18 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเบ้ และค่าความโด่งของตัวแปรสังเกตได้ ของตัวแปรการเห็นแบบอย่างจากครูและรุ่นพี่.....	79
19 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเบ้ และค่าความโด่งของตัวแปรสังเกตได้ ของตัวแปรการได้รับข่าวสารผ่านสื่อ.....	80
20 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเบ้ และค่าความโด่งของตัวแปรสังเกตได้ ของตัวแปรการเห็นแบบอย่างจากบุคคลในสังคม.....	81
21 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเมทริกซ์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ของโมเดลการวัดคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้.....	83
22 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสองของพฤติกรรมบ่งชี้ใน โมเดล การวัดคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้.....	85
23 ค่าดัชนีความกลมกลืนปัจจัยเชิงสาเหตุคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีนของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย.....	88
24 ผลการวิเคราะห์อิทธิพลของตัวแปร โมเดลความสัมพันธ์ปัจจัยเชิงสาเหตุคุณลักษณะ ใฝ่เรียนรู้ภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย.....	89

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า	
1	กรอบแนวความคิดการวิจัยในการศึกษาองค์ประกอบของคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย กรุงเทพมหานคร.....	5
2	กรอบแนวคิดในการวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยเชิงสาเหตุคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย กรุงเทพมหานคร.....	6
3	ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร.....	38
4	ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสองของ โมเดลการวัดคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้.....	87
5	โมเดลความสัมพันธ์ปัจจัยเชิงสาเหตุคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย.....	89

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาจีนเป็นหนึ่งในภาษาสากลที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งภาษาหนึ่งที่มีผู้ใช้เป็นจำนวนมาก รองลงมาจากภาษาอังกฤษ กระทรวงศึกษาธิการจึงกำหนดนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอน ภาษาจีนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานให้มีความเข้มแข็งและมีคุณภาพได้มาตรฐานสากล โดยมุ่งเน้นการพัฒนาส่งเสริมสนับสนุนผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถและทักษะทางภาษาจีนอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อนำไปใช้ในการสื่อสาร การศึกษาต่อ และการประกอบอาชีพ เป็นการเพิ่มความสามารถของคนไทยสู่เวทีโลก โดยให้หน่วยงานบุคลากรทุกภาคส่วนได้ตระหนักถึงความสำคัญ และความจำเป็นที่จะต้องเร่งรัดปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาจีนและร่วมมือกันดำเนินงานพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีนให้บรรลุเป้าหมาย(กระทรวงศึกษาธิการ, 2561)

การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยในช่วงทศวรรษที่ผ่านมาได้รับความสนใจอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ภาษาจีนได้รับการบรรจุไว้ในหลักสูตรของสถานศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ทั้งในรูปแบบวิชาเลือก วิชาเพิ่มเติม และโครงการพิเศษ เช่น ห้องเรียนภาษาจีน และมีกรมสนับสนุนจากรัฐบาลจีนในการจัดส่งครูอาสาสมัครมาสอนในประเทศไทย การสอบวัดระดับภาษาจีน (HSK) ได้รับการจัดสอบอย่างแพร่หลายทั่วประเทศ แสดงให้เห็นถึงความสำคัญและความต้องการเรียนรู้ภาษาจีนที่เพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน และเนื่องจากประเทศไทยมีความสัมพันธ์อันแน่นแฟ้นกับสาธารณรัฐประชาชนจีน ในหลากหลายด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจ การค้า การท่องเที่ยว ตลอดจนด้านวัฒนธรรม ซึ่งล้วนส่งผลให้ภาษาจีนได้รับความสำคัญมากยิ่งขึ้น รวมถึงนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการที่ส่งเสริมการเรียนรู้อาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะภาษาจีนซึ่งมีแนวโน้มจะมีความสำคัญในเวทีโลกมากยิ่งขึ้น (Hao Zhang & Sumalee Chinokul, 2023)

อย่างไรก็ดี ปัญหาในการจัดการเรียนรู้อาษาจีนที่ผ่านอาจเกิดจากหลักสูตรไม่สอดคล้องกับสภาพการจัดการเรียนรู้จริงของแต่ละโรงเรียน ประกอบกับไม่สามารถจัดการเรียนการสอนได้ ทุกช่วงชั้นปีในทุกโรงเรียน ส่งผลให้การจัดการเรียนการสอนไม่ต่อเนื่องและไม่เป็นไปตามมาตรฐานเดียวกัน อันทำให้ผู้เรียนไม่มีแรงจูงใจในการเรียน และส่งผลทำให้ผู้เรียนได้คะแนนไม่ผ่านเกณฑ์หรือต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานและไม่สามารถสื่อสารภาษาจีนได้อย่างมีประสิทธิภาพเท่าที่ควรจะเป็น ด้วยเหตุนี้ ปัญหาดังกล่าวจึงส่งผลทำให้เกิดปัญหาเรื่องทัศนคติและพฤติกรรม

การเรียนของผู้เรียนที่มีต่อภาษาจีนตามมา โดยที่ผู้เรียนภาษาจีนอาจไม่ตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนภาษาจีน และไม่มีภาวะกระตือรือร้นในการเรียนภาษาจีน จากปัญหาดังกล่าวจึงทำให้ต้องกลับมาเสริมสร้างคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีน เพื่อให้ทำให้ผู้เรียนเกิดแรงกระตุ้นและความสนใจที่จะเรียนรู้ภาษาจีนอย่างต่อเนื่อง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2561)

คุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ นับได้ว่าเป็นคุณลักษณะที่สำคัญที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง มีความกระตือรือร้นในการแสวงหาความรู้ มีความสามารถในการวางแผน จัดการตนเอง และประเมินการเรียนรู้ของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ จากการศึกษาของ (Hao Zhang & Sumalee Chinokul, 2023) พบว่า ผู้เรียนที่มีคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ในระดับสูงจะมีผลสัมฤทธิ์ทางภาษาจีนดีกว่าผู้เรียนที่ขาดคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ นอกจากนี้ จากการศึกษาทบทวนวรรณกรรมที่ผ่านมา อาทิ การศึกษาของ (วันเพ็ญ โปธิ์พูน, 2555) (ยุพาวดี พิมพิลา, 2556) (ศิริวิมล ชูชีพวัฒนา, 2558) (เกวรี แลใจ, 2556) (ชญญ์ลักษณ์ เขจรภักดิ์, 2562) (Mairin Hennebry & Xuesong Gao, 2021) (ปิยนุช มีสุข, 2563) (Sin Manw LAM, 2020) และ (สุวิษญา คงสุข, 2561) รวมทั้ง การสัมภาษณ์กับครูผู้สอนภาษาจีนในฐานะที่เป็นภาษาต่างประเทศในเบื้องต้นทำความเข้าใจเกี่ยวกับคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ของผู้เรียน พบว่า คุณลักษณะของใฝ่เรียนรู้ที่สำคัญของผู้เรียนควรมีคุณลักษณะของการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองจากสื่อต่าง ๆ ความเอาใจใส่และความเพียรพยายามในการเรียนรู้ และความคิดริเริ่ม ซึ่งคุณลักษณะหรือองค์ประกอบสำคัญดังกล่าวเป็นตัวสะท้อนที่ชัดเจนถึงคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ของผู้เรียน

นอกจากนั้น จากการศึกษาทบทวนวรรณกรรมที่ผ่านมาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ของนักเรียน อาทิ การศึกษาของ (วัฒนา พาผล, 2551) (พงษ์เทพ ปลื้มใจ, 2555) (กนกวรรณ บัจจวงษ์, 2559) (นิภาภรณ์ บุญนาวา, 2560) และ (ปิยนุช มีสุข, 2563) รวมไปถึงการ สัมภาษณ์ครูผู้สอนภาษาจีนและนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า ปัจจัยที่สำคัญที่ส่งผลต่อคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ของผู้เรียนมักเกี่ยวข้องกับคุณลักษณะภายในเพื่อการเสริมสร้างตนเองของผู้เรียน กล่าวคือ หากผู้เรียนมีคุณลักษณะภายในเพื่อการเสริมสร้างตนเองสูงแล้วย่อมก่อให้เกิดคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ของผู้เรียนตามมา นอกจากนี้ ปัจจัยที่นอกเหนือจากคุณลักษณะภายในเพื่อการเสริมสร้างตนเองของผู้เรียนนั้น ปัจจัยที่สำคัญยังเกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมในครอบครัว สภาพแวดล้อมในสถานศึกษา และอิทธิพลของสังคมและสื่อมวลชน ซึ่งทั้งสามปัจจัยดังกล่าวล้วนแล้วแต่เป็นปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนด้วยเช่นเดียวกัน กล่าวคือ หากผู้เรียนได้อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาจีนและอยู่ในสถานศึกษาที่มีบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ภาษาจีนแล้วย่อมส่งผลทำให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ตามมา

นอกจากนี้ อิทธิพลของสังคมและสื่อมวลชนหรือการเปิดรับสื่อที่เกี่ยวข้องกับภาษาจีนก็ส่งผลทำให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ตามมาด้วยเช่นเดียวกัน

การเรียนรู้ภาษาจีนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายนับได้ว่าเป็นจุดเปลี่ยนที่สำคัญของผู้เรียนเป็นอย่างมาก เนื่องด้วยการเรียนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาในประเทศไทยถูกจัดให้เป็นหนึ่งในวิชาของแผนการเรียนศิลป์ภาษาและยังเป็นรายวิชาเลือกให้แก่ผู้เรียนให้ได้เรียนรู้ภาษาจีนด้วยเช่นเดียวกัน นอกจากนี้ ภาษาจีนยังได้รับการบรรจุให้เป็นหนึ่งในภาษาต่างประเทศที่นักเรียนใช้สอบเข้ามหาวิทยาลัยได้ด้วยเช่นเดียวกัน ดังนั้น การเรียนภาษาจีนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจึงถือได้ว่าเป็นการเรียนรู้ภาษาจีนในระดับที่เข้มข้นสำหรับนักเรียนในหลายคน และนักเรียนอาจเรียนภาษาจีนเพื่อใช้ในการต่อยอดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างอาชีพและความก้าวหน้าของตนเองต่อไปในอนาคต จากการรายงานของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (สทศ.) พบว่า จำนวนผู้สมัครสอบวิชาความถนัดทางภาษาจีน (PAT 7.4) มีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง และมียอดผู้สมัครสอบสูงกว่าภาษาต่างประเทศอื่น ๆ อย่างชัดเจน นอกจากนี้ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเป็นช่วงเวลาที่ผู้เรียนสามารถกำหนดทิศทางการเรียนรู้ของตนเอง รวมถึงมีความสามารถในการประเมินศักยภาพและความสนใจของตนเองเพื่อเตรียมความพร้อมในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ เป็นกลุ่มที่เหมาะสมอย่างยิ่งในการศึกษาพฤติกรรมและแรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษาจีน จากผลการวิจัยของ (Zoltán Dömyei, 2009) พบว่า แรงจูงใจในการเรียนภาษาที่สองของผู้เรียนยุคใหม่ไม่ได้ขึ้นกับสิ่งแวดล้อมเพียงอย่างเดียว แต่ขึ้นอยู่กับภาพลักษณ์และความคาดหวังในตัวตนในอนาคตของผู้เรียนเอง ซึ่งเป็นภาพตัวเองในอนาคต ในฐานะผู้ใช้ภาษาต่างประเทศและภาพตัวตน ซึ่งปัจจัยดังกล่าวส่งผลโดยตรงต่อแรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศระยะยาวด้วยเช่นเดียวกัน

ด้วยเหตุและผลดังกล่าวในข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยมีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อศึกษาองค์ประกอบของคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และศึกษาโมเดลความสัมพันธ์ปัจจัยเชิงสาเหตุคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งผลที่ได้รับจากการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบและปัจจัยเชิงสาเหตุคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย อีกทั้งข้อค้นพบที่ได้ยังเป็นแนวทางสำหรับผู้ปกครอง คณาจารย์ และโรงเรียนในการส่งเสริมคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายต่อไป

คำถามการวิจัย

1. องค์ประกอบของคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย กรุงเทพมหานครมีอะไรบ้าง และองค์ประกอบดังกล่าวสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์หรือไม่
2. โมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย กรุงเทพมหานครมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์หรือไม่

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาองค์ประกอบของคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาโมเดลความสัมพันธ์ปัจจัยเชิงสาเหตุคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย กรุงเทพมหานคร

สมมติฐานของการวิจัย

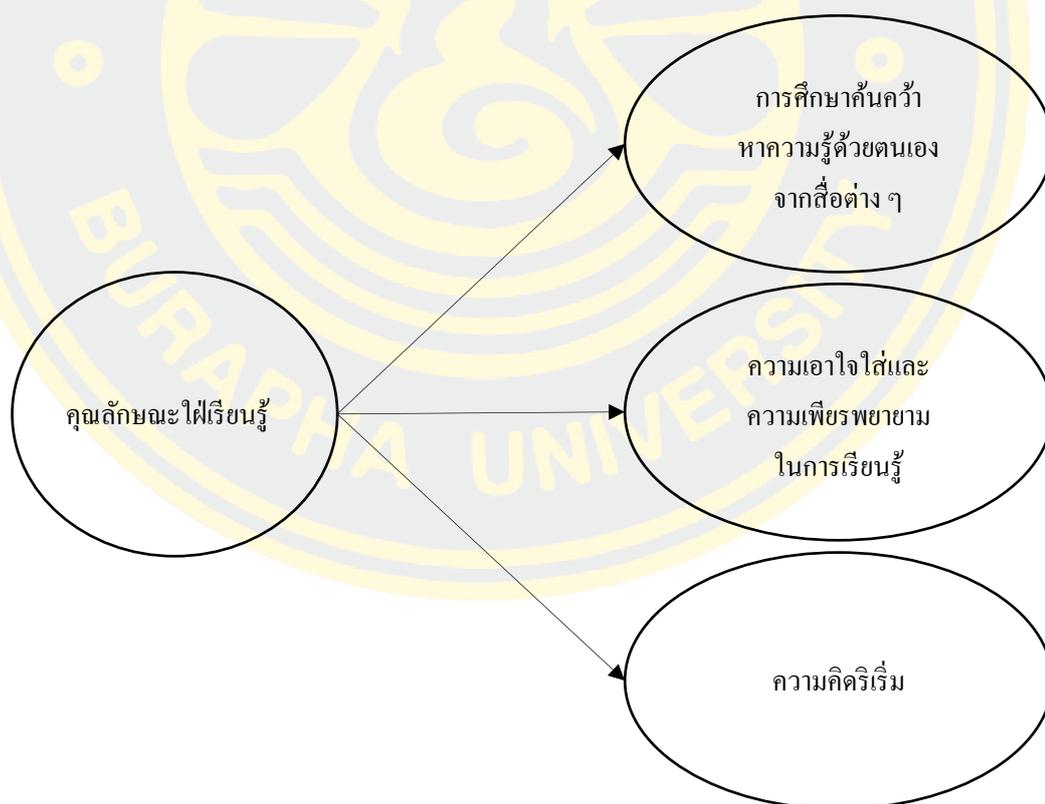
การศึกษาองค์ประกอบของคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย กรุงเทพมหานคร สามารถกำหนดสมมติฐานการวิจัยได้ว่า องค์ประกอบของคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีนประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) เอาใจใส่และมีความเพียรพยายามในการเรียนรู้ 2) การศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองจากสื่อต่าง ๆ และ 3) ความคิดริเริ่ม (ดังภาพที่ 1)

สำหรับการศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย กรุงเทพมหานคร สามารถกำหนดสมมติฐานการวิจัยได้ดังนี้

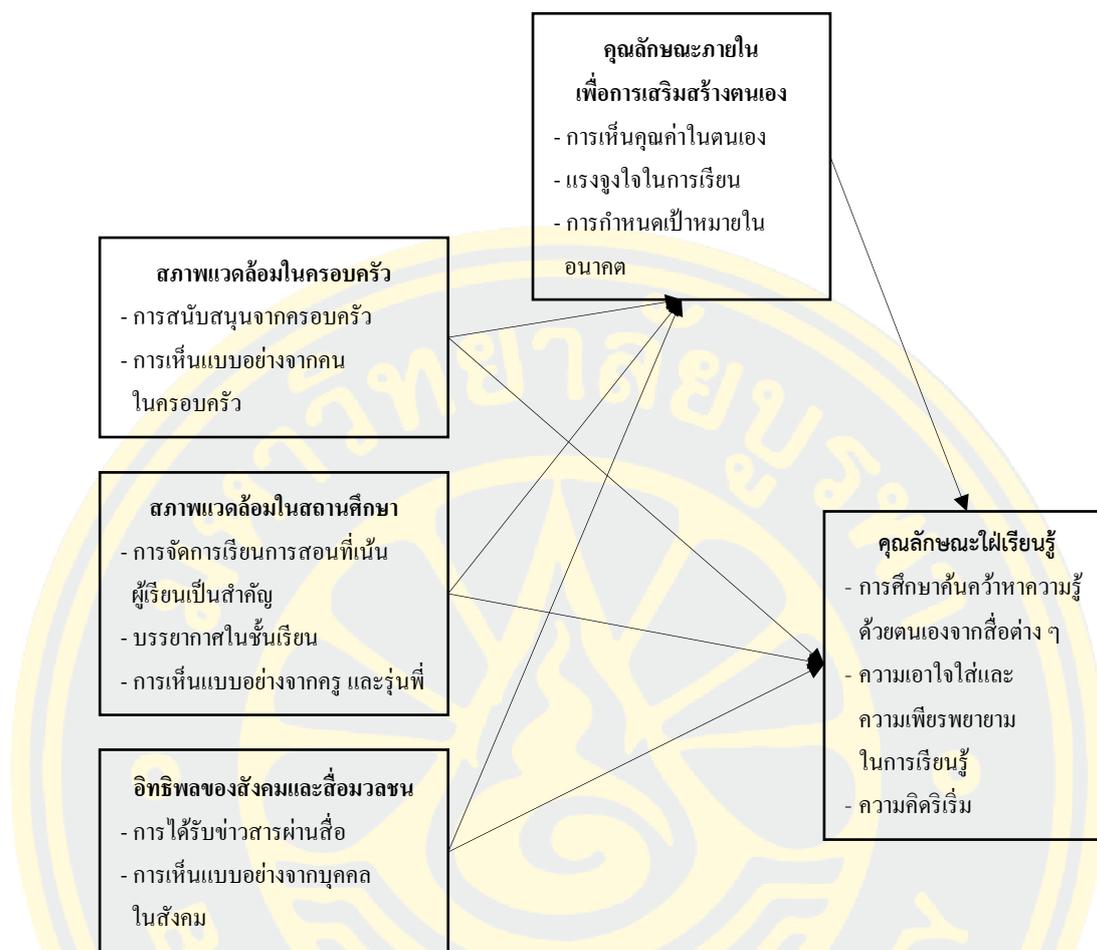
1. อิทธิพลของสังคมและสื่อมวลชนส่งอิทธิพลทางตรงต่อคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีน และส่งอิทธิพลทางอ้อมต่อคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีนผ่านคุณลักษณะภายในเพื่อการเสริมสร้างตนเอง
2. สภาพแวดล้อมในสถานศึกษาส่งอิทธิพลทางตรงต่อคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีน และส่งอิทธิพลทางอ้อมผ่านคุณลักษณะภายในเพื่อการเสริมสร้างตนเอง
3. สภาพแวดล้อมในครอบครัวส่งอิทธิพลทางตรงต่อคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีน และส่งอิทธิพลทางอ้อมผ่านคุณลักษณะภายในเพื่อการเสริมสร้างตนเอง
4. คุณลักษณะภายในเพื่อการเสริมสร้างตนเองส่งอิทธิพลทางตรงต่อคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีน

กรอบแนวความคิดการวิจัย

กรอบแนวความคิดในการศึกษาครั้งนี้สามารถจำแนกออกเป็น 2 ส่วนตามวัตถุประสงค์การวิจัย ได้แก่ ส่วนแรก การศึกษาองค์ประกอบของคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย กรุงเทพมหานคร โดยที่จากการสังเคราะห์วรรณกรรมที่ผ่านมาสามารถกำหนดโมเดลการวัดคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ของนักเรียน ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่ การศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง ความเอาใจใส่และความเพียรพยายามใน ความคิดริเริ่ม (ดังภาพที่ 1) และส่วนที่สอง การศึกษาโมเดลความสัมพันธ์ปัจจัยเชิงสาเหตุคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย กรุงเทพมหานคร จากการสังเคราะห์วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง พบว่า ปัจจัยเชิงสาเหตุคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย กรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย คุณลักษณะภายในเพื่อการเสริมสร้างตนเอง สภาพแวดล้อมในครอบครัว สภาพแวดล้อมในสถานศึกษา อิทธิพลของสังคมและสื่อมวลชน (ดังภาพที่ 2)

ภาพที่ 1 กรอบแนวความคิดการวิจัยในการศึกษาองค์ประกอบของคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย กรุงเทพมหานคร

ภาพที่ 2 กรอบแนวคิดในการวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยเชิงสาเหตุคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีนของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย กรุงเทพมหานคร

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีนของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร
คาดว่าผลจากการวิจัยจะมีประโยชน์ดังต่อไปนี้

1. ข้อค้นพบจากการวิจัยครั้งนี้ทำให้ทราบถึงองค์ประกอบของคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้
ภาษาจีนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งผู้ปกครอง คณาจารย์
ผู้สอน และผู้บริหาร โรงเรียนสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริมคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้
ภาษาจีนได้อย่างชัดเจน นอกจากนี้ ยังใช้เป็นแนวทางในการเสริมสร้างและการจัดกิจกรรม
การเรียนรู้ของผู้เรียนให้เกิดคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ข้อค้นพบจากการวิจัยครั้งนี้ช่วยให้สามารถระบุและจำแนกปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายได้อย่างเป็นระบบ ได้แก่ คุณลักษณะภายในเพื่อการเสริมสร้างตนเอง สภาพแวดล้อมในครอบครัว สภาพแวดล้อมทางการศึกษา และอิทธิพลของสังคมและสื่อ ซึ่งองค์ความรู้เหล่านี้สามารถนำไปใช้เป็นกลไกในการพัฒนาและส่งเสริมคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ของผู้เรียนได้อย่างเป็นรูปธรรม โดยครู ผู้บริหารสถานศึกษา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำผลการวิจัยไปกำหนดแนวทางการส่งเสริมการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ การสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน ตลอดจนการสนับสนุนจากครอบครัวและชุมชน เพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนอย่างต่อเนื่องและยั่งยืนของนักเรียนในระยะยาว

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2567 จำนวน 110,166 คน จากทั้งหมด 119 โรงเรียน

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย 5 ตัวแปร ได้แก่ 1) คุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีน ประกอบด้วยการศึกษา ค้นคว้าหาความรู้จากสื่อต่างๆ ความเอาใจใส่และความพยายามในการเรียนรู้ และความคิดริเริ่ม 2) คุณลักษณะภายในเพื่อการเสริมสร้างตนเอง ประกอบด้วย การเห็นคุณค่าในตนเอง แรงจูงใจในการเรียน การกำหนดเป้าหมายในอนาคต 3) สภาพแวดล้อมในครอบครัว ประกอบด้วย การสนับสนุนจากครอบครัว การเห็นแบบอย่างจากคนในครอบครัว 4) สภาพแวดล้อมในสถานศึกษา ประกอบด้วย การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ บรรยากาศในชั้นเรียน การเห็นแบบอย่างจากครูและรุ่นพี่ 5) อิทธิพลของสังคมและสื่อมวลชน ประกอบด้วย การได้รับข่าวสารผ่านสื่อ การเห็นแบบอย่างจากบุคคลในสังคม

3. ขอบเขตด้านพื้นที่

พื้นที่ที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 และ 2

4. ขอบเขตด้านเวลา

ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ ได้เก็บรวบรวมข้อมูลในช่วงระหว่าง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย หมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่ได้เรียนวิชาภาษาจีน ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร

2. คุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีน (Curiosity in learning Chinese language) หมายถึง คุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีน หมายถึง ผู้ที่มีลักษณะแสดงออกถึงความตั้งใจ เพียรพยายาม ในการเรียนและเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ การกระทำ หรือปฏิบัติหน้าที่แสดงถึงความกระตือรือร้น ต้องการแสวงหาความรู้อันเป็นประโยชน์ที่เกี่ยวข้องกับภาษาจีนอยู่ตลอดเวลาทั้งใน โรงเรียน และนอกห้องเรียน มีความสามารถนำความรู้มาวิเคราะห์เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ให้เป็นประโยชน์ ในการเรียนภาษาจีน และการดำเนินชีวิตได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ประกอบด้วย

2.1 การศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองจากสื่อต่างๆ (Self - Directed Learning Through Media) หมายถึง การศึกษาค้นคว้าหาความรู้จากสื่อต่างๆ หมายถึง การที่ผู้เรียนมีอิสระ ในการดำเนินการเรียนรู้ของตนเอง กระตือรือร้นที่จะสืบค้นความรู้จากแหล่งเรียนรู้ทั้งภายใน และ ภายนอกโรงเรียน ด้วยวิธีการสนทนากับผู้รู้ ผู้มีประสบการณ์ การสังเกต การเลียนแบบจากสิ่งที่ ได้พบเห็นหรือจากตำรา สิ่งตีพิมพ์ ยูทูป แอปพลิเคชัน และสื่อเทคโนโลยีต่าง ๆ

2.2 ความเอาใจใส่และความเพียรพยายามในการเรียนรู้ (Learning Diligence) หมายถึง การที่ผู้เรียนแสดงถึงความมุ่งมั่น ขยันขันแข็งในการศึกษาหาความรู้ เพื่อเข้าร่วมกิจกรรม หรือทำงานที่ได้รับมอบหมายให้ประสบความสำเร็จตามจุดหมายที่ตั้งไว้ โดยไม่ย่อท้อต่อ ความยากลำบากและตั้งใจทำโดยไม่มีใครบังคับ

2.3 ความคิดริเริ่ม (Initiative) หมายถึง ผู้ที่มีความคิดเห็นความรู้สึกรู้สึกนึกคิดที่ แปลกใหม่ แตกต่างจากความคิดธรรมดา นำความคิดใหม่ๆ มาดัดแปลงเป็นเทคนิคของตนเอง เพื่อใช้ในการเรียน การทำงาน การตัดสินใจในการดำรงชีวิตได้

3. คุณลักษณะภายในเพื่อการเสริมสร้างตนเอง (Internal Features for Self – Empowerment) หมายถึง คุณลักษณะทางด้านจิตใจ อารมณ์ ความรู้สึกรู้สึกนึกคิด สติปัญญา ที่ส่งผลต่อ คุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีน ไม่สามารถสังเกตได้จากการแสดงออกและบุคลิกภาพภายนอก ซึ่งวัดได้จากตัวแปรการกำหนดเป้าหมายในอนาคต

3.1 การเห็นคุณค่าในตนเอง (Self - Esteem) หมายถึง ความรู้สึกรู้สึกนึกคิดของผู้เรียน ที่มีต่อตนเองทางด้านความสามารถในการทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับภาษา ความสามารถทาง การเรียน และการเข้าร่วมกิจกรรม ความสามารถในการแก้ไขปัญหา ปรับปรุง ดัดแปลง อันเป็น การคิดที่ก่อให้เกิดสิ่งแปลกใหม่ ทั้งยังเห็นว่าตนเองเป็นที่ยอมรับนับถือของบุคคลอื่น นักเรียน

ที่เห็นคุณค่าในตนเองจะมีการยอมรับตนเอง และมองตนเองในด้านที่สามารถพัฒนาได้ พร้อมทั้งจะพัฒนาตนเองให้เป็นประโยชน์

3.2 แรงจูงใจในการเรียน (Learning Motivation) หมายถึง คุณลักษณะของผู้เรียน ที่แสดงให้เห็นถึงความมุ่งมั่นที่จะกระทำสิ่งใดๆ ให้สำเร็จลุล่วงตามเป้าหมาย อันเนื่องมาจากการกระตุ้นจากสิ่งแวดล้อมภายนอก บุคคลรอบข้าง หรือสถานการณ์ต่าง ๆ รอบตัว โดยมีพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความพยายามอย่างเต็มที่ เมื่อมีอุปสรรคจะคิดหาวิธีการ และแนวทางแก้ไขให้สำเร็จอย่างไม่ย่อท้อ ต่าง ๆ ให้ประสบผลสำเร็จตามที่ต้องการ

3.3 การกำหนดเป้าหมายในอนาคต (Future Goal Setting) หมายถึง ความประสงค์ที่ผู้เรียน ความคิดเห็นหรือการคาดการณ์เกี่ยวกับการศึกษา การศึกษาต่อ และการประกอบอาชีพในอนาคต สามารถควบคุมตนเอง ในการกระทำหรือละเว้นการกระทำบางอย่างในปัจจุบัน และสามารถเห็นความสำคัญของผลดี ผลเสีย ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต เพื่อไปสู่เป้าหมายที่คาดหวัง เช่น เป้าหมายเกี่ยวกับการศึกษา เป้าหมายต่อการประกอบอาชีพ และเป้าหมายชีวิตในอนาคต

4. สภาพแวดล้อมในครอบครัว (Family Environment) หมายถึง สภาพการดำรงชีวิตที่บุคคลเกิดความสุขทั้งทางร่างกายและจิตใจอันเนื่องมาจากการได้รับการตอบสนอง ความต้องการในด้านต่าง ๆ ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ความคาดหวังของ บิดามารดาต่อการศึกษาของบุตร คอยให้คำปรึกษา อบรมสั่งสอนให้การสนับสนุนทางการศึกษา

4.1 การสนับสนุนจากครอบครัว (Family Support) หมายถึง การที่ผู้เรียนได้รับการสนับสนุนจากพ่อ แม่ ผู้ปกครอง และญาติพี่น้องในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านอารมณ์ สังคม สิ่งของ ข้อมูลข่าวสาร เงินทอง การให้คำปรึกษาและชี้แนะแนวทางด้านการเรียน ด้านสิ่งของ เช่น การจัดหาอุปกรณ์การเรียน และสนับสนุนค่าเล่าเรียน การสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร เช่น การบอกกล่าวข้อมูลข่าวสารความเคลื่อนไหวทางด้านต่าง ๆ เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าในตนเอง และรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัว ทำให้เกิดกำลังใจในการแสวงหาความรู้ ให้ประสบความสำเร็จ

4.2 การเห็นแบบอย่างจากคนในครอบครัว (Family Role Models) หมายถึง การรับรู้ของผู้เรียนจากการกระทำที่สมาชิกในครอบครัวให้ความรักความห่วงใย ความสนิท เอาใจใส่ซึ่งกันและกัน และการแสดงออกของบุคคลในครอบครัวที่สามารถส่งเสริมและกระตุ้นผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ การเลียนแบบด้วยความใฝ่เรียนรู้ เป็นแรงบันดาลใจนำมาซึ่งความสำเร็จต่อการเรียน

5. สภาพแวดล้อมในสถานศึกษา (Environment of School) หมายถึง สภาพแวดล้อมในโรงเรียนออกเป็น 2 ด้าน คือ ด้านมนุษย์และด้านสภาพแวดล้อมกายภาพ รวมถึงกฎระเบียบที่มี

อิทธิพลต่อผู้เรียน ในการปรับตัวและการดำรงชีวิต ทั้งด้านอาคารสถานที่ การเรียนการสอน กลุ่มเพื่อน ซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จะมีส่วนในการกำหนดพฤติกรรมของผู้เรียน เป็นตัวกระตุ้นให้ผู้เรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้

5.1 การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (Student - Centered Instruction)

หมายถึง กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยการจัดการให้ผู้เรียน สร้างความรู้ใหม่ซึ่งผ่านกระบวนการคิดด้วยตนเอง ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยการลงมือปฏิบัติจริง จะทำให้เกิดความเข้าใจ และสามารถนำความรู้ไปบูรณาการไว้ในชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี คุณภาพของการจัดการศึกษาตามหลักสูตรจะได้ผลหรือไม่ มากน้อยเพียงใด ย่อมขึ้นอยู่กับ การจัดการเรียนการสอนเป็นหลัก ซึ่งนิยมกำหนดในรูปแบบพฤติกรรมที่แสดงออกของผู้เรียน ที่แสดงถึงคุณลักษณะความสามารถ หรือสมรรถภาพตามลักษณะที่ต้องการหรือที่มุ่งหวังไว้

5.2 บรรยากาศในชั้นเรียน (Classroom Atmosphere) หมายถึง ความสัมพันธ์ที่ดี

ระหว่างครูและนักเรียน ซึ่งครูแสดงออกถึงความสนใจต่อนักเรียน รวมถึงสภาพแวดล้อม ที่เอื้อให้นักเรียนมีคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ เช่น ผู้เรียนมีความเป็นมิตรต่อกัน ร่วมมือร่วมใจ ในการปฏิบัติกิจกรรม ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจในการเรียน มีความกระตือรือร้น และมีความรับผิดชอบในการเรียน

5.3 การเห็นแบบอย่างจากครูและรุ่นพี่ (Teacher and Senior Role Models) หมายถึง

การรับรู้สิ่งต่าง ๆ จากคนข้าง เช่น จากครู และรุ่นพี่ของผู้เรียนจากการทำงานต่าง ๆ ส่งผลให้ การกระทำนั้นซึมซับกับตนเอง ละนำมาใช้ในชีวิตประจำวัน

6. อิทธิพลของสังคมและสื่อมวลชน (Influence of Social and Mass Media) หมายถึง

ข้อมูลการส่งข่าวสารเกี่ยวกับภาษาจีน เกี่ยวกับบุคคลในสังคมผ่านสื่อกลางไปยังคนจำนวนมาก ในเวลาอันรวดเร็ว เป็นเครื่องมือขยายประสบการณ์มนุษย์ให้กว้างไกล รวดเร็ว และไร้ขอบเขต เช่น หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ วิทยุ ภาพยนตร์ อินเทอร์เน็ต ฯลฯ

6.1 การได้รับข่าวสารผ่านสื่อ (Exposure to Media Information) หมายถึง การที่

นักเรียนได้รับ หรือสนใจข้อมูลข่าวสารตามความต้องการ ความเชื่อทัศนคติ ความรู้สึกรู้สึกนึกคิดจาก สื่อโทรทัศน์ วิทยุ นิตยสาร สิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ภาพยนตร์ หรือข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต

6.2 การเห็นแบบอย่างจากบุคคลในสังคม (Social Role Models) หมายถึง การรับรู้

ของผู้เรียนที่เห็นแบบอย่างจากคนใกล้ตัว ไม่ว่าจะเป็นนิตยสาร สื่อโทรทัศน์ ภาพยนตร์ อินเทอร์เน็ต หรือจากคนใกล้ตัว ส่งผลให้มีการลอกเลียนแบบพฤติกรรมจากสื่อต่าง ๆ หรือ บุคคลรอบตัวที่ได้รับ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัย เรื่อง ปัจจัยเชิงสาเหตุคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้วิชาภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและนำเสนอตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. ความสำคัญของการเรียนรู้ภาษาจีน
2. แนวคิดเกี่ยวกับคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีน
3. แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีน
4. คุณลักษณะภายในเพื่อการเสริมสร้างตนเอง
5. สภาพแวดล้อมในครอบครัว
6. สภาพแวดล้อมในสถานศึกษา
7. อิทธิพลของสังคมและสื่อมวลชน
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความสำคัญของการเรียนรู้ภาษาจีน

จุดมุ่งหมายของการเรียนภาษาจีน คือ การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาจีนทั้งการฟัง พูด อ่าน และเขียน เพื่อให้สามารถใช้ภาษาจีนได้อย่างมีประสิทธิภาพในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในระดับบุคคล องค์กร และประเทศ โดยมีเป้าหมายสำคัญคือ การใช้ภาษาจีนเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อประโยชน์ในหลายมิติ เช่น ด้านการศึกษา การประกอบอาชีพ การทำธุรกิจระหว่างประเทศ การท่องเที่ยว การแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม และการสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศ ทั้งภาครัฐและเอกชน (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2561)

ในยุคโลกาภิวัตน์ ทักษะด้านภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะภาษาของประเทศเศรษฐกิจขนาดใหญ่ เช่น ภาษาจีน จึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง ผู้ที่มีศักยภาพด้านอื่น ๆ หากขาดทักษะด้านภาษาก็อาจไม่สามารถนำความสามารถนั้นไปใช้ได้เต็มที่ ภาษาจีนในฐานะภาษาราชการของประเทศจีน ซึ่งมีเศรษฐกิจเติบโตอย่างมั่นคงและเป็นภาษาทางการขององค์กรสหประชาชาติ จึงได้รับความนิยมเรียนรู้ไปทั่วโลก รวมถึงในประเทศไทย ดังนั้น การเรียนภาษาจีนจึงไม่เพียงตอบสนองต่อความต้องการด้านการศึกษาหรือการแสวงหาความรู้เท่านั้น แต่ยังมีบทบาทในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในเวทีโลก เสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ

และส่งเสริมให้คนไทยมีศักยภาพพร้อมรับโอกาสจากความร่วมมือกับสาธารณรัฐประชาชนจีน ซึ่งเป็นประเทศมหาอำนาจทางเศรษฐกิจและการเมืองในระดับสากล (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2551)

ในบริบทการศึกษาของประเทศไทยนั้น หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ได้ให้ความสำคัญกับการเรียนภาษาจีนในฐานะภาษาต่างประเทศที่มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาศักยภาพผู้เรียนในยุคโลกาภิวัตน์ โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาจีนได้อย่างเหมาะสมในบริบทต่าง ๆ ทั้งในชีวิตประจำวัน การศึกษา การประกอบอาชีพ และการมีปฏิสัมพันธ์กับชาวจีนหรือผู้ใช้ภาษาจีนทั่วโลก นอกจากนี้ หลักสูตรยังให้ความสำคัญกับการสร้างความเข้าใจในวัฒนธรรมจีนอย่างลึกซึ้ง เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเปรียบเทียบวัฒนธรรมระหว่างไทยกับจีนได้อย่างมีเหตุผล และสามารถถ่ายทอดแนวคิดหรือค่านิยมทางวัฒนธรรมได้อย่างสร้างสรรค์และเหมาะสม

กล่าวโดยสรุป ภาษาจีนไม่เพียงเป็นภาษาที่ใช้ในการสื่อสาร หากแต่เป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยขยายโอกาสในการพัฒนาเศรษฐกิจ การศึกษา และการสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศ โดยเฉพาะในยุคที่สาธารณรัฐประชาชนจีนมีบทบาทโดดเด่นทางเศรษฐกิจ การเมือง และวัฒนธรรมในระดับโลก ดังนั้น การส่งเสริมความสามารถในการใช้ภาษาจีนในระดับชาติ ไม่ว่าจะในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน อุดมศึกษา หรือการฝึกอบรมอาชีพ จึงนับเป็นแนวทางสำคัญในการยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของคนไทยในเวทีระหว่างประเทศ สร้างโอกาสการมีงานทำที่หลากหลาย และเสริมสร้างสัมพันธภาพอันดีระหว่างไทยกับจีนอย่างยั่งยืน

แนวคิดเกี่ยวกับคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ได้กำหนดคุณลักษณะอันพึงของผู้เรียนไว้ 8 ประการ โดยที่ “ใฝ่เรียนรู้” เป็นหนึ่งในคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดไว้ โดยมีรายละเอียดดังนี้

ความหมายของคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มีรายละเอียดดังนี้

ใฝ่เรียนรู้ หมายถึง คุณลักษณะที่แสดงออกถึงความตั้งใจ เพียรพยายามในการเรียนแสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

ผู้ที่ใฝ่เรียนรู้ คือ ผู้ที่มีลักษณะแสดงออกถึงความตั้งใจ เพียรพยายามในการเรียนและเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ แสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนอย่างสม่ำเสมอ ด้วยการเลือกใช้สื่ออย่างเหมาะสม บันทึกความรู้ วิเคราะห์ สรุปเป็นองค์ความรู้

แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ถ่ายทอด เผยแพร่ และนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

สำหรับตัวชี้วัดของคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ตาม หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ได้จำแนกออกเป็น 2 ตัวชี้วัด ดังนี้

1. ตั้งใจ เพียรพยายามในการเรียน และเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ โดยมีพฤติกรรมบ่งชี้ 3 ประการ ได้แก่ 1) ตั้งใจเรียน 2) เอาใจใส่และมีความเพียรพยายามในการเรียนรู้ 3) สนใจเข้าร่วม กิจกรรมการเรียนรู้ต่าง ๆ

2. แสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน ด้วยการเลือกใช้สื่ออย่างเหมาะสม บันทึกความรู้ วิเคราะห์ สรุปเป็นองค์ความรู้ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ โดยมีพฤติกรรมบ่งชี้ 3 ประการ ได้แก่ 1) ศึกษาค้นคว้าหาความรู้ จากหนังสือ เอกสาร สิ่งพิมพ์ สื่อเทคโนโลยีต่าง ๆ แหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน และเลือกใช้สื่อได้อย่างเหมาะสม 2) บันทึกความรู้ วิเคราะห์ ตรวจสอบจากสิ่งที่เรียนรู้ สรุปเป็น องค์ความรู้

3. แลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้วยวิธีการต่าง ๆ และนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน
นอกจากนี้ นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายหรือนิยามของ “ใฝ่เรียนรู้” ดังนี้
วันเพ็ญ โพธิ์พูน (2555) ได้กล่าวถึง คุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ไว้ว่า เป็นคุณลักษณะทางจิตใจ ความรู้สึกหรือการแสดงออกถึงความอยากรู้อยากเห็น ความกระตือรือร้น ความสนใจที่จะ แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ทั้งความรู้ด้านการเรียนและสภาพแวดล้อมรอบตัว เพื่อให้ตนเอง มีความรู้ความสามารถในเรื่องราว โดยองค์ประกอบของผู้ที่มีคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้มี ดังนี้ ด้านกล้าคิดริเริ่ม ด้านความมีเหตุผล ด้านความอยากรู้อยากเห็น ด้านศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง และด้านความเพียรพยายาม

ยุพาวดี พิมพ์ลา (2556) ได้กล่าวถึง ความใฝ่รู้ใฝ่เรียนว่า ผู้ที่มีคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ มีพฤติกรรมช่างสังเกต อยากรู้อยากเห็น ความเพียรพยายามและตั้งใจ มีความขยันและอดทน และ มีความคิดริเริ่มมั่นใจในตนเอง

ศิริวิมล ชูชีพวัฒนา (2558) ได้กล่าวถึง ความหมายของคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ว่า พฤติกรรมใฝ่เรียนรู้หมายถึงการที่นักเรียนมีการกระทำ หรือปฏิบัติตนที่แสดงถึงความกระตือรือร้น ต้องการแสวงหาความรู้อันเป็นประโยชน์อยู่ตลอดเวลา มีความตั้งใจมุ่งมั่นพยายามในการทำหน้าที่ และงานต่าง ๆ ที่ได้รับมอบหมายด้วยความรับผิดชอบ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ กล้าตัดสินใจ กล้าแสดงออกในสิ่งที่เหมาะสม

เกวรี แลใจ (2556) ได้กล่าวถึง ความหมายของคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ว่า พฤติกรรม

ใฝ่เรียนรู้หมายถึงคนช่างสังเกตอยากรู้อยากเห็น มีความตั้งใจมุ่งมั่นที่จะศึกษาหาความรู้ ขยัน และอดทน รับผิดชอบ เอาใจใส่ต่อการศึกษา และมีความคิดริเริ่มนำแนวคิดวิธีการใหม่ ๆ มาใช้ในการเรียนการตัดสินใจในการดำเนินชีวิต

ัญญลักษณ์ เขจรภักดิ์ (2562) ได้กล่าวถึง ความหมายของการใฝ่เรียนรู้และใฝ่สัมฤทธิ์ไว้ว่า เป็นคุณลักษณะทางจิตใจและพฤติกรรมที่แสดงออกเพื่อให้ได้รับรู้ในเรื่องที่ตนสนใจ ตามความสนใจของตน หรืออาการที่แสดงความรู้สึกใส่ใจในสิ่งแปลกใหม่รอบตัว เรื่องราวหรือสิ่งต่าง ๆ ที่ได้พบเจอโดยไม่คาดฝัน แล้วศึกษาค้นคว้าทำความเข้าใจในเรื่องนั้นเป็นการเพิ่มพูนสติปัญญา เป็นความต้องการที่จะทำสิ่งต่าง ๆ ให้สำเร็จลุล่วง ทำให้เป็นคนมีเหตุผล มีความรับผิดชอบ มีความมั่นใจในตนเอง สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันและสังคมได้

Mairin Hennebry and Xuesong Gao (2021) ให้ความหมายว่า คุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ หมายถึง คุณลักษณะทางจิตใจและพฤติกรรมที่แสดงถึงความกระตือรือร้น สนใจใฝ่คิดค้น เสาะแสวงหาความรู้ด้านต่าง ๆ ความสามารถในการจำแนก เปรียบเทียบ และวิเคราะห์เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ให้เป็นประโยชน์ในการดำเนินชีวิตได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ทั้งยังเป็นสิ่งที่บุคคลควรแสวงหาเพื่ออำนวยความสะดวกให้ชีวิตมีความเป็นอยู่ที่สะดวกปลอดภัย

ปิยนุช มีสุข (2563) ได้ให้ความหมายของพลังแห่งการใฝ่รู้ใฝ่เรียนไว้ว่า ผู้ที่มีพลังแห่งการใฝ่รู้ใฝ่เรียน คือ ผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์ กล่าวคือผู้ที่มีความคิดแปลกใหม่ ต่างจากธรรมดา ชอบศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ทั้งในโรงเรียนและนอกโรงเรียน และมีเอกลักษณ์แห่งตน หมายถึง ลักษณะของผู้เรียนอันเนื่องมาจากพัฒนาการด้านต่าง ๆ ของผู้เรียนในแต่ละช่วงอายุ ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงตามวัย และประสบการณ์สะท้อนให้เห็นถึงบุคลิกภาพของผู้เรียน เช่น ความมีเหตุผลเพียรพยายาม เป็นคนช่างสังเกต ชอบตั้งคำถาม มีความมุ่งมั่น ตั้งใจอย่างมีสติ มีความกระตือรือร้น เป็นคนอยู่ไม่นิ่ง มีความรับผิดชอบ ทำงานที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จ เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ต่าง ๆ เปิดใจยอมรับสิ่งใหม่ มองการเรียนรู้เป็นเรื่องสนุก

Sin Manw LAM (2020) ให้ความหมายว่า คุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ หมายถึง ความสามารถในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง มีความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ รักการประดิษฐ์ค้นคว้ารู้เท่าทันวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี และสามารถปรับตัวให้ทันต่อกระแสการเปลี่ยนแปลง

สุวิษญา คงสุข (2561) ให้ความหมายคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ไว้ว่า คุณลักษณะใฝ่เรียนรู้เป็นการกระทำที่แสดงออกถึงความตั้งใจ ความเพียรพยายามทำงานสำเร็จ การทำให้ได้อยู่เสมอเตรียมความพร้อมของตนเองในด้านความรู้และอุปกรณ์ ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์กล้าแสดง

ความคิดเห็นใหม่ ๆ รวมถึงการนำความรู้มาประยุกต์ใช้ แสวงหาความรู้ที่หลากหลายเพื่อนำไปแก้ปัญหาได้อย่างหลากหลาย

วัฒนา พาผล (2551) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของผู้ที่มีความใฝ่รู้ใฝ่เรียนไว้ว่าเป็นคุณลักษณะทางด้านจิตใจของผู้เรียนที่แสดงถึงการเห็นคุณค่าของสิ่งต่าง ๆ ความอยากรู้อยากเห็น ความตั้งใจ กล้าคิดริเริ่ม ความเพียรพยายาม การใช้เหตุผล และการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง

กนกวรรณ บัจจวงษ์ (2559) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของผู้ที่มีความใฝ่รู้ใฝ่เรียนดังนี้ ผู้ที่มีความใฝ่รู้ใฝ่เรียนจะต้องเป็นคนชอบสังเกต อยากรู้อยากเห็น มีความกระตือรือร้น ความเพียรพยายาม และการใช้วิธีการต่าง ๆ ที่เหมาะสมในการแสวงหาความรู้ต่อการเรียน การทำกิจกรรมฝึกฝนค้นคว้า ทำงานที่ได้รับมอบหมายหรือสิ่งที่สนใจอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้ตนเองมีความรู้ความสามารถเพิ่มขึ้นหรือพัฒนาขึ้น มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ คิดกว้างไกล กล้าตัดสินใจสามารถนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง สังคม และประเทศชาติ

สิทธิชัย สุขสม (2560) กล่าวว่า คุณลักษณะใฝ่เรียนรู้นี้หมายถึง คุณลักษณะที่แสดงออกถึงความตั้งใจ เพียรพยายามในการเรียน และเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้แสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนอย่างสม่ำเสมอ ด้วยการเลือกใช้สื่ออย่างเหมาะสม บันทึกความรู้ วิเคราะห์ สรุปเป็นองค์ความรู้ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ถ่ายทอดเผยแพร่ และนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ซึ่งวัดได้จากแบบประเมินคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ โดยมีคุณลักษณะ คือ ตั้งใจเรียน เอาใจใส่ และมีความเพียรพยายามในการเรียนรู้ สนใจเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ต่าง ๆ ศึกษาค้นคว้าหาความรู้ บันทึกความรู้ วิเคราะห์ตรวจสอบ และแลกเปลี่ยนความรู้

จากการทบทวนวรรณกรรมที่ผ่านมา สามารถสังเคราะห์องค์ประกอบของคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ได้ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ตารางสังเคราะห์องค์ประกอบของคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้

แนวคิดองค์ประกอบ คุณลักษณะใฝ่เรียนรู้	หลักสูตรแกนกลาง (2551)	วันเพ็ญ โปธิ์พูน (2556)	ยุพชาติ พิมพ์ลา (2556)	ศิริมล ชูชีพวัฒนา (2556)	เกรวี แฉิง (2556)	รัชต์กษณ์ เสงร์ภักดี (2561)	วัฒนา หาผล (2551)	กนกวรรณ บัจจวงษ์ (2559)	Hennebry and Gao (2018)	ปิยนุช มีสุข (2563)	Sin Manw LAM (2020)	ลิทธิชัย สุขสมกลิ่น (2561)	ศิวินา คงยศ (2562)	รวมความถี่
1. ตั้งใจเรียน	✓		✓		✓		✓					✓	✓	6
2. ความเอาใจใส่และ ความเพียรพยายาม ในการเรียนรู้	✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓		✓		✓	✓	10
3. การศึกษาค้นคว้าความรู้ ด้วยตนเองจากสื่อต่าง ๆ	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	13
4. บันทึกความรู้ วิเคราะห์ ตรวจสอบจากสิ่งที่เรียนรู้ สรุปเป็นองค์ความรู้	✓								✓					2
5. การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ด้วยวิธีการต่าง ๆ	✓													1
6. นำความรู้ไปใช้ ในชีวิตประจำวัน	✓					✓		✓	✓			✓	✓	6
7. ความคิดริเริ่ม		✓	✓	✓	✓		✓	✓		✓	✓	✓	✓	10
8. ความมีเหตุผล		✓				✓	✓					✓		4
9. ช่างสังเกต			✓		✓			✓		✓				4
10. กล้าตัดสินใจ				✓				✓						2
11. กล้าแสดงออก				✓		✓							✓	3
12. ความรับผิดชอบ					✓	✓		✓		✓				4
13. การเตรียมความพร้อม													✓	1

จากตารางที่ 1 ผู้วิจัยได้คัดเลือกองค์ประกอบของคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ โดยเลือก
สังเคราะห์องค์ประกอบที่มีความถี่ร้อยละ 60 ขึ้นไป จากแนวคิดทั้งหมด 13 แนวคิด เพื่อเป็น

กรอบแนวคิดในการวิจัย ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การศึกษาค้นคว้าหาความรู้จากสื่อต่าง ๆ 2) การเอาใจใส่และมีความเพียรพยายามในการเรียนรู้ และ 3) ความคิดริเริ่ม นอกจากนี้ผู้วิจัยยังทำการสัมภาษณ์เพิ่มเติมครูผู้สอนวิชาภาษาจีนจำนวน 7 คน เพื่อสอบถามเกี่ยวกับคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีนของนักเรียน เพื่อเป็นการตรวจสอบและยืนยันความสอดคล้องของผลที่ได้จากการสังเคราะห์วรรณกรรมในข้างต้น โดยรายละเอียดของครูผู้สอนวิชาภาษาจีนจำนวน 7 คน (ดังภาคผนวก ก) ผลการสัมภาษณ์เกี่ยวกับคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีนของนักเรียนมีรายละเอียดดังนี้

1. การศึกษาค้นคว้าหาความรู้จากสื่อต่าง ๆ

คุณลักษณะเกี่ยวกับการศึกษาค้นคว้าหาความรู้จากสื่อต่าง ๆ มีความเกี่ยวข้องกับการที่ผู้เรียนเป็นผู้ที่มีอิสระในการดำเนินการเรียนรู้ของตนเอง สามารถสืบค้น หรือค้นหาข้อมูลจากสื่อออนไลน์ที่มีอยู่ในปัจจุบันทั้งภายใน และภายนอกห้องเรียน ดังตัวอย่างบทสัมภาษณ์ดังนี้

“นักเรียนที่ใฝ่เรียนจะมีความพยายามหาความรู้ด้วยตนเอง จากในหนังสือ พจนานุกรม หรืออินเทอร์เน็ต สื่อบนโลกออนไลน์พวก Youtuber ที่สอนภาษาจีนมาก่อนเรียน เพื่อที่เค้าจะได้เรียนในห้องเรียนได้ทัน และเข้าใจมากขึ้น” (ผู้ให้ข้อมูลหลัก 01)

“นักเรียนที่เอาใจใส่ในการเรียนจะเตรียมบทเรียนมาก่อนที่จะเข้าเรียน เค้าจะหาคำศัพท์ที่จะเรียนมาก่อนล่วงหน้าด้วยตนเอง อาจจะหาจาก Google หรือแอปพลิเคชันต่าง ๆ เพื่อเตรียมความพร้อมก่อนเรียน” (ผู้ให้ข้อมูลหลัก 02)

“เค้าจะพยายามหาคำศัพท์ด้วยตนเองจากซีรีส์ หรือการ์ตูนที่ดูโดยใช้สื่อและเทคโนโลยีต่าง ๆ เด็กสมัยนี้จะใช้เทคโนโลยีเก่งด้วย ทำให้สามารถเข้าสู่แหล่งเรียนรู้ นอกจากห้องเรียนได้ง่าย” (ผู้ให้ข้อมูลหลัก 03)

“ถ้าตัวเองอยากเรียนหรืออยากรู้เรื่องอะไร มักจะเตรียมบทเรียนก่อนการเรียนทุกครั้ง อาจจะหาจากด็กตอก เฟซบุ๊ก ไอจี สมัยนี้มีแอปเยอะมากที่ให้ความรู้เกี่ยวกับภาษาจีน” (ผู้ให้ข้อมูลหลัก 04)

“นักเรียนที่ชอบเรียนภาษาจีนจะชอบดูหนัง ดูซีรีส์ หรือดูคลิปในดีค็อก แล้วจะชอบมาถามครูว่าคำนี้แปลว่าอะไร อยากคุยกับเค้ารู้เรื่อง อยากแปลภาษาจีนออก”
(ผู้ให้ข้อมูลหลัก 05)

“เด็กที่ตั้งใจเรียนส่วนใหญ่จะเป็นเด็กหน้าห้อง เค้าจะคิดตามตอนครูสอน หากมีอะไรไม่เข้าใจบางครั้งจะถามครูก่อน บางครั้งก็จะหยิบโทรศัพท์ขึ้นมาหาคำศัพท์ที่ตัวเองไม่เข้าใจทันที” (ผู้ให้ข้อมูลหลัก 06)

“นักเรียนที่ใฝ่เรียนส่วนใหญ่จะแปลคำศัพท์ในบทเรียน อาจจะหาศัพท์จากอินเทอร์เน็ต หรือในแอปพลิเคชันแปลคำศัพท์มาก่อน เพื่อเตรียมบทเรียนมาก่อนจะเข้าเรียนเสมอ”
(ผู้ให้ข้อมูลหลัก 07)

2. ความเอาใจใส่และความเพียรพยายามในการเรียนรู้

คุณลักษณะเกี่ยวกับเอาใจใส่และความเพียรพยายามในการเรียนรู้ มีความเกี่ยวข้องกับ การที่ผู้เรียนมีความมุ่งมั่น กระตือรือร้น เอาใจใส่และมีความเพียรพยายามในการศึกษาหาความรู้ เพื่อให้การศึกษาหาความรู้และงานที่ได้รับมอบหมายนั้นประสบความสำเร็จอย่างเต็มความสามารถ ดังตัวอย่างบทสัมภาษณ์ ดังนี้

“นักเรียนที่ใฝ่เรียนจะแสดงออกโดยการสนใจและตั้งใจเรียน ฟังครูพูดในคาบเรียน ภาษาจีน ตั้งใจทำงานที่ได้รับมอบหมาย จะชอบเข้าร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับภาษาจีน อย่างเต็มที่ โดยจะเสนอตัวเองทันทีที่ทราบข้อมูลการแข่งขัน คอยติดตามข่าวสารจากครู สอบถามข้อมูลครูเกี่ยวกับการแข่งขันอยู่ตลอด” (ผู้ให้ข้อมูลหลัก 01)

“พฤติกรรมของนักเรียนที่ใฝ่เรียนรู้ ครูจะสามารถสังเกตได้เลยว่านอกจาก ความกระตือรือร้นของตนเองแล้ว ยังกระตุ้นผู้อื่นอีกด้วย นักเรียนบางคนที่ตั้งใจเรียน ในห้องเรียนจะไม่เล่น โทรศัพท์มือถือเลย มีสมาธิในการเรียน พฤติกรรมของนักเรียนที่ใฝ่เรียนรู้ จะถามครูเมื่อเห็นประชาสัมพันธ์การแข่งขัน เสนอตัวเองเมื่ออยากเข้าร่วม กิจกรรมเกี่ยวกับภาษาจีนต่าง ๆ โดยไม่กลัวที่จะโดนครูดุ” (ผู้ให้ข้อมูลหลัก 02)

“นักเรียนที่มีความใฝ่เรียนรู้เค้าจะมีความขยันอย่างสม่ำเสมอ ขยันในการท่องคำศัพท์ ทำการบ้านส่งตรงเวลาตลอด” (ผู้ให้ข้อมูลหลัก 03)

“นักเรียนที่ชอบเรียนภาษาจีนจะตั้งใจเรียนฟังที่ครูสอน รับผิดชอบภาระงานที่ได้รับมอบหมายด้วยตนเอง ส่งการบ้านตรงเวลา เมื่อมีอะไรไม่เข้าใจหรือสงสัยก็จะถามครูทันที ถ้ามีกิจกรรมในชั้นเรียน นักเรียนจะให้ความร่วมมือหรือสนใจในการทำกิจกรรมในชั้นเรียนมากกว่าคนอื่น” (ผู้ให้ข้อมูลหลัก 04)

“คนที่มีคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้จะมีพฤติกรรมตั้งใจเรียน เอาใจใส่ในการเรียน เข้าเรียนตรงเวลา จะชอบสอบถามครูเกี่ยวกับการแข่งขันว่ามีการแข่งขันหรือไม่ หรือมีกิจกรรมภาษาจีนบ้างหรือไม่เพราะเค้าอยากลองแข่งภาษาจีน” (ผู้ให้ข้อมูลหลัก 05)

“เด็กที่ตั้งใจเรียนส่วนใหญ่จะเป็นเด็กหน้าห้อง เค้าจะคิดตามตอนครูสอน เวลาที่ครูสั่งงานก็จะส่งงานก่อน หรือไม่ก็ส่งตรงเวลาเสมอ เด็กบางคนที่ตั้งใจเรียนจะชอบถามเรื่อง การสอบ HSK ชอบถามแนวข้อสอบ หรือชอบถามว่าที่ไหนมีจัดสอบ จัดแข่งภาษาจีนบ้าง เค้าอยากทดสอบความสามารถตัวเอง” (ผู้ให้ข้อมูลหลัก 06)

“นักเรียนที่ใฝ่เรียนรู้จะตั้งใจฟังครูในห้องเสมอ ตอนครูสอนถ้ามีข้อสงสัยไม่เข้าใจ จะถามครูทันที เนื้อหาที่เรียนน่าเบื่อก็จะมาบอกครูด้วย อยากให้ครูปรับเปลี่ยนวิธีการสอน หรือเปลี่ยนเนื้อหาในบทเรียน จะชอบเข้ามาคุยกับครูคนจีนเพื่อถามกิจกรรมแข่งขันภาษาจีนต่าง ๆ สอบถามครูเรื่องการเรียนเสริมภาษาจีนควรรเรียนที่ไหน หรือเรียนอย่างไรถึงจะเข้าใจหรือจำได้มากขึ้น” (ผู้ให้ข้อมูลหลัก 07)

3. ความคิดริเริ่ม

คุณลักษณะเกี่ยวกับความคิดริเริ่ม มีความเกี่ยวข้องกับ การเป็นผู้ที่นำแนวคิดหรือวิธีการใหม่ ๆ ที่ไม่ซ้ำใครมาปรับใช้ในการเรียน หรือมีเทคนิคเป็นของตนเอง สามารถนำความรู้มาดัดแปลง หรือประยุกต์ใช้ให้เกิดสิ่งใหม่ขึ้นได้ ดังตัวอย่างบทสัมภาษณ์ดังนี้

“นักเรียนที่ใฝ่เรียนรู้จะมีวิธีจำคำศัพท์เป็นของตัวเอง ที่เคยเจอจะมีนักเรียนที่ชอบเอาคำศัพท์มาเทียบเสียงกับภาษาไทย หรือเอามาแปลงเป็นภาษาไทย ทำให้ภาษาจีนเรียนสนุกแล้วเค้าก็จำคำศัพท์ หรือไม่ก็จำประโยคนั้นได้ง่ายขึ้น” (ผู้ให้ข้อมูลหลัก 01)

“นักเรียนบางคนจะจำอักษรจีนจากรูปภาพ เพราะอักษรจีนเกิดจากอักษรภาพอยู่แล้ว แต่คำศัพท์บางคำก็จะมีลักษณะเฉพาะที่คล้ายกับรูปใดรูปหนึ่ง นักเรียนที่มีความคิด

สร้างสรรค์จะสามารถเชื่อมโยงรูปภาพกับคำศัพท์ให้เป็นสิ่งเดียวกันได้ และทำให้
จำอักษรจีนได้ไวขึ้น” (ผู้ให้ข้อมูลหลัก 02)

“นักเรียนที่มีความใฝ่เรียนรู้มักจะชอบฝึกแต่งประโยคจากคำศัพท์ในบทเรียนขึ้นใหม่
ด้วยตนเอง แล้วเอามาถามครูว่าแต่งถูกไหม” (ผู้ให้ข้อมูลหลัก 03)

“นักเรียนที่มีความใฝ่เรียนรู้ภาษาจีนจะชอบฟังเพลงจีน หรือดูซีรีส์จีน และเรียนรู้คำศัพท์
จากเพลงหรือซีรีส์ ถ้าเค้าเจอคำศัพท์ในบทเรียนแล้วตรงกับคำศัพท์ในเพลงหรือซีรีส์
ที่เค้าเคยฟัง เค้าก็จะสามารถแต่งประโยคได้ด้วยตนเอง” (ผู้ให้ข้อมูลหลัก 04)

“นักเรียนจะชอบแต่งประโยคเอง คิดประโยคใหม่ ๆ ที่นอกเหนือจากบทสนทนา
หรือบทเรียนในหนังสือ บางครั้งก็จดโน้ตไว้ หรือแปะโพสต์อิทไว้เพื่อเวลาผ่านไป
เห็นจะได้จำได้” (ผู้ให้ข้อมูลหลัก 05)

“เทคนิคการเรียนภาษาจีนของนักเรียนจะแตกต่างกัน บางคนจะชอบดูซีรีส์ ชอบฟังเพลง
ดูไปคู่มาก็สามารถจำคำศัพท์ได้เอง บางครั้งก็สามารถแต่งประโยคใหม่ จากคำศัพท์
ในบทเรียนได้ เพราะเคยเห็นประโยคนั้นจากซีรีส์ หรือในเพลงที่เคยฟัง”
(ผู้ให้ข้อมูลหลัก 06)

“เด็กที่ใฝ่เรียนภาษาจีน ส่วนใหญ่จะมีโพสต์อิทที่เขียนคำศัพท์ต่าง ๆ ติดไว้
ตามห้องนอน หรือติดไว้ตามสิ่งของ สถานที่ต่าง ๆ ภายในบ้าน หรือแม้กระทั่ง
ในห้องเรียนภาษาจีนเอง บางทีครูก็จะติดคำศัพท์ที่น่าสนใจไว้ตามผนังห้องเรียน
เมื่อนักเรียนเดินผ่านไปผ่านมาก็จะเห็นคำศัพท์ เห็นบ่อยๆ เข้าก็จะจำคำศัพท์ได้เอง”
(ผู้ให้ข้อมูลหลัก 07)

จากการศึกษาคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีนดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยขอสรุปรายละเอียด
ของการสัมภาษณ์ครูผู้สอนภาษาจีนทั้งหมด 7 คนดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 การสรุปคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีนด้วยวิธีการสัมภาษณ์ครูผู้สอนภาษาจีน

คุณลักษณะ ใฝ่เรียนรู้ภาษาจีน	แนวคิด							รวมความถี่
	ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 1	ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 2	ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 3	ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 4	ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 5	ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 6	ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 7	
1. การศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองจากสื่อต่าง ๆ	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	7
2. ความเอาใจใส่และความเพียรพยายามในการเรียนรู้	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	7
3. ความคิดริเริ่ม	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	7

จากองค์ประกอบของคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีนในข้างต้น ผู้วิจัยทำการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. การศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองจากสื่อต่าง ๆ

วัฒนา พาผล (2551) กล่าวถึง การศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองไว้ว่า การที่ผู้เรียนมีอิสระในการดำเนินการเรียนรู้ของตนเอง โดยมีการวางแผนการเรียนรู้ เลือกแหล่งข้อมูลในการเรียนรู้ แสวงหาความรู้จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ที่เลือกทั้งภายใน และภายนอกโรงเรียนด้วยตนเอง

วันเพ็ญ โพธิ์พูน (2555) กล่าวถึง ด้านศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองไว้ว่า การแสดงถึงความกระตือรือร้น ความตื่นตัว ว่องไว กระฉับกระเฉง รวดเร็วและริบเร่งในการสืบค้น ค้นคว้าความรู้ตามที่ได้รับมอบหมาย จะกระทำให้ได้มาซึ่งความต้องการของตนเอง โดยวิธีการสนทนากับผู้รู้ ผู้มีประสบการณ์ การสังเกต การเลียนแบบจากสิ่งที่ได้พบเห็น นอกจากนี้อาจศึกษาจากตำรา สิ่งตีพิมพ์ สื่อเทคโนโลยีต่าง ๆ

ปิยนุช มีสุข (2563) กล่าวถึง การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองไว้ว่า การที่ผู้เรียนมีการแสวงหาความรู้จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ทั้งในและนอกโรงเรียน

จากการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองจากสื่อต่าง ๆ สรุปได้ว่า การศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองจากสื่อต่าง ๆ หมายถึง การที่ผู้เรียนมีอิสระในการดำเนินการเรียนรู้ของตนเอง กระตือรือร้นที่จะสืบค้นความรู้จากแหล่งเรียนรู้ทั้งภายใน

และภายนอกโรงเรียน ด้วยวิธีการสนทนากับผู้รู้ ผู้มีประสบการณ์ การสังเกต การเลียนแบบจาก สิ่งที่ได้พบเห็น หรือจากตำรา สิ่งตีพิมพ์ สื่อเทคโนโลยีต่าง ๆ

2. ความเอาใจใส่และความเพียรพยายามในการเรียนรู้

วัฒนา พาผล (2551) กล่าวถึงความเพียรพยายามไว้ว่า การที่ผู้เรียนมีความมุ่งมั่นขยันขันแข็งในการศึกษาหาความรู้ หรือทำกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายโดยไม่ย่อท้อต่อความยากลำบาก เพื่อให้การศึกษาหาความรู้ และงานที่ได้รับมอบหมายนั้นประสบความสำเร็จอย่างเต็มความสามารถ

วันเพ็ญ โพธิ์พูน (2555) กล่าวถึง ด้านความเพียรพยายามไว้ว่า เป็นการแสดงความมุ่งมั่นขยันขันแข็งในการศึกษาหาความรู้ หรือทำกิจกรรมที่ได้รับมอบหมาย โดยไม่ย่อท้อต่อความยากลำบากเพื่อให้การศึกษาหาความรู้ และงานที่ได้รับมอบหมายนั้น ประสบความสำเร็จเต็มตามความสามารถ

ยุพาวดี พิมพ์ลา (2556) กล่าวถึง ความเพียรพยายามและตั้งใจไว้ว่า คือ ความสนใจ มุ่งมั่นที่จะศึกษาหาความรู้หรือทำกิจกรรมให้สำเร็จตามที่ตั้งจุดหมายไว้อย่างเต็มความสามารถ เช่น ตั้งใจฟังครูสอน ตั้งใจทำการบ้านโดยไม่มีใครมาบังคับ

จากการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับความเอาใจใส่และมีความเพียรพยายามในการเรียนรู้ สรุปได้ว่า ความเอาใจใส่และมีความเพียรพยายามในการเรียนรู้ หมายถึง การที่ผู้เรียนแสดงถึงความมุ่งมั่น ขยันขันแข็งในการศึกษาหาความรู้ เพื่อเข้าร่วมกิจกรรมหรือทำงานที่ได้รับมอบหมาย ให้ประสบความสำเร็จตามจุดหมายที่ตั้งไว้ โดยไม่ย่อท้อต่อความยากลำบาก และตั้งใจทำโดยไม่มีใครบังคับ

3. ความคิดริเริ่ม

วัฒนา พาผล (2551) กล่าวถึง ความคิดริเริ่มไว้ว่า เป็นการแสวงหาแนวทาง วิธีการใหม่ ๆ และแสดงถึงการนำความคิดเห็นความรู้สึกลึกซึ้ง และการกระทำของตนเอง เปิดเผยให้ผู้อื่นได้รับรู้ ในสถานการณ์ที่มีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น และไม่ละเมิดสิทธิผู้อื่น รวมทั้งการนำแนวคิดวิธีการใหม่ ๆ ที่ไม่ลอกเลียนแบบผู้ใดมาใช้ในการเรียน ในการทำงาน การตัดสินใจในการดำรงชีวิตได้

ยุพาวดี พิมพ์ลา (2556) กล่าวถึง ความคิดริเริ่มไว้ว่า การแสดงออกซึ่งความเชื่อมั่น และความกล้าในการทำกิจกรรม และแสวงหาความรู้ในรูปแบบต่างๆ ในทางที่ถูกต้องและเหมาะสม เช่น กล้าซักถามครูในสิ่งที่ตนเองสงสัย เข้าร่วมในกิจกรรมที่ตนเองสนใจ เป็นต้น

เกวรี แลใจ (2556) กล่าวถึง ความคิดริเริ่มไว้ว่า การนำแนวคิด วิธีการใหม่ ๆ ไม่ลอกเลียนแบบใครมาใช้ในการเรียน การตัดสินใจในการดำเนินชีวิต

กนกวรรณ ปัจจวงษ์ (2559) กล่าวถึง ความคิดริเริ่มไว้ว่า การนำความคิดเห็น ความรู้สึก นึกคิดและการกระทำของตนเองเปิดเผยให้ผู้อื่น ได้รับรู้ในสถานการณ์ที่มีสัมพันธภาพกับผู้อื่น และไม่ละเมิดสิทธิผู้อื่น รวมทั้งการนำแนวคิดวิธีการใหม่ ๆ ที่ไม่ลอกเลียนแบบใครมาใช้ ในการเรียน การตัดสินใจในการดำรงชีวิตได้

ปิยบุษ มีสุข (2563) กล่าวถึง ความคิดริเริ่มไว้ว่า เป็นผู้เรียนที่มีความคิดแปลกใหม่ แตกต่างจากความคิดธรรมดาไม่เหมือนใคร อาจเกิดจากการนำเอาความรู้เดิมมาดัดแปลง และ ประยุกต์ให้เกิดสิ่งใหม่ขึ้น สามารถฝึกทักษะนี้ได้ รวมถึงเป็นคนกล้าคิดกล้าทำ และกล้าตัดสินใจ

จากการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับความคิดริเริ่ม สรุปได้ว่า ความคิดริเริ่ม หมายถึง ความคิดเห็นความรู้สึกนึกคิดที่แปลกใหม่ แตกต่างจากความคิดธรรมดา นำความคิดใหม่ ๆ มาดัดแปลงเป็นวิธีของตนเองเพื่อใช้ในการเรียน การทำงาน การตัดสินใจในการดำรงชีวิตได้

ด้วยเหตุนี้ จากผลการสังเคราะห์วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องและการสัมภาษณ์ครูผู้สอน ภาษาจีน นั้น การวิจัยครั้งนี้จึงได้กำหนดคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีนที่ครอบคลุม 3 องค์ประกอบหลัก ได้แก่ 1) การศึกษาค้นคว้าหาความรู้จากสื่อต่าง ๆ ได้กำหนดนิยามว่าเป็นการที่ผู้เรียนมีอิสระ ในการดำเนินการเรียนรู้ของตนเอง กระตือรือร้นที่จะสืบค้นความรู้จากแหล่งเรียนรู้ทั้งภายใน และ ภายนอกโรงเรียน ด้วยวิธีการสนทนากับผู้ ผู้มีประสบการณ์ การสังเกต การเลียนแบบจาก สิ่งที่ได้พบเห็นหรือจากตำรา สิ่งตีพิมพ์ สื่อเทคโนโลยีต่าง ๆ 2) เอาใจใส่และมีความเพียรพยายาม ในการเรียนรู้ ได้กำหนดนิยามว่าเป็นการที่ผู้เรียนแสดงถึงความมุ่งมั่น ขยันขันแข็งในการศึกษา หาความรู้ เพื่อเข้าร่วมกิจกรรมหรือทำงานที่ได้รับมอบหมายให้ประสบความสำเร็จตามจุดหมาย ที่ตั้งไว้ โดยไม่ย่อท้อต่อความยากลำบาก และตั้งใจทำโดยไม่มีใครบังคับ 3) ความคิดริเริ่ม ได้กำหนดนิยามไว้ว่าเป็นความคิดเห็นความรู้สึกนึกคิดที่แปลกใหม่ แตกต่างจากความคิดธรรมดา นำความคิดใหม่ ๆ มาดัดแปลงเป็นวิธีของตนเองเพื่อใช้ในการเรียน การทำงาน การตัดสินใจ ในการดำรงชีวิตได้

แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีน

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร ตำรา ที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อ คุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ และได้รวบรวมนำมาประกอบการวิจัย ดังต่อไปนี้

Lumsden (2016) กล่าวถึง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ไว้ได้แก่ 1) แบบอย่างที่ดี (Modeling) ครูที่เป็นแบบอย่างในการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอด้วยการติดตามข่าวสาร ตำรา หรือสื่อการเรียนรู้ใหม่ที่จะพัฒนาองค์ความรู้ของตนเอง และมีความ สอดคล้องกับรายวิชา ที่ตนสอน และแนะนำสิ่งเหล่านี้ให้นักเรียนอยู่เสมอ รวมทั้งชวนนักเรียน อภิปราย หรือแสดง

ความคิดเห็นต่อประเด็นการเรียนรู้ใหม่ ๆ ที่กำลังเป็นที่น่าสนใจ 2) สิ่งแวดล้อมในบ้านของเด็ก (Children's Home Environment) การอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ที่สร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ สิ่งใหม่ ๆ ด้วยความสนุกสนาน สร้างความรู้สึกพึงพอใจในการเรียนรู้ให้แก่เด็ก เป็นการเริ่มต้นทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้ และเมื่อเรียนรู้สิ่งใดสำเร็จ เด็กจะ รู้สึกคุ้มค่ากับความพยายาม และมีความสุข พึงพอใจที่ได้เรียนรู้ ซึ่งทำให้เด็กรู้สึกถึงคุณค่าในตนเอง (Self - Worth) รับรู้ว่าคุณค่าตนเอง (Competence) นำตนเองได้ (Autonomy) และรับรู้ความสามารถของตนเอง (Self - Efficacy) 3) สภาพแวดล้อมในชั้นเรียน (Classroom Climate) ชั้นเรียนที่มีบรรยากาศของการสนับสนุนอย่างใส่ใจ (Caring Supportive Place) จะทำให้นักเรียนรู้สึกว่าตนเองมีคุณค่า และเสมอภาคกัน ซึ่งนักเรียนจะมีแนวโน้มที่จะมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ในกระบวนการเรียนรู้ 4) ขอบเขตของภาระงาน (Task Dimensions) งานที่มีบริบทสอดคล้องกับการนำไปใช้ได้ในชีวิตจริง มีความยากพอเหมาะ และมีการกำหนดเป้าหมายระยะสั้น (Short - Term Goal) มีผลต่อการพัฒนาคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ของนักเรียน

วัฒนา พาผล (2551) กล่าวถึง ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณลักษณะใฝ่รู้ใฝ่เรียนที่ประกอบด้วย การเห็นคุณค่าของสิ่งต่าง ๆ ความอยากรู้อยากเห็น ความตั้งใจ กล้าคิดริเริ่ม ความเพียรพยายาม และการใช้เหตุผลในการแสวงหาความรู้ต่าง ๆ ด้วยตนเอง

กฤตธี สิทมนตรี (2557) กล่าวถึง ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ ประกอบด้วย ตัวแปรการเป็นแบบอย่างที่ดี ความรับผิดชอบจากครอบครัว การสนับสนุนด้านการเรียนจากผู้ปกครองและครู บรรยากาศในการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติที่ดีต่อความรับผิดชอบ บุคลิกภาพแบบแสดงตัว การมีวินัยในตนเอง เจตคติที่ดีต่อการเรียน พฤติกรรมการเรียนอย่างรับผิดชอบ เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และระยะเวลาในการเรียน

ธีรพงศ์ บำเพ็ญทาน (2558) กล่าวถึง ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ ประกอบด้วย การสนับสนุนด้านการเรียนจากผู้ปกครอง การรับรู้ความคาดหวังของบุคคลรอบข้าง การสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน เปิดรับข่าวสาร แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความเชื่ออำนาจในตน เจตคติที่ดีต่อการเรียน การกำหนดเป้าหมายในอนาคตเพื่อการเรียน

พงษ์เทพ ปลื้มใจ (2555) กล่าวถึง ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณลักษณะใฝ่รู้ใฝ่เรียน ประกอบด้วย แรงจูงใจในการเรียน การเห็นคุณค่าในตนเอง การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียน ความฉลาดทางอารมณ์ และการสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว

เกวรี แลใจ (2556) กล่าวถึง ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ ประกอบด้วย คุณลักษณะมุ่งอนาคต เจตคติที่ดีต่อการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การส่งเสริมการเรียนของผู้ปกครอง การอบรมเลี้ยงดู สัมพันธภาพในครอบครัว วิถีชีวิตชนเผ่า บรรยากาศทางการเรียน

การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

วัชรภรณ์ อมรศักดิ์ (2556) กล่าวถึง ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ ประกอบด้วย การอบรมเลี้ยงดูด้วยรัก สนับสนุน และใช้เหตุผล บรรยากาศประชาธิปไตยในชั้นเรียน เวลาที่ใช้ในการเรียน ความเชื่ออำนาจในตน เอกลักษณะแห่งตน เจตคติที่ดีต่อการเรียน ความมุ่งมั่นในการศึกษาต่อ เพศ ระดับชั้นเรียน ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

กนกวรรณ บัจจวงษ์ (2559) กล่าวถึง ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ ประกอบด้วย แรงจูงใจในการเรียน การเห็นคุณค่าในตนเอง การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียน ความฉลาดทางอารมณ์ การสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว

นิภาภรณ์ บุญนาวา (2560) กล่าวถึง ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ ประกอบด้วย แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การกำหนดเป้าหมายในอนาคต การเห็นคุณค่าในตนเอง ความเชื่อในอำนาจภายในตนเอง การสนับสนุนทางสังคม การสนับสนุนจากครอบครัว การจัดการเรียนการสอน บรรยากาศในชั้นเรียน สภาพแวดล้อมในสถานศึกษา

ปิยนุช มีสุข (2563) กล่าวถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อพลังแห่งการใฝ่รู้ใฝ่เรียนประกอบด้วย สภาพแวดล้อมในครอบครัว สังคมและสื่อมวลชน สภาพแวดล้อมในสถานศึกษา คุณลักษณะภายใน

จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ข้างต้น สามารถสรุปได้ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ของผู้เรียน

แนวคิด และทฤษฎี	ปัจจัยที่ส่งผล										
	Lumsden (2016)	วัฒนา หาผล (2551)	กฤติ สัทหงนตรี(2557)	ธีรพงศ์ บำเพ็ญทาน (2558)	พงษ์เทพ ปลั่งใจ (2555)	เกรวี เดใจ (2556)	วัชรภรณ์ อมรศักดิ์ (2556)	กนกวรรณ บัจจวงษ์ (2559)	นิภาภรณ์ บุญนาวา (2560)	ปิยนุช มีสุข (2563)	รวมค่าเฉลี่ย
คุณลักษณะภายในเพื่อการเสริมสร้างตนเอง											
1. ความฉลาดทางอารมณ์					✓			✓			2
2. การเห็นคุณค่าในตนเอง	✓	✓			✓		✓	✓	✓	✓	7
3. แรงจูงใจในการเรียน											
การสอน	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓	✓	9

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ปัจจัยที่ส่งผล	แนวคิดและทฤษฎี										รวมความถี่
	Lumsden (2016)	วัฒนา หาดล (2551)	กฤติร์ สีหมนนตรี(2557)	ธีรพงศ์ บำเพ็ญทาน (2558)	พงษ์เทพ ปฐมใจ (2555)	เกรวี แดใจ (2556)	วิชารักษ์ อมรศักดิ์ (2556)	กนกวรรณ บัจจวงษ์ (2559)	นิภาภรณ์ บุญนา (2560)	ปิยนุช มิตร (2563)	
4. การกำหนดเป้าหมาย ในอนาคต		✓		✓		✓	✓	✓	✓	✓	6
5. เจตคติที่ดีต่อการเรียน			✓	✓		✓	✓				4
สภาพแวดล้อมในครอบครัว											
1. การสนับสนุนจาก ครอบครัว	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	10
2. การเห็นแบบอย่างจาก คนในครอบครัว	✓					✓				✓	3
3. การอบรมเลี้ยงดู	✓					✓	✓				3
สภาพแวดล้อมในสถานศึกษา											
1. การจัดการเรียนการสอน ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	✓	✓			✓	✓		✓	✓		7
2. ปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียน				✓	✓			✓			3
3. บรรยากาศในชั้นเรียน	✓		✓			✓	✓		✓	✓	6
4. เวลาที่ใช้ในการเรียน	✓		✓				✓				3
5. การสนับสนุนจากครู										✓	1
6. การเห็นแบบอย่างจากครูและรุ่นพี่										✓	1
อิทธิพลของสังคมและสื่อมวลชน											
1. การได้รับข่าวสารผ่านสื่อ				✓						✓	2
2. การยอมรับและเห็น คุณค่าจากสังคม			✓	✓							2
3. การเห็นแบบอย่างจาก บุคคลในสังคม			✓							✓	2

จากตารางที่ 2 ผู้วิจัยได้คัดเลือกปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้อยู่ โดยเลือก

สังเคราะห์ปัจจัยที่มีความถี่ 3 ลำดับแรก หรือร้อยละ 50 ขึ้นไป จากแนวคิดทั้งหมด 10 แนวคิด ประกอบด้วย 6 ตัวแปร ได้แก่ 1) การเห็นคุณค่าในตนเองเพื่อการเสริมสร้างตนเอง 2) แรงจูงใจในการเรียนการสอน 3) การกำหนดเป้าหมายในอนาคต 4) การสนับสนุนจากครอบครัว 5) การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และบรรยากาศในชั้นเรียน

จากการศึกษาแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ ส่วนใหญ่เป็นการศึกษาในแนวคิดทั่วไป ซึ่งยังไม่สัมพันธ์กับปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีน ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ทำการสัมภาษณ์เพิ่มเติมกับครูสอนภาษาจีนจำนวน 7 คน และนักเรียนจำนวน 7 คน เพื่อตรวจสอบและยืนยันผลจากการสังเคราะห์วรรณกรรมในช่วงต้นปรากฏผล ดังนี้

1. ด้านคุณลักษณะภายในเพื่อการเสริมสร้างตนเอง

คุณลักษณะภายในเพื่อการเสริมสร้างตนเอง มีความเกี่ยวข้องกับคุณสมบัติที่จำเป็นต่อคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ และมีผลต่อความสำเร็จในการเรียนเป็นอันมาก เป็นปัจจัยสนับสนุน ในการมีทัศนคติ (Attitude) ส่วนบุคคล ซึ่งการมีทัศนคติที่จะก่อให้เกิดความสำเร็จในการเรียนได้นั้น คือทัศนคติที่ดี และการคิดเชิงบวก (Positive Thinking) ซึ่งเป็นการเสริมแรงให้มีทัศนคติที่ดีต่อภาษาจีน ทำให้เกิดความมุ่งมั่นในการศึกษาต่อต่างประเทศ และการทำงานในอนาคต ดังตัวอย่างบทสัมภาษณ์ดังนี้

1.1 ครูผู้ให้ข้อมูล

“คิดว่าปัจจุบันนักเรียนที่ใฝ่เรียนรู้ สามารถรู้ได้ว่าอนาคตของตัวเองควรไปในทิศทางไหน บางคนวางแผนไว้แล้วว่าจะไปเรียนต่อที่ประเทศจีน ไปหาเรียนพิเศษเพื่อไปสอบ HSK นำไปใช้ในการเรียนต่อ” (ผู้ให้ข้อมูลหลัก 01)

“ส่วนตัวคิดว่าปัจจัยที่ส่งผลให้นักเรียนตั้งใจเรียนภาษาจีนต้องมาจากตัวของนักเรียนเอง จะต้องมีเจตคติที่ดีต่อภาษาจีนก่อน จะทำให้เค้าอยากเรียนอยากรู้ด้วยตนเอง และนักเรียนต้องเห็นความสำคัญของภาษาจีนว่าสามารถนำไปใช้ในอนาคตได้ไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง” (ผู้ให้ข้อมูลหลัก 02)

“คิดว่านักเรียนที่อยากไปเรียนที่ประเทศจีนมีความอยากไปเรียนภาษาจีนมากกว่านักเรียนที่ไม่อยากไปเรียน อย่างที่สองคือนักเรียนมีผู้ปกครองทำงานในโรงงานของจีน จึงทำให้เห็นความสำคัญในอนาคตที่น่าจะ得以ใช้ภาษาจีนไปต่อยอดแนว ๆ” (ผู้ให้ข้อมูลหลัก 03)

“นักเรียนต้องมีจุดมุ่งหมายในการเรียน รู้ว่าเรียนภาษาจีนไปเพื่ออะไร

เห็นความสำคัญของภาษาจีน จะทำให้นักเรียนอยากเรียนภาษาจีนด้วยตนเอง”
(ผู้ให้ข้อมูลหลัก 04)

“คิดว่าความใฝ่เรียนภาษาจีนน่าจะอยู่บนพื้นฐานความชอบของนักเรียนด้วย
ถ้านักเรียนชอบวิชาภาษาจีน ก็จะทำให้นักเรียนตั้งใจเรียนภาษาจีน และถ้านักเรียน
เห็นความสำคัญของภาษาจีนในอนาคตที่นอกจากภาษาอังกฤษแล้ว ภาษาจีน
เป็นอีกภาษาที่เค้าอยากเรียนอยากพัฒนา เพื่อให้ตัวเองเก่งมีความสามารถ
และสามารถต่อยอดถึงการทำงานในภายภาคหน้าด้วย” (ผู้ให้ข้อมูลหลัก 05)

“จะมีนักเรียนบางส่วนที่เรียนวิชาอื่นไม่ได้ เช่น หัวมันไม่ไปทางคณิตศาสตร์
ก็เลยคิดว่าภาษาน่าจะเหมาะกับเรามากที่สุดเรียนแล้วได้ดีมากที่สุด อาจจะไม่ได้
ชอบเท่าไร แต่เพราะเป็นความถนัดของเราจึงทำให้เลือกเรียนภาษาจีน หรือนักเรียน
บางคนอยากไปเรียน ป.ตรี ที่จีนก็เลยมาเรียนภาษาจีนเช่นกัน” (ผู้ให้ข้อมูลหลัก 06)

“จากการสังเกตนักเรียนที่สอนอยู่ ส่วนมากนักเรียนที่ตั้งใจเรียนจริง ๆ เค้าจะมี
จุดมุ่งหมายในตัวของเค้าเอง เค้ามีเป้าหมายที่วางไว้จึงเลือกมาเรียนภาษาจีน เช่น
อยากไปทำงานที่จีน อยากไปอยู่ประเทศจีน อยากไปเรียนต่อที่จีนเพื่อนำกลับมา
พัฒนาธุรกิจที่บ้าน” (ผู้ให้ข้อมูลหลัก 07)

1.2 นักเรียน และนักศึกษาผู้ให้ข้อมูล

“หนูมีความฝันอยากพูดได้หลายภาษา ไม่ว่าจะเป็นภาษาในภูมิภาคเอเชีย
หรือในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ก็ตาม จึงเริ่มศึกษาภาษาจีนเพิ่มมากขึ้น” (ผู้ให้ข้อมูล
หลัก 01)

“ผมต้องการไปเรียนต่อที่ประเทศจีน เลยเลือกมาศึกษาแผนการเรียนภาษาจีน
เพื่อกลับมาทำธุรกิจให้กับครอบครัว เพื่อจะได้สามารถติดต่อสื่อสารกับคนจีนได้
เมื่อผมได้พูดภาษาจีนหรือเขียนภาษาจีนได้ทำให้ผมมีความภูมิใจยิ่งขึ้น”
(ผู้ให้ข้อมูลหลัก 02)

“ผมคิดว่าภาษาจีนในปัจจุบันเป็นภาษาที่สำคัญภาษาหนึ่งในโลก ถ้าได้เรียนภาษาจีน

น่าจะเป็นภาษาที่สามารถติดต่อสื่อสารในการทำงานในอนาคตได้”
(ผู้ให้ข้อมูลหลัก 03)

“ความฝันของผมคือการได้พูดหลายภาษา ผมคิดว่าในอนาคตการทำงานน่าจะได้ใช้
ภาษามากกว่า และมองว่าในอนาคตจีนอาจจะเป็นหนึ่งในมหาอำนาจของโลก
จึงทำให้เลือกเรียนภาษาจีน” (ผู้ให้ข้อมูลหลัก 04)

“ผมเคยอยากไปออกซิชั่นที่เกาหลีใต้ แล้วเคยมีคนบอกว่าคนเกาหลีใต้จะชอบคนที่
พูดภาษาจีน ญี่ปุ่น หรือภาษาอังกฤษได้ดี เลยทำให้ผมเลือกมาเรียนภาษาจีน และ
อนาคตผมก็อยากเป็นพวงยูทูปเบอร์เกี่ยวกับภาษาจีนด้วยครับ” (ผู้ให้ข้อมูลหลัก 05)

“ผมอยากเรียนภาษาเพราะอนาคตอยากเป็นไกด์นำเที่ยว หรือเป็นนักการทูต”
(ผู้ให้ข้อมูลหลัก 06)

“หนูอยากไปเรียนต่อที่ประเทศจีน เพราะหนูเห็นความสำคัญของภาษาจีนที่มี
พอ ๆ กับภาษาอังกฤษ และคิดว่าในอนาคตจะได้ใช้ภาษาจีนแน่นอน” (ผู้ให้ข้อมูล
หลัก 07)

2. ด้านสภาพแวดล้อมในครอบครัว

สภาพแวดล้อมในครอบครัวส่งผลต่อคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีนมาก ส่วนใหญ่
ผู้ให้ข้อมูลหลักมาจากครอบครัวที่มีเชื้อสายจีน หรือทำธุรกิจ และเห็นแบบอย่างจากคน
ในครอบครัว โดยที่ครอบครัวเปิดโอกาสให้นักเรียนเลือกเรียนตามที่ตนเองสนใจ ไม่บังคับให้เรียน
บังคับตัวอย่างบทสัมภาษณ์ ดังนี้

2.1 ครูผู้ให้ข้อมูล

“คิดว่าครอบครัวมีส่วนเป็นอย่างมากในการสนับสนุนให้เรียนภาษาจีน หากเป็น
ครอบครัวที่มีเชื้อสายจีนก็จะมีส่วนส่งเสริมให้นักเรียนเรียนภาษาจีนมากกว่านักเรียน
ที่ไม่มีเชื้อสายจีน เช่น การเรียนพิเศษภาษาจีนเพราะคิดว่าการเรียนแค่อินเทอร์เน็ต
ไม่สามารถพัฒนาความรู้ได้อย่างเต็มที่” (ผู้ให้ข้อมูลหลัก 01)

“ครอบครัวเป็นส่วนหลักๆในการสนับสนุนนักเรียน เพราะเรียนภาษาก่อนข้างแพง

ถ้าครอบครัวไม่สนับสนุนอาจจะทำให้นักเรียนไม่มีประสบการณ์ทางด้านภาษาจีน เพราะหากครอบครัวยังมีกำลังสนับสนุนมากอาจจะส่งนักเรียนไปแลกเปลี่ยน ที่ประเทศจีน จึงทำให้นักเรียนได้ประสบการณ์จากตรงนี้ โอกาสพัฒนาภาษาจีน มากกว่านักเรียนที่ไม่ได้ไป” (ผู้ให้ข้อมูลหลัก 02)

“ครอบครัวเป็นส่วนหลักที่ทำให้นักเรียนอยากเรียนภาษาจีน ถ้าผู้ปกครอง ไม่สนับสนุน หรือไม่มีทุนทรัพย์ก็มีส่วนตัดโอกาสในการเรียนเป็นอย่างมาก เช่น การสอบ HSK ที่ต้องใช้เงินในการสอบ หรือการไปศึกษาต่อที่ประเทศจีน” (ผู้ให้ข้อมูลหลัก 03)

“หากครอบครัวให้การสนับสนุนทางด้านนี้ อยากให้เรียนภาษาจีน เพื่อเอาไปใช้ในธุรกิจของครอบครัว หรือเอาไปใช้ในอนาคต ก็มีส่วนทำให้นักเรียนอยากเรียน ภาษาจีนมากขึ้น” (ผู้ให้ข้อมูลหลัก 04)

“นักเรียนที่มีเชื้อสายจีนอาจจะมีส่วนทำให้นักเรียนอยากเรียนภาษาจีน เช่น ถ้าบ้าน ทำธุรกิจ แล้วปลูกฝังมาตลอดว่าถ้าเรียนแล้วสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในครอบครัว ได้น่าจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เค้าตั้งใจเรียน” (ผู้ให้ข้อมูลหลัก 05)

“มีนักเรียนบางส่วนที่ทางบ้านมีธุรกิจครอบครัวอยู่แล้วจึงทำให้อยากเรียนภาษาจีน เพื่อไปต่อยอดธุรกิจที่บ้าน แต่ส่วนใหญ่จะเป็นพ่อแม่อยากให้เรียนภาษาจีน เพราะ พ่อแม่คิดว่าภาษาจะเป็นใบเบิกทาง” (ผู้ให้ข้อมูลหลัก 06)

“ส่วนเรื่องของครอบครัวคิดว่าก็มีส่วนในการพัฒนาความรู้ด้านภาษาจีนของนักเรียน เพราะหากผู้ปกครองไม่ได้สนับสนุนให้เรียนพิเศษ หรือไปเรียนต่อที่ประเทศจีน นักเรียนก็อาจจะไม่ได้สนใจหรืออาจจะทิ้งทางด้านภาษาไปเลย” (ผู้ให้ข้อมูลหลัก 07)

2.2 นักเรียน และนักศึกษาผู้ให้ข้อมูลหลัก

“ครอบครัวของหนูมีเชื้อสายจีน ที่บ้านอาจอาม่าพูดภาษาจีนแต่จิว แต่ไม่ใช่ ภาษาจีนกลาง ครอบครัวเลยอยากให้เรียนภาษาจีนกลาง เผื่ออนาคตอาจจะกลับมา ทำธุรกิจได้” (ผู้ให้ข้อมูลหลัก 01)

“ที่บ้านผมมีเชื้อสายจีน การอบรมเลี้ยงดูแบบไทยผสมจีน เลยได้รับวัฒนธรรมจีน

มาบ้าง อาจง อาม่า จะพูดภาษาจีนแต่จิว แต่ไม่ใช่จีนกลาง คุณแม่เลยอยากให้ผมอยากเรียนภาษาจีนกลางด้วย” (ผู้ให้ข้อมูลหลัก 02)

“ที่บ้านผมมีเชื้อสายจีนด้วย เลยทำให้อยากเรียนภาษาจีนด้วย ที่บ้านก็สนับสนุนเต็มที่ ถ้าผมอยากเรียนพิเศษเพิ่มก็ให้บอกที่บ้าน” (ผู้ให้ข้อมูลหลัก 03)

“ที่บ้านไม่ได้สนับสนุนให้เรียนภาษาจีน อยากให้เรียนวิทย์คณิตมากกว่า” (ผู้ให้ข้อมูลหลัก 04)

“ครอบครัวผมมีเชื้อสายจีน ครอบครัวสนับสนุนถ้าผมอยากเรียนภาษาจีนเพิ่มอยากเรียนอะไรก็ได้ให้ผมเลือกเอง” (ผู้ให้ข้อมูลหลัก 05)

“ครอบครัวมีเชื้อสายจีน ได้รับวัฒนธรรมจากจีน เลยคิดว่าน่าจะมีส่วนให้ผมเลือกเรียนภาษาจีน” (ผู้ให้ข้อมูลหลัก 06)

“ที่บ้านก็อยากให้เรียนภาษาจีนอยู่แล้วด้วย ถึงที่บ้านจะไม่มีเชื้อสายจีน แต่ก็ส่งให้ไปเรียนพิเศษภาษาจีนอยู่ตลอด” (ผู้ให้ข้อมูลหลัก 07)

3. สภาพแวดล้อมในสถานศึกษา

สภาพแวดล้อมในสถานศึกษาส่งผลต่อคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีนมาก เนื่องจากการเห็นแบบอย่างความสำเร็จของรุ่นพี่ที่ไปศึกษาต่อต่างประเทศ หรือเพื่อน ๆ ที่ได้ไปแลกเปลี่ยน จึงทำให้เกิดความอยากประสบความสำเร็จเช่นเดียวกับรุ่นพี่ รวมถึงเมื่อเห็นเพื่อนสามารถสื่อสารกับครูด้วยภาษาจีนได้ จึงทำให้อยากตั้งใจเรียนภาษาจีนยิ่งขึ้น ดังตัวอย่างบทสัมภาษณ์ดังนี้

3.1 ครูผู้ให้ข้อมูล

“คิดว่าการจัดการเรียนการสอนของครูน่าจะเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดที่จะทำให้ให้นักเรียนอยากเรียนภาษาจีน เพราะหากครูสอนแต่การบรรยาย ก็จะทำให้นักเรียนเบื่อและไม่อยากเรียน แต่นักเรียนทุกคนที่ขึ้นมาเรียน ม.ปลายจะมีพื้นฐานภาษาจีนไม่เท่ากันก็เลยทำให้จัดการเรียนการสอนยากขึ้นด้วย รวมถึงการที่เห็นรุ่นพี่ได้เข้าเรียนในสถานศึกษาที่มีชื่อเสียงในสาขาภาษาจีน แล้วทำให้นักเรียนรู้สึกอยากเป็นแบบรุ่นพี่ อยากสอบติดแบบรุ่นพี่บ้าง ก็มีส่วนทำให้ใฝ่เรียนรู้ภาษาจีนมากยิ่งขึ้น”

(ผู้ให้ข้อมูลหลัก 01)

“การจัดการเรียนการสอนส่งผลต่อการใฝ่เรียนภาษาจีนอย่างแน่นอน ถ้าไม่น่าสนใจ มีส่วนส่งผลต่อการเรียนของนักเรียนแน่นอน แต่ปัจจุบันคิดว่าพื้นฐานการเรียน ภาษาจีนของแต่ละ โรงเรียนยังไม่เท่ากัน เด็กที่มาเรียนภาษาจีนปัจจุบันเลยมีพื้นฐาน ไม่เท่ากันด้วย เลยทำให้สอนยาก แต่ถ้านักเรียนยังเห็นแบบอย่างจากรุ่นพี่ หรือรับรู้ ประสบการณ์จากการไปศึกษาต่อต่างประเทศไม่ว่าจะเป็นครู รุ่นพี่ หรือเพื่อนของ นักเรียนเองก็ให้เค้าอยากรู้ อยากทราบข้อมูลเกี่ยวกับภาษาจีนมากขึ้น” (ผู้ให้ข้อมูล หลัก 02)

“การจัดการเรียนการสอนส่งผลอย่างมากต่อความใฝ่เรียนภาษาจีนของนักเรียน ถ้าครูสอนแบบให้นักเรียนอ่านแต่บทสนทนาอย่างเดียว นักเรียนจะหลับตลอด แต่ถ้าครูจัดกิจกรรมให้มีกิจกรรมกลุ่ม หรือเล่นเกม นักเรียนจะชอบและช่วยกันทำ กิจกรรมนั้น หรือถ้านักเรียนเห็นรุ่นพี่ได้ไปศึกษาต่อต่างประเทศ นักเรียนจะมา บอกครูอยากไปแบบรุ่นพี่บ้างจะเตรียมตัวอย่างไรบ้าง” (ผู้ให้ข้อมูลหลัก 03)

“การจัดการเรียนการสอนของครูถ้ามีความน่าสนใจจะทำให้ให้นักเรียนมีความ ใฝ่รู้ใฝ่เรียนมากยิ่งขึ้น ถ้ากระทรวงวางพื้นฐานการจัดการเรียนการสอนของครู ให้เท่ากันได้ น่าจะทำให้มีนักเรียนชอบเรียนภาษาจีนมากขึ้น” (ผู้ให้ข้อมูลหลัก 04)

“ถ้านักเรียนเค้าเห็นรุ่นพี่ที่ได้ไปเรียนต่อต่างประเทศเค้าจะมีอยากไปเหมือนรุ่นพี่ เห็นรุ่นพี่เป็นแบบอย่างที่ดี นอกจากนี้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ดีของครูก็มีส่วน ทำให้เด็กคิดว่าอยากเรียนภาษาจีน” (ผู้ให้ข้อมูลหลัก 05)

“การจัดการเรียนการสอนของครูมีผลมากในความอยากเรียนภาษาจีน เพราะ ถ้าครูสอนน่าเบื่อก็ไม่อยากเรียน หรือเพราะเคยมีนักเรียนขอเปลี่ยนครูผู้สอน เพราะเครียดเกินไป จึงทำให้ไม่อยากเรียนภาษาจีน” (ผู้ให้ข้อมูลหลัก 06)

“การจัดการเรียนการสอนเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้นักเรียนอยากเรียนภาษาจีน แต่ต้องเกิดจากความสนใจของนักเรียนเองก่อน คิดว่าถ้าครูมีสื่อการสอนที่ดีมากแค่ไหน แต่นักเรียนไม่สนใจก็ไม่อยากเรียนภาษาจีนอยู่ดี แต่ถ้านักเรียนเห็นรุ่นพี่หรือเพื่อนที่ประสบความสำเร็จในภาษาจีน ได้ไปศึกษาต่อต่างประเทศ ก็จะมีนักเรียนบางส่วนที่สนใจอยากไปแบบรุ่นพี่บ้าง จึงทำให้ตั้งใจเรียนมากยิ่งขึ้น” (ผู้ให้ข้อมูลหลัก 07)

3.2 นักเรียน และนักศึกษาผู้ให้ข้อมูล

“หนูเรียนโรงเรียนจีนมาตั้งแต่ประถม เจอเพื่อนที่เรียนเก่ง ๆ เยอะมาก แล้วมีเพื่อนที่สามารถสอบเพชรยอดมงกุฎได้อันดับที่ 1 จึงทำให้หนูอยากเรียนรู้วัฒนธรรมจีน เพื่อไปสอบแข่งขันเพชรยอดมงกุฎบ้าง” (ผู้ให้ข้อมูลหลัก 01)

“ผมไม่ได้มีพื้นฐานภาษาจีนมาก ไม่เหมือนเพื่อนที่เคยเรียนที่โรงเรียนจีนมาก่อน แต่ตอนที่ผมเรียนกับครูคนจีนทำให้ผมอยากเรียนรู้ภาษาจีนให้มากขึ้น อยากจะคุยกับเพื่อนคนจีนรู้เรื่อง เลยทำให้ผมตั้งใจเรียนภาษาจีนมากขึ้น” (ผู้ให้ข้อมูลหลัก 02)

“ตอนผมเรียน ม.3 มีเพื่อนที่เค้าเก่งภาษาจีนแล้วผมชอบไปคุยกับเค้า เพื่อไปถามเกี่ยวกับภาษาจีน และผมมีพี่สาวที่เรียนภาษาจีนด้วย ก็เลยทำให้อยากเรียนภาษาจีนด้วยเหมือนกัน” (ผู้ให้ข้อมูลหลัก 03)

“ผมเห็นรุ่นพี่ที่ไปศึกษาต่อต่างประเทศ หรือเพื่อนๆที่ได้ไปแลกเปลี่ยน เลยทำให้เกิดความอยากประสบความสำเร็จเช่นเดียวกับรุ่นพี่” (ผู้ให้ข้อมูลหลัก 04)

“ถ้ามีเพื่อนเป็นคนจีน หรือพูดภาษาจีนได้ก็จะทำให้อยากเรียนภาษาจีนมากขึ้น ถ้าครูให้การบ้านมาเยอะ ก็จะสนุกกับการคัดจีน ไม่ได้กังวลเรื่องการบ้านเยอะ” (ผู้ให้ข้อมูลหลัก 05)

“ตอนประถมผมไม่ได้เรียนจีนเยอะมาก เลยไม่ค่อยเก่งจีน แต่ผมมีเพื่อนในห้องที่เรียนจีนด้วย แล้วเพื่อนเก่งจีนมากเพราะเรียนมาตั้งแต่เด็ก เลยมีส่วนให้ผมเลือกเรียนภาษาจีน” (ผู้ให้ข้อมูลหลัก 06)

“ตอนอยู่ในห้องเรียนครูจะชอบพูดเรื่องการไปเรียนต่อที่ประเทศจีนอยู่บ่อย ๆ และมีทุนการศึกษาเยอะมากทำให้หนูเลยอยากตั้งใจเรียนภาษาจีนให้เก่งมากยิ่งขึ้น”
(ผู้ให้ข้อมูลหลัก 07)

4. อิทธิพลของสังคมและสื่อมวลชน

อิทธิพลของสังคมและสื่อมวลชนส่งผลต่อคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีน เพราะการได้รับข่าวสารเศรษฐกิจ การเมือง และสังคมในประเทศจีน หรือการดูซีรีส์ อ่านการ์ตูน ฟังเพลงภาษาจีน หรือผลงานของศิลปินที่ชื่นชอบ ทำให้เกิดความใฝ่เรียนรู้ภาษาจีนได้ ดังตัวอย่างบทสัมภาษณ์ ดังนี้

4.1 ครูผู้ให้ข้อมูล

คิดว่ากระแสสังคมเช่น ซีรีส์จีนหรือดาราจีนที่หน้าตาดี จึงทำให้นักเรียนสนใจที่จะเรียนภาษาจีน นักเรียนที่ดูซีรีส์หรือฟังเพลงจีนจะซึมซับสำเนียงและภาษามาด้วย ชอบเอาคำศัพท์ในซีรีส์มาถามครูเพื่อจะได้ฟังซีรีส์ได้รู้เรื่อง” (ผู้ให้ข้อมูลหลัก 01)

“สังคมและสื่อต่าง ๆ ในโลกออนไลน์มีส่วนช่วยทำให้นักเรียนอยากเรียนภาษาจีน อยู่แล้วแน่ ๆ เพราะเด็กไทยปัจจุบันอยู่กับโลกออนไลน์นานกว่าอยู่ในห้องเรียน เค้าจะสามารถนำไปต่อยอดได้” (ผู้ให้ข้อมูลหลัก 02)

“สมัยนี้นักเรียนชอบดู TikTok ชอบดูซีรีส์หลังจากดูซีรีส์ หรือดูสื่อออนไลน์ต่าง ๆ จะชอบมาถามครูว่าคำนี้แปลว่าอะไร เหมือนได้ศึกษาเรียนรู้ไปในตัวด้วย”
(ผู้ให้ข้อมูลหลัก 03)

“สื่อสังคมออนไลน์ต่างๆที่นักเรียนได้เห็นในชีวิตประจำวัน เช่น ดาราจีน ซีรีส์จีน ก็ทำให้นักเรียนอยากเรียนภาษาจีนมากขึ้น” (ผู้ให้ข้อมูลหลัก 04)

“สื่อโซเชียลเดี๋ยวนี้ เช่น TikTokก็จะมีอะไรที่เกี่ยวกับภาษาจีนเยอะขึ้น จะทำให้นักเรียนชอบหรือสนใจในภาษาจีนมากยิ่งขึ้น” (ผู้ให้ข้อมูลหลัก 05)

“ปัจจัยแรกที่เจอบ่อย ๆ คือ ผู้ชายจีน หรือดาราจีน ผู้ชายคนจีนหน้าตาดีที่อยู่ในสื่อออนไลน์ มีส่วนทำให้นักเรียนอยากเรียนภาษาจีน” (ผู้ให้ข้อมูลหลัก 06)

“ช่วงนี้ซีรีส์จีนกำลังเป็นที่นิยมค่ะ นักเรียนจะชอบมาถามว่าคำนี้แปลว่าอะไร หรือแม้กระทั่งคลิปวิดีโอใน TikTok ก็สามารทำให้ให้นักเรียนสนใจภาษาจีนมากขึ้นด้วย” (ผู้ให้ข้อมูลหลัก 07)

4.2 นักเรียน และนักศึกษาผู้ให้ข้อมูล

“หนูชอบดูซีรีส์จีน ชอบคาราโอเกะ ชอบดูรายการที่ดาราส่งไปออกรายการนั้น ทำให้ได้ฝึกแปลภาษาจากซีรีส์ หรือรายการนั้นอยู่บ่อย ๆ เลยรู้คำศัพท์มากขึ้น” (ผู้ให้ข้อมูลหลัก 01)

“ตอนผมอ่านการ์ตูนอนิเมะเวอร์ชันภาษาจีน มันทำให้ผมต้องใช้กฎแปลคำศัพท์ภาษาจีน ทำให้รู้คำศัพท์ที่ไม่มีในหนังสือเรียนเยอะเลย” (ผู้ให้ข้อมูลหลัก 02)

“ผมดูข่าวเกี่ยวกับนวัตกรรมของจีนที่มันทันสมัย ผมรู้สึกว่ามันก้าวหน้ามาก เลยอยากไปศึกษานวัตกรรมของเค้า ถึงเลือกมาเรียนภาษาจีน” (ผู้ให้ข้อมูลหลัก 03)

“ผมไม่เคยดูการ์ตูนหรือสื่อต่าง ๆ ในจีน ผมชอบดูเกี่ยวกับเศรษฐกิจหรือธุรกิจในจีนมากกว่า” (ผู้ให้ข้อมูลหลัก 04)

“ผมชอบไอดอลจีน ติดตามรายการประกวดไอดอลตลอด เลยมีส่วนทำให้ผมอยากเรียนภาษาจีนด้วย” (ผู้ให้ข้อมูลหลัก 05)

“ผมไม่เคยดูซีรีส์ การ์ตูน หรือสื่อต่าง ๆ ของประเทศจีน เลยคิดว่าไม่ได้มีผลต่อความอยากเรียนภาษาจีน” (ผู้ให้ข้อมูลหลัก 06)

“หนูชอบดูซีรีส์จีนมาก มันทำให้อยากมีแฟนเป็นคนจีน เพราะผู้ชายจีนดูอบอุ่น แล้วก็หล่อมาก หนูเลยใช้แอปวีแชตเพื่อคุยกับเพื่อนคนจีนไว้ฝึกใช้ภาษาจีนไปด้วย” (ผู้ให้ข้อมูลหลัก 07)

โดยสรุปแล้ว อิทธิพลของสังคมและสื่อมวลชน หมายถึง ข้อมูลการส่งข่าวสารเกี่ยวกับภาษาจีน เกี่ยวกับบุคคลในสังคมผ่านสื่อกลางไปยังคนจำนวนมากในเวลาอันรวดเร็ว เป็นเครื่องมือขยายประสบการณ์มนุษย์ให้กว้างไกล รวดเร็ว และไร้ขอบเขต เช่น หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ วิทยุ ภาพยนตร์ อินเทอร์เน็ต ฯลฯ ประกอบด้วย 2 องค์ประกอบ ดังนี้

1. การได้รับข่าวสารผ่านสื่อ (Exposure to Media Information) หมายถึง การที่นักเรียนได้รับ หรือสนใจข้อมูลข่าวสารตามความต้องการ ความเชื่อทัศนคติ ความรู้สึกนึกคิดจากสื่อ โทรทัศน์ วิทยุ นิตยสาร สิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ภาพยนตร์ หรือข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต

2. การเห็นแบบอย่างจากบุคคลในสังคม (Social Role Models) หมายถึง การรับรู้ของผู้เรียนที่เห็นแบบอย่างจากคนใกล้ชิด ไม่ว่าจะเป็นนิตยสาร สื่อโทรทัศน์ ภาพยนตร์ อินเทอร์เน็ต หรือจากคนใกล้ชิด ส่งผลให้มีการลอกเลียนแบบพฤติกรรมจากสื่อต่าง ๆ หรือบุคคลรอบตัวที่ได้รับ

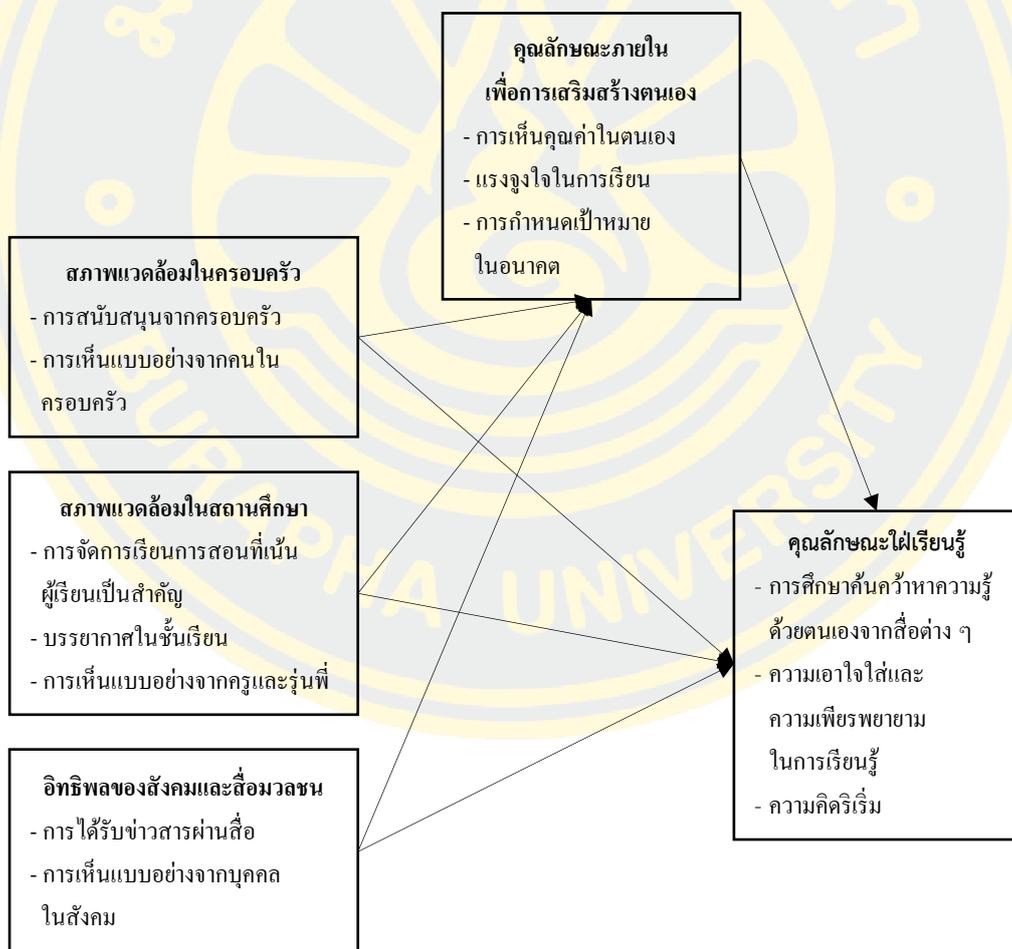
โดยสรุปแล้ว ผลจากการสัมภาษณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีน จากครูผู้สอนภาษาจีนและนักเรียนที่เรียนภาษาจีนสามารถจำแนกออกเป็น 4 ปัจจัยหลัก ได้แก่

- 1) คุณลักษณะภายในเพื่อการเสริมสร้างตนเอง ประกอบด้วย 1.1) การเห็นคุณค่าในตนเอง 1.2) แรงจูงใจในการเรียนการสอน 1.3) การกำหนดเป้าหมายในอนาคต 2) สภาพแวดล้อมในครอบครัว ประกอบด้วย 2.1) การสนับสนุนจากครอบครัว 2.2) การเห็นแบบอย่างจากคนในครอบครัว 3) สภาพแวดล้อมในสถานศึกษา ประกอบด้วย 3.1) การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ 3.2) บรรยากาศในชั้นเรียน 3.3) การเห็นแบบอย่างจากครูและรุ่นพี่
- 4) อิทธิพลของสังคมและสื่อมวลชน ประกอบด้วย 4.1) การได้รับข่าวสารผ่านสื่อ 4.2) การเห็นแบบอย่างจากบุคคลในสังคม ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 การสรุปปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีนด้วยวิธีการสัมภาษณ์ครูผู้สอน และนักเรียนที่ใฝ่เรียนรู้ภาษาจีน

คุณลักษณะ ใฝ่เรียนรู้ภาษาจีน	ผู้ให้สัมภาษณ์							รวมความถี่	
	ครูผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 1	ครูผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 2	ครูผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 3	ครูผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 4	ครูผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 5	ครูผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 6	ครูผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 7		
คุณลักษณะภายในเพื่อการเสริมสร้างตนเอง									
1. การเห็นคุณค่าในตนเอง	✓				✓			✓	5
2. แรงจูงใจในการเรียนการสอน		✓	✓	✓				✓	4
3. การกำหนดเป้าหมายในอนาคต	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	1
									4
สภาพแวดล้อมในครอบครัว									
1. การสนับสนุนจากครอบครัว	✓	✓	✓	✓		✓	✓	✓	1
2. การเป็นแบบอย่างที่ดี	✓			✓	✓	✓	✓	✓	9
สภาพแวดล้อมในสถานศึกษา									
1. การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓	7
2. บรรยากาศในชั้นเรียน					✓		✓	✓	4
3. การเห็นแบบอย่างจากครูและรุ่นพี่	✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓	1
									0
อิทธิพลของสังคมและสื่อมวลชน									
1. การได้รับข่าวสารผ่านสื่อ	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	13
2. การเห็นแบบอย่างจากบุคคลในสังคม	✓		✓	✓			✓	✓	7

ด้วยเหตุนี้ จากการทบทวนวรรณกรรมที่ผ่านมา ร่วมกับการสัมภาษณ์ครูผู้สอนและนักเรียนที่เรียนภาษาจีนสามารถกำหนดโมเดลความสัมพันธ์ปัจจัยเชิงสาเหตุคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยที่อิทธิพลของสังคมและสื่อมวลชนส่งอิทธิพลทางตรงต่อคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีน และส่งอิทธิพลทางอ้อมต่อคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีนผ่านคุณลักษณะภายในเพื่อการเสริมสร้างตนเอง สภาพแวดล้อมในสถานศึกษาส่งอิทธิพลทางตรงต่อคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีน และส่งอิทธิพลทางอ้อมผ่านคุณลักษณะภายในเพื่อการเสริมสร้างตนเอง สภาพแวดล้อมในครอบครัวส่งอิทธิพลทางตรงต่อคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีน และส่งอิทธิพลทางอ้อมผ่านคุณลักษณะภายในเพื่อการเสริมสร้างตนเอง และคุณลักษณะภายในเพื่อการเสริมสร้างตนเองส่งอิทธิพลทางตรงต่อคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีน ดังภาพที่ 3

ภาพที่ 3 ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร

คุณลักษณะภายในเพื่อการเสริมสร้างตนเอง

จากการทบทวนวรรณกรรมที่ผ่านมาในตัวแปรของกรอบแนวความคิด ดังภาพที่ 3 ในข้างต้น ผู้วิจัยทำการทบทวนวรรณกรรมเพื่อกำหนดนิยามของตัวแปรต่าง ๆ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

คุณลักษณะภายในเพื่อการเสริมสร้างตนเอง คือ คุณลักษณะทางด้านจิตใจ อารมณ์ ความรู้สึกนึกคิด สติปัญญาที่ส่งผลต่อคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีน ไม่สามารถสังเกตได้จากการแสดงออกและบุคลิกภาพภายนอก ประกอบด้วย การเห็นคุณค่าในตนเอง แรงจูงใจในการเรียน การกำหนดเป้าหมายในอนาคต โดยที่องค์ประกอบของคุณลักษณะภายในเพื่อการเสริมสร้างตนเอง มีรายละเอียด ดังนี้

1. การเห็นคุณค่าในตนเอง

จากการทบทวนวรรณกรรมที่ผ่านมาเกี่ยวกับการเห็นคุณค่าในตนเอง มีรายละเอียด ดังนี้ วัฒนา พาผล (2551) กล่าวถึง ความหมายของการเห็นคุณค่าในตนเองว่า หมายถึง ความรู้สึกของผู้เรียนที่มีต่อตนเองเกี่ยวกับความสามารถในการทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับภาษา ความสามารถทางการเรียน การเข้าร่วมกิจกรรม ความสามารถในการแก้ไขปัญหา ปรับปรุง ดัดแปลง ออกแบบ อันเป็นการคิดที่ก่อให้เกิดสิ่งแปลกใหม่ ทั้งยังเห็นว่าตนเองเป็นที่ยอมรับนับถือของบุคคลอื่น นอกจากนี้ยังมีความสามารถในการควบคุมอารมณ์ ความอดทน ความมีจิตใจที่หนักแน่น ไม่หวั่นไหวต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ

พงษ์เทพ ปลื้มใจ (2555) กล่าวถึง ความหมายของการเห็นคุณค่าในตนเองว่า หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของบุคคลที่เกิดขึ้นมาจากการตัดสินค่าของตนเองในเรื่องของการพึ่งตนเอง ยอมรับตนเองว่ามีคุณค่า เป็นที่ยอมรับจากบุคคลอื่นและสังคมทั่วไป ทั้งในด้านความสามารถ ทางสติปัญญา ด้านร่างกาย ในการกระทำสิ่งใดให้สำเร็จลุล่วงได้ดี สามารถแก้ปัญหาในด้านต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ตลอดจนมีความรู้สึกว่าคุณค่าตนเองเป็นคนมีเกียรติ และมีศักดิ์ศรี

กนกวรรณ บัจจวงษ์ (2559) กล่าวถึง ความหมายของการเห็นคุณค่าในตนเองว่า หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดที่บุคคลมีต่อตนเอง เป็นการประเมินคุณค่าของตนเองทั้งด้านดี และด้านไม่ดี ความเชื่อ ความรู้สึก เจตคติ การรับรู้ เกี่ยวกับความสามารถและคุณค่าของตนเอง ที่เกิดจากการได้ปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นและสิ่งแวดล้อมในการทำงาน

นิภาภรณ์ บุญนาวา (2560) กล่าวถึง ความหมายของการเห็นคุณค่าในตนเองว่า หมายถึง ความรู้สึกหรือทัศนคติของนักเรียนที่ประเมินตนเองในด้านความสามารถ ความสำเร็จ และการยอมรับตนเอง โดยสื่อออกมาในลักษณะของพฤติกรรมการแสดงออก นักเรียนที่เห็นคุณค่า

ในตนเองจะมีการยอมรับตนเอง และมองตนเองในด้านที่สามารถพัฒนาได้ พร้อมทั้งจะพัฒนาตนเองให้เป็นประโยชน์ต่อตนเอง

ปิยนุช มีสุข (2563) กล่าวถึง ความหมายของการเห็นคุณค่าในตนเองว่า หมายถึง ความรู้สึกนึกคิด หรือทัศนคติของผู้เรียนที่ประเมินตนเองในด้านความสามารถทางสติปัญญา ทางด้านร่างกาย ทั้งยังเห็นว่าตนเป็นที่ยอมรับนับถือของบุคคลอื่น และสังคมทั่วไป ตลอดจนมีความรู้สึกกว่าตนเองเป็นคนมีเกียรติ และมีศักดิ์ศรี

ศิวรรณ อวะตะ และ ญาณภัทร สีหะมงคล (2563) กล่าวถึง ความหมายของความเชื่ออำนาจภายในตนว่า หมายถึงการที่บุคคลรับรู้ และประเมินตนเอง แล้วแสดงออกในแง่ของการยอมรับตนเองหรือไม่ยอมรับตนเอง ซึ่งแสดงให้เห็นถึงขอบเขตความเชื่อของบุคคลที่มีต่อตนเองในด้านความสามารถ ความสำคัญ ความสำเร็จ และความมีคุณค่าของตนเอง รวมไปถึงการรับรู้จากการประเมินของบุคคลอื่นที่มีต่อตนเอง สามารถรับรู้ได้จากคำพูดและพฤติกรรม การแสดงออกนั้นของบุคคล

โดยสรุปแล้ว การเห็นคุณค่าในตนเอง หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของผู้เรียนที่มีต่อตนเอง ทางด้านความสามารถในการทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับภาษา ความสามารถทางการเรียน และการเข้าร่วมกิจกรรม ความสามารถในการแก้ไขปัญหา ปรับปรุง คัดแปลง อันเป็นการคิดที่ก่อให้เกิดสิ่งแปลกใหม่ ทั้งยังเห็นว่าตนเองเป็นที่ยอมรับนับถือของบุคคลอื่น นักเรียนที่เห็นคุณค่าในตนเองจะมีการยอมรับตนเอง และมองตนเองในด้านที่สามารถพัฒนาได้ พร้อมทั้งจะพัฒนาตนเองให้เป็นประโยชน์

2. แรงจูงใจในการเรียน

จากการทบทวนวรรณกรรมที่ผ่านมาเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเรียน มีรายละเอียดดังนี้

วัฒนา พาผล (2553) กล่าวถึง ความหมายของแรงจูงใจในการเรียนว่า หมายถึง คุณลักษณะที่แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีความรู้สึกว่าต้องการ หรือสนใจที่จะแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการเรียน อันเนื่องมาจากการกระตุ้นจากสิ่งแวดล้อมภายนอก เช่น บุคคลรอบข้าง เช่น ผู้ปกครอง และครู หรือสถานการณ์ต่าง ๆ รอบตัว เช่น สถานการณ์ทางการเรียน ฯลฯ

พงษ์เทพ ปลื้มใจ (2555) กล่าวถึง ความหมายของแรงจูงใจในการเรียนว่า หมายถึง คุณลักษณะที่แสดงให้เห็นว่าต้องการตั้งใจเรียน และพยายามมุ่งมั่นกระทำสิ่งต่าง ๆ ให้ประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ตามที่ต้องการอย่างเต็มศักยภาพของตนเอง

เกวรี แลใจ (2556) กล่าวถึง ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ว่า หมายถึง ความมุ่งมั่นของนักเรียนที่จะกระทำสิ่งใด ๆ ให้สำเร็จลุล่วงตามเป้าหมาย โดยที่นักเรียนมีพฤติกรรม

ที่แสดงออกถึงความพยายามอย่างเต็มที่ และเมื่อมีอุปสรรคก็คิดหาวิธีการและแนวทางแก้ไข ให้สำเร็จอย่างไม่ย่อท้อ รู้สึกสบายใจเมื่อประสบความสำเร็จ และรู้สึกไม่สบายใจเมื่อล้มเหลว

กนกวรรณ ปัจจวงษ์ (2559) กล่าวถึง ความหมายของแรงจูงใจในการเรียนว่า หมายถึง การที่นักเรียนมีความปรารถนาที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จลุล่วงด้วยความตั้งใจจริง พยายามเอาชนะอุปสรรคและปัญหาต่าง ๆ โดยไม่ย่อท้อและมุ่งมั่น ใช้ความพยายามให้ประสบผลสำเร็จ ตามที่ต้องการ

นิภาพรณ์ บุญนาวา (2560) กล่าวถึง ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ว่า หมายถึง พฤติกรรมที่ผู้เรียนแสดงออกถึงความมุ่งมั่นพยายามที่จะกระทำสิ่งต่าง ๆ ให้ประสบผลสำเร็จ โดยที่นักเรียนมีพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความพยายามอย่างเต็มที่ และเมื่อมีอุปสรรคก็คิดหาวิธีการ และแนวทางแก้ไขให้สำเร็จอย่างไม่ย่อท้อ รู้สึกสบายใจเมื่อประสบผลสำเร็จและรู้สึกไม่สบายใจ เมื่อล้มเหลว

ปิยนุช มีสุข (2563) กล่าวถึง ความหมายของแรงจูงใจในการเรียนว่า หมายถึง คุณลักษณะที่แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีความรู้ถึงต้องการ พยายามมุ่งมั่นกระทำสิ่งต่าง ๆ ให้ประสบผลสำเร็จตามที่ตนตั้งไว้อย่างเต็มศักยภาพ อันเนื่องมาจากการกระตุ้นจากสิ่งแวดล้อมภายนอก เช่น บุคคลรอบข้าง ผู้ปกครอง ครูหรือสถานการณ์ต่าง ๆ รอบตัว เช่น สถานการณ์ทางการเรียน ฯลฯ และเมื่อมีอุปสรรคจะคิดหาวิธี และแนวทางแก้ไขให้สำเร็จอย่างไม่ย่อท้อ เมื่อประสบกับความสำเร็จก็จะเกิดความภาคภูมิใจ แต่เมื่อล้มเหลวก็จะไม่ย่อท้อพร้อมที่จะปรับปรุงตนเองให้บรรลุเป้าหมายให้ดีกว่าเดิม

โดยสรุปแล้ว แรงจูงใจในการเรียน หมายถึง คุณลักษณะของผู้เรียนที่แสดงให้เห็นถึงความมุ่งมั่นที่จะกระทำสิ่งใด ๆ ให้สำเร็จลุล่วงตามเป้าหมาย อันเนื่องมาจากการกระตุ้นจากสิ่งแวดล้อมภายนอก บุคคลรอบข้าง หรือสถานการณ์ต่าง ๆ รอบตัว โดยมีพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความพยายามอย่างเต็มที่ เมื่อมีอุปสรรคจะคิดหาวิธีการ และแนวทางแก้ไขให้สำเร็จอย่างไม่ย่อท้อต่าง ๆ ให้ประสบผลสำเร็จตามที่ต้องการ

3. การกำหนดเป้าหมายในอนาคต

จากการทบทวนวรรณกรรมที่ผ่านมาเกี่ยวกับการกำหนดเป้าหมายในอนาคต มีรายละเอียด ดังนี้

วัฒนา พาผล (2551) กล่าวถึง ความหมายของการกำหนดเป้าหมายในอนาคตว่า หมายถึง ความประสงค์ที่ผู้เรียนตั้งไว้ หรือคาดหวังไว้สำหรับตนเอง และเป็นสิ่งที่ผู้เรียนพยายามจะกระทำให้สำเร็จตามที่คาดหวังไว้ เช่น เป้าหมายเกี่ยวกับการศึกษา เป้าหมายต่อการประกอบอาชีพ และเป้าหมายชีวิตในอนาคต

เกอร์รี แลโจ (2556) กล่าวถึง ความหมายของลักษณะมุ่งอนาคตว่า หมายถึง ความคิดเห็นหรือการคาดการณ์เกี่ยวกับการศึกษา การศึกษาต่อ และการประกอบอาชีพในอนาคต มีการวางแผนเพื่อมุ่งสู่เป้าหมายในอนาคต และมีความเพียรพยายามที่จะทำให้สิ่งที่ตนมุ่งหวังนั้น ให้ประสบความสำเร็จในอนาคต

วัชรภรณ์ อมรศักดิ์ (2556) กล่าวถึง ความหมายของความมุ่งมั่นในการศึกษาต่อว่า หมายถึง การเห็นความสำคัญและประโยชน์ของการศึกษาต่อ มีความตั้งใจแน่วแน่ จะประกอบอาชีพที่เป็นสาขาที่ตนสนใจ โดยมีการเตรียมตัว และวางแผน

นิภาภรณ์ บุญนาวา (2560) กล่าวถึง ความหมายของการกำหนดเป้าหมายในอนาคตว่า หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการเห็นความสำคัญของผลดี ผลเสีย ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และสามารถวางแผนการดำรงชีวิตอย่างมีจุดหมาย และมีความเพียรพยายาม ความสามารถในการควบคุมตนเอง ในการกระทำหรือละเว้นการกระทำบางอย่างในปัจจุบัน เพราะเล็งเห็นผลเสีย ที่จะเกิดขึ้นตามมาในภายหลัง เพื่อไปสู่เป้าหมายที่คาดหวัง หรือต้องการในอนาคต เช่น เป้าหมายเกี่ยวกับการศึกษา เป้าหมายต่อการประกอบอาชีพ และเป้าหมายชีวิตในอนาคต

ปิยนุช มีสุข (2563) กล่าวถึง ความหมายของการกำหนดเป้าหมายในอนาคตว่า หมายถึง ความสามารถของนักเรียนที่จะคาดการณ์ไกล ในการวางแผนการดำรงชีวิตอย่างมีจุดหมาย สามารถควบคุมตนเองให้กระทำหรือละเว้นการกระทำบางอย่างในปัจจุบัน เพราะเล็งเห็นผลดี ผลเสียที่จะเกิดขึ้นตามมาในภายหลัง เพื่อไปสู่เป้าหมายที่คาดหวัง หรือต้องการในอนาคต เช่น เป้าหมายเกี่ยวกับการศึกษาต่อ เป้าหมายเกี่ยวกับการประกอบอาชีพในอนาคต และเป้าหมายชีวิตในอนาคต

โดยสรุปแล้ว กำหนดเป้าหมายในอนาคต หมายถึง ความประสงค์ที่ผู้เรียน ความคิดเห็นหรือการคาดการณ์เกี่ยวกับการศึกษา การศึกษาต่อ และการประกอบอาชีพในอนาคต สามารถควบคุมตนเอง ในการกระทำหรือละเว้นการกระทำบางอย่างในปัจจุบัน และสามารถเห็นความสำคัญของผลดี ผลเสีย ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต เพื่อไปสู่เป้าหมายที่คาดหวัง เช่น เป้าหมายเกี่ยวกับการศึกษา เป้าหมายต่อการประกอบอาชีพ และเป้าหมายชีวิตในอนาคต

สภาพแวดล้อมในครอบครัว

สภาพแวดล้อมในครอบครัว คือ สภาพการดำรงชีวิตที่บุคคลเกิดความสุขทั้งทางร่างกาย และจิตใจอันเนื่องมาจากการได้รับการตอบสนอง ความต้องการในด้านต่าง ๆ ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ความคาดหวังของบิดามารดาต่อการศึกษาของบุตร คอยให้คำปรึกษา อบรมสั่งสอนให้ การสนับสนุนทางการศึกษา โดยที่องค์ประกอบของสภาพแวดล้อมในครอบครัว มีรายละเอียดดังนี้

1. การสนับสนุนจากครอบครัว

จากการทบทวนวรรณกรรมที่ผ่านมาเกี่ยวกับการสนับสนุนจากครอบครัว รายละเอียดดังนี้

วัฒนา พาผล (2551) กล่าวถึง ความหมายของการสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว ว่าหมายถึงการที่ผู้เรียนได้รับการช่วยเหลือจากบิดามารดา และญาติพี่น้องในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น ด้านอารมณ์ สิ่งของ ข้อมูลข่าวสาร เงินทอง ซึ่งเป็นการส่งเสริมให้บุคคลนั้นเกิดการเห็นคุณค่า ในตนเอง และเกิดความรู้สึกมีส่วนร่วมเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัว

พงษ์เทพ ปลื้มใจ (2555) กล่าวถึง การสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัวว่า หมายถึง การที่บุคคลได้รับการช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านอารมณ์ สิ่งของ ความรู้ ข้อมูลข่าวสาร เงินทอง แรงงาน จากครอบครัวอันได้แก่ บิดามารดา และญาติพี่น้อง ซึ่งเป็นการส่งเสริมให้ บุคคลนั้น เกิดการเห็นคุณค่าในตนเองและเกิดความรู้สึกมีส่วนร่วมเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัว

เกวรี แลใจ (2556) กล่าวถึง การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครองว่า หมายถึงการที่ ผู้ปกครองติดตาม ดูแล เป็นกำลังใจ คอยชี้แนะ อำนวยความสะดวก และเอาใจใส่ต่อการเรียน ของนักเรียน

กนกวรรณ บัจจวงษ์ (2559) กล่าวถึง การสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัวว่า หมายถึง การที่บุคคลได้รับการช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านอารมณ์ สิ่งของ ความรู้ ข้อมูล ข่าวสาร เงินทอง แรงงานจากครอบครัวอันได้แก่ บิดามารดาและญาติพี่น้อง ซึ่งเป็นการส่งเสริม ให้บุคคลนั้น เกิดการเห็นคุณค่าในตนเอง และเกิดความรู้สึกมีส่วนร่วมเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัว

นิภาภรณ์ บุญนาวา (2560) กล่าวถึง การสนับสนุนจากครอบครัวว่า หมายถึง การที่บุคคลได้รับการช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านอารมณ์ สิ่งของ ความรู้ ข้อมูล ข่าวสาร เงินทอง แรงงานจากครอบครัว บิดามารดา ญาติพี่น้อง ซึ่งเป็นการส่งเสริมให้บุคคลนั้น เกิดการ เห็นคุณค่าในตนเอง และเกิดความรู้สึกมีส่วนร่วมเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัว

ปิยนุช มีสุข (2563) กล่าวถึง การสนับสนุนจากครอบครัวว่า หมายถึง การที่ผู้เรียน ได้รับการสนับสนุนจากพ่อ แม่ และผู้ปกครอง ใน 3 ด้าน คือ ด้านอารมณ์ เช่น การให้ความสนใจ ให้คำติชม ให้คำปรึกษาและชี้แนะแนวทางการเรียน ด้านสิ่งของ เช่น การจัดหาอุปกรณ์ การเรียน และสนับสนุนค่าเล่าเรียน ด้านข้อมูลข่าวสาร เช่น การบอกกล่าวข้อมูลข่าวสาร ความเคลื่อนไหวทางด้านต่าง ๆ ซึ่งเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเห็นคุณค่าในตนเอง และ เกิดความรู้สึกมีส่วนร่วมเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัว ทำให้ผู้เรียนเกิดกำลังใจในการแสวงหาความรู้ ให้ประสบความสำเร็จ

โดยสรุปแล้ว การสนับสนุนจากครอบครัว หมายถึง การที่ผู้เรียนได้รับการสนับสนุนจาก พ่อ แม่ ผู้ปกครอง และญาติพี่น้องในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านอารมณ์ สังคม สิ่งของ ข้อมูล ข่าวสาร เงินทอง การให้คำปรึกษาและชี้แนะแนวทางการเรียน ด้านสิ่งของ เช่น การจัดหา อุปกรณ์การเรียน และสนับสนุนค่าเล่าเรียน การสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร เช่น การบอกกล่าว ข้อมูลข่าวสารความเคลื่อนไหวทางด้านต่าง ๆ เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าในตนเอง และ รู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัว ทำให้เกิดกำลังใจในการแสวงหาความรู้ให้ประสบความสำเร็จ

2. การเห็นแบบอย่างจากคนในครอบครัว

จากการทบทวนวรรณกรรมที่ผ่านมาเกี่ยวกับการเห็นแบบอย่างจากคนในครอบครัว มีรายละเอียดดังนี้

เกวรี แลใจ (2556) กล่าวถึง สัมพันธภาพในครอบครัวว่า หมายถึง การกระทำที่สมาชิก ในครอบครัวให้ความรักความห่วงใย ความสนิท เอาใจใส่ซึ่งกันและกัน และเป็นแบบอย่าง ที่ดีให้กับนักเรียน

สาวิตรี พงงา (2558) กล่าวถึง การเป็นแบบอย่างว่า หมายถึง การแสดงออก การประพฤติ และปฏิบัติของผู้ปกครองด้านบุคลิกภาพทั่วไป การแต่งกาย กิริยาวาจา และจริยธรรมที่เหมาะสม อย่างสม่ำเสมอ

ปิยนุช มีสุข (2563) กล่าวถึง การเห็นแบบอย่างจากคนในครอบครัวว่า หมายถึง การรับรู้ ของผู้เรียนที่มีต่อการกระทำ และการแสดงออกของบุคคลในครอบครัวที่สามารถส่งเสริมและ กระตุ้นผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ การเลียนแบบ ด้วยความใฝ่รู้ใฝ่เรียน และมีแรงบันดาลใจนำมาซึ่ง ความสำเร็จต่อการเรียน

โดยสรุปแล้ว การเห็นแบบอย่างจากคนในครอบครัว หมายถึง การรับรู้ของผู้เรียนจาก การกระทำที่สมาชิกในครอบครัวให้ความรักความห่วงใย ความสนิท เอาใจใส่ซึ่งกันและกัน และ การแสดงออกของบุคคลในครอบครัวที่สามารถส่งเสริมและกระตุ้นผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ การเลียนแบบ ด้วยความใฝ่เรียนรู้ เป็นแรงบันดาลใจนำมาซึ่งความสำเร็จต่อการเรียน

สภาพแวดล้อมในสถานศึกษา

สภาพแวดล้อมในโรงเรียนออกเป็น 2 ด้าน คือ ด้านมนุษย์ และด้านสภาพแวดล้อม ภายนอกภาพ รวมถึงกฎระเบียบที่มีอิทธิพลต่อผู้เรียน ในการปรับตัวและการดำรงชีวิต ทั้งด้านอาคาร สถานที่ การเรียนการสอน กลุ่มเพื่อน ซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ จะมีส่วนในการกำหนดพฤติกรรมของ ผู้เรียน เป็นตัวกระตุ้นให้ผู้เรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้ โดยที่องค์ประกอบของ สภาพแวดล้อมในสถานศึกษา มีรายละเอียดดังนี้

1. การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

จากการทบทวนวรรณกรรมที่ผ่านมาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีรายละเอียดดังนี้

เกอร์รี แลใจ (2556) กล่าวถึง การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญว่า หมายถึง การจัดการเรียนการสอนที่นักเรียนมีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีโอกาสแสดงความสามารถและความคิดเห็น ได้เรียนรู้จากสถานการณ์จริงที่เป็นประโยชน์จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย ค้นพบความถนัดและความสนใจของตนเอง ร่วมเฉลยและอภิปรายคำตอบกับครู รวมทั้งประเมินผลงาน ภาระงานของตนเองและเพื่อน ๆ และสามารถสรุปองค์ความรู้ และนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิตประจำวันได้ โดยคอยกระตุ้นให้นักเรียนฝึกคิด ฝึกทำและซักถามข้อสงสัย

ธัญลักษณ์ ประทุมสินธุ์ (2561) กล่าวถึง การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญว่า หมายถึง การจัดการให้ผู้เรียนสร้างความรู้ใหม่โดยผ่านกระบวนการคิดด้วยตนเอง ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยการลงมือปฏิบัติเกิดความเข้าใจ และสามารถนำความรู้ไปบูรณาการใช้ในชีวิตประจำวัน และมีคุณสมบัติตามเป้าหมายของการจัดการศึกษาที่ต้องการให้ผู้เรียนเป็นคนเก่ง คนดี และมีความสุข

Mairin Henneby and Xuesong Gao (2021) กล่าวถึง กระบวนการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญว่านับเป็นกิจกรรมที่สำคัญในการนำหลักสูตรไปใช้ คุณภาพของการจัดการศึกษาตามหลักสูตรจะได้ผลหรือไม่ มากน้อยเพียงใด ย่อมขึ้นอยู่กับการจัดการเรียนการสอนเป็นหลัก ดังนั้น ในการจัดการเรียนการสอนผู้สอนต้องกำหนดจุดประสงค์การสอน (Instructional Objective) หรือจุดประสงค์การเรียนรู้ (Learning Objective) หรือผลการเรียนรู้ (Learning Outcome) ที่คาดหวังหรือต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ซึ่งนิยามกำหนดในรูปพฤติกรรมที่แสดงออกของผู้เรียน ที่แสดงถึงคุณลักษณะความสามารถ หรือสมรรถภาพตามลักษณะที่ต้องการหรือที่มุ่งหวังไว้ โดยจุดประสงค์จะต้องมีความชัดเจน ทั้งนี้เพื่อให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีทิศทางและสามารถตรวจสอบผลได้ตรงประเด็น

โดยสรุปแล้ว การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ หมายถึง กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยการจัดการให้ผู้เรียนสร้างความรู้ใหม่ซึ่งผ่านกระบวนการคิดด้วยตนเอง ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยการลงมือปฏิบัติจริง จะทำให้เกิดความเข้าใจ และสามารถนำความรู้ไปบูรณาการใช้ในชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี คุณภาพของการจัดการศึกษาตามหลักสูตรจะได้ผลหรือไม่ มากน้อยเพียงใด ย่อมขึ้นอยู่กับการจัด

การเรียนการสอนเป็นหลัก ซึ่งนิยามกำหนดในรูปแบบพฤติกรรมที่แสดงออกของผู้เรียน ที่แสดงถึงคุณลักษณะความสามารถ หรือสมรรถภาพตามลักษณะที่ต้องการหรือที่มุ่งหวังไว้

2. บรรยากาศในชั้นเรียน

จากการทบทวนวรรณกรรมที่ผ่านมาเกี่ยวกับบรรยากาศในชั้นเรียน มีรายละเอียดดังนี้ เกวรี แลใจ (2556) กล่าวถึง บรรยากาศทางการเรียนว่า หมายถึงบรรยากาศที่ครู แสดงออกถึงความสนใจต่อนักเรียน นักเรียนมีความเป็นมิตรต่อกันในชั้นเรียน มีการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ที่มีจุดประสงค์เพื่อวิชาการ นักเรียนและครูมีส่วนร่วมในการเรียน นักเรียนมีระเบียบวินัย ทำงานหรือทำกิจกรรมในชั้นเรียนอย่างมีขั้นตอน

วัชรภรณ์ อมรศักดิ์ (2556) กล่าวถึง บรรยากาศประชาธิปไตยในชั้นเรียนว่า หมายถึง ความรับผิดชอบในหน้าที่ การยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น การไม่หนีเรียน

กฤตธี สีมมนตรี (2557) กล่าวถึง บรรยากาศในชั้นเรียนว่า หมายถึง สิ่งแวดล้อม ภายในโรงเรียนที่เหมาะสม ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูและนักเรียน การจัดกิจกรรม การเรียนการสอนที่น่าสนใจ ตลอดจนอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัย ซึ่งช่วยให้ผู้เรียน เกิดความพึงพอใจในการเรียน ตั้งใจและเอาใจใส่ในการเรียน มีความกระตือรือร้น และ มีความรับผิดชอบในการเรียน

ปิยนุช มีสุข (2563) กล่าวถึง บรรยากาศในชั้นเรียนว่า หมายถึง สภาพแวดล้อม ในการเรียนที่เอื้อให้เกิดพลังแห่งการเรียนรู้ใฝ่เรียน เช่น พฤติกรรม การแสดงออกของครู ที่แสดงออก ถึงความสนใจต่อผู้เรียน ผู้เรียนมีความเป็นมิตรต่อกัน ร่วมมือร่วมใจในการปฏิบัติกิจกรรม ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ในชั้นเรียนมีการจัดกิจกรรมที่มีบรรยากาศ การแข่งขันทางการเรียน ให้นักเรียนได้เรียนรู้ในกิจกรรมที่ตนสนใจ และมีความถนัดอย่างมีความสุข

โดยสรุปแล้ว บรรยากาศในชั้นเรียน หมายถึง ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูและ นักเรียน ซึ่งครูแสดงออกถึงความสนใจต่อนักเรียน รวมถึงสภาพแวดล้อมที่เอื้อให้นักเรียน มีคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ เช่น ผู้เรียนมีความเป็นมิตรต่อกัน ร่วมมือร่วมใจในการปฏิบัติกิจกรรม ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจในการเรียน มีความกระตือรือร้น และมีความรับผิดชอบในการเรียน

3. การเห็นแบบอย่างจากครูและรุ่นพี่

จากการทบทวนวรรณกรรมที่ผ่านมาเกี่ยวกับการเห็นแบบอย่างจากครูและรุ่นพี่ มีรายละเอียด ดังนี้

กฤตธี สีมณฑรี (2557) กล่าวถึง การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้างว่า หมายถึง การรับรู้ของเยาวชนที่เห็นแบบอย่างจากคนใกล้ชิดในการทำพฤติกรรมต่าง ๆ แล้วส่งผลให้ตนเอง ซึมซับมาใช้ในการเรียนดนตรี

ประภาพร โคบายาชิ และคณะ (2563) กล่าวถึง สภาพแวดล้อมด้านมนุษย์จะมีอิทธิพล ต่อผู้เรียนทางด้านสรีรวิทยา เช่น ความต้องการพื้นฐานของมนุษย์การรับรู้ เกิดการเรียนรู้ การจำและการคิดเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ และพฤติกรรมภายนอก เป็นต้น

ปิยนุช มีสุข (2563) กล่าวถึง การเห็นแบบอย่างจากครูและรุ่นพี่ว่า หมายถึง การรับรู้ ของผู้เรียนที่เห็นแบบอย่างจากคน ครู และรุ่นพี่ในการทำพฤติกรรมต่าง ๆ แล้วส่งผลให้ตนเอง ซึมซับมาใช้ในการชีวิตประจำวัน

โดยสรุปแล้ว การเห็นแบบอย่างจากครูและรุ่นพี่ หมายถึงการรับรู้สิ่งต่าง ๆ จาก คนข้าง เช่น จากครู และรุ่นพี่ของผู้เรียนจากการทำกิจกรรมต่าง ๆ ส่งอิทธิพลต่อผู้เรียน ให้การกระทำนั้นซึมซับกับตนเอง ให้นำมาใช้ในชีวิตประจำวัน

อิทธิพลของสังคมและสื่อมวลชน

อิทธิพลของสังคมและสื่อมวลชน หมายถึง ข้อมูลการส่งข่าวสารเกี่ยวกับภาษาจีน เกี่ยวกับบุคคลในสังคม ผ่านสื่อกลางไปยังคนจำนวนมากในเวลาอันรวดเร็ว เป็นเครื่องมือ ขยายประสบการณ์มนุษย์ให้กว้างไกล รวดเร็ว และไร้ขอบเขต เช่น หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ วิทยุ ภาพยนตร์ อินเทอร์เน็ต ฯลฯ โดยที่องค์ประกอบของอิทธิพลของสังคมและสื่อมวลชน มีรายละเอียดดังนี้

1. การได้รับข่าวสารผ่านสื่อ

จากการทบทวนวรรณกรรมที่ผ่านมาเกี่ยวกับการได้รับข่าวสารผ่านสื่อ มีรายละเอียด ดังนี้

ธีรพงศ์ บำเพ็ญทาน (2558) กล่าวถึง การเปิดรับข่าวสารด้านดนตรีว่า หมายถึง การที่นักเรียนได้รับ หรือสนใจข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับดนตรี อุปกรณ์ดนตรี เทคโนโลยีดนตรี การแสดงดนตรี และกิจกรรมดนตรีอื่น ๆ จากสื่อโทรทัศน์ วิทยุ นิตยสาร สิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ภาพยนตร์ หรือข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต

ปิยนุช มีสุข (2563) กล่าวถึง การได้รับข่าวสารผ่านสื่อว่า หมายถึง การเลือกรับ ข่าวสารหรือเปิดรับข่าวสารตามประสบการณ์ความต้องการ ความเชื่อ ทักษะคิด ความรู้สึกนึกคิด จากสื่อโทรทัศน์ วิทยุ นิตยสาร สิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ภาพยนตร์ หรือข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต

โดยสรุปแล้ว การได้รับข่าวสารผ่านสื่อ หมายถึง การที่นักเรียนได้รับ หรือสนใจ ข้อมูลข่าวสารตามความต้องการ ความเชื่อ ทักษะคิด ความรู้สึกนึกคิดจากสื่อโทรทัศน์ วิทยุ นิตยสาร สิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ภาพยนตร์ หรือข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต

2. การเห็นแบบอย่างจากบุคคลในสังคม

จากการทบทวนวรรณกรรมที่ผ่านมาเกี่ยวกับการเห็นแบบอย่างจากบุคคลในสังคม มีรายละเอียด ดังนี้

กฤตธี สีหมนตรี (2557, หน้า 6 - 7) กล่าวถึง การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้างว่า หมายถึง การรับรู้ของเยาวชนที่เห็นแบบอย่างจากคนใกล้ ๆ ตัวในการทำพฤติกรรมต่าง ๆ แล้วส่งผลให้ตนเองซึมซับมาใช้ในการเรียนดนตรี

ปิยนุช มีสุข (2563, หน้า 10-13) กล่าวถึงการเห็นแบบอย่างจากบุคคลในสังคมว่า หมายถึงการรับสื่อต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นบทเพลง นิตยสาร สื่อโทรทัศน์ ภาพยนตร์ อินเทอร์เน็ต หรือจากคนใกล้ ๆ ตัว แล้วมีการลอกเลียนแบบพฤติกรรมจากสื่อที่ได้รับ

โดยสรุปแล้ว การเห็นแบบอย่างจากบุคคลในสังคม หมายถึง การรับรู้ของผู้เรียน ที่เห็นแบบอย่างจากคนใกล้ตัว ไม่ว่าจะเป็นนิตยสาร สื่อโทรทัศน์ ภาพยนตร์ อินเทอร์เน็ต หรือจากคนใกล้ตัว ส่งผลให้มีการลอกเลียนแบบพฤติกรรมจากสื่อต่าง ๆ หรือบุคคลรอบตัวที่ได้รับ

โมเดลสมการโครงสร้าง

โมเดลสมการ โครงสร้าง (Structural Equation Model) เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการ ตรวจสอบว่าโมเดลสมการ โครงสร้างที่พัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์หรือไม่ ดังนั้น ควรตระหนักว่าการวิเคราะห์โมเดลสมการ โครงสร้างเป็นเพียง 1 ในวิธีที่ใช้ยืนยันความ สอดคล้องของทฤษฎีกับข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาได้ ส่วนผลการวิเคราะห์โมเดลสมการ โครงสร้างที่ พัฒนาขึ้น จะมีความสมเหตุสมผลหรือไม่ขึ้นอยู่กับทฤษฎีที่นำมาใช้ในการอ้างอิงโดยหลักการ กำหนดสมมติฐานทางการวิจัยสำหรับการวิเคราะห์โมเดลสมการ โครงสร้างเป็นดังนี้ “โมเดลตาม สมมติฐานมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์” หรือสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ดังนี้ (ศุภชัย ถึงเจริญ และคณะ, 2561)

สำหรับขั้นตอนการวิเคราะห์โมเดลสมการ โครงสร้างนั้น มีขั้นตอนที่สำคัญในการ วิเคราะห์ 5 ขั้นตอน ประกอบด้วยขั้นตอนแรกเป็นการกำหนดข้อมูลเฉพาะของโมเดล ขั้นตอนที่สองเป็นการระบุค่าความเป็นไปได้ ค่าเดียวของโมเดล ขั้นตอนที่สามเป็นการประมาณ ค่าพารามิเตอร์ของ โมเดล ขั้นตอนที่สี่เป็นการตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดล และขั้นตอนที่ ห้าเป็นการปรับโมเดล (มานันต์ย์ คำทอง และ พรหมภัสสร อะสะนิธิกูร, 2563) โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. การกำหนดข้อมูลเฉพาะของโมเดล การกำหนดข้อมูลเฉพาะของโมเดล (Model Specification) เป็นขั้นตอนที่สำคัญที่สุด หรือ เรียกได้ว่า “เป็นหัวใจ” ของการวิเคราะห์โมเดลสมการ โครงสร้าง เนื่องจากเป็นขั้นตอนที่ต้องเชื่อมโยงทฤษฎี งานวิจัย และสารสนเทศที่ต้องใช้ในการพัฒนาโมเดลก่อนเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล โดยนักวิจัยต้องระบุโมเดลจำเพาะ (Particular Model) ที่ใช้ในการยืนยันหรือตรวจสอบความสอดคล้องกับข้อมูลที่อยู่ในรูปของความแปรปรวน - ความแปรปรวนร่วม (Variance - Covariance Matrix) ซึ่งการระบุโมเดลจำเพาะนั้น ผู้วิจัยต้องอธิบายเหตุผลที่ใช้ในการคัดเลือก หรือ ตัดตัวแปรสังเกตได้ออกจากโมเดลจำเพาะ ซึ่งนับเป็นขั้นตอนที่ยากที่สุดในการวิเคราะห์โมเดลสมการ โครงสร้าง และโมเดลที่พัฒนาขึ้นนี้จะ เป็น โมเดลที่เหมาะสมก็ต่อเมื่อการกำหนดข้อมูลเฉพาะของโมเดลมีความสมเหตุสมผล และความแปรปรวน - ความแปรปรวนร่วมของโมเดลจำเพาะนั้น มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

2. การระบุความเป็นไปได้ค่าเดียวของโมเดล การระบุความเป็นไปได้ค่าเดียวของโมเดล (Model Identification) เป็นขั้นตอนที่เชื่อมโยงระหว่างโมเดลสมการ โครงสร้างที่ผ่านการกำหนดข้อมูลเฉพาะของโมเดล (Model Specification) โดยพิจารณาความสมเหตุสมผลอย่างถี่ถ้วนกับโปรแกรมที่ใช้ในการตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลจึงนับเป็นขั้นตอนที่สำคัญประการหนึ่ง เพราะถ้าการระบุค่าความเป็นไปได้ค่าเดียวไม่ถูกต้องจะทำให้ผลการวิเคราะห์ไม่เป็นไปตามที่ต้องการ การระบุค่าความเป็นไปได้ค่าเดียวของโมเดลคือการระบุว่า โมเดลนั้นสามารถนำมาประมาณค่าพารามิเตอร์ได้เป็นค่าเดียวหรือไม่

3. การประมาณค่าพารามิเตอร์ของโมเดล การประมาณค่าพารามิเตอร์ของโมเดล (Model Estimation) เป็นขั้นตอนที่โปรแกรม LISREL ประมาณค่าพารามิเตอร์ต่าง ๆ ของโมเดลตามที่ระบุค่าความเป็นไปได้ค่าเดียวของโมเดล โดยสามารถเลือกใช้วิธีการต่าง ๆ ในการประมาณค่าได้ 6 วิธี ได้แก่ วิธี Instrumental Variables (IV) วิธี Two - Stage Least Squares (TS) วิธี Unweighted Least Squares (UL) วิธี Generalized Least Squares (GL) วิธี Generally Weighted Least Squares (WL) และวิธี Maximum Likelihood (ML) ซึ่งในที่นี้จะกล่าวถึงเฉพาะวิธี Maximum Likelihood (ML) เท่านั้น เนื่องจากเป็นวิธีที่โปรแกรม LISREL กำหนดให้เป็นวิธีตั้งต้นของโปรแกรม (Default) และเป็นวิธีการที่ใช้ในการวิเคราะห์โมเดลลิสมัลที่แพร่หลายมากที่สุด เนื่องจากเป็นวิธีการที่เหมาะสมสำหรับข้อมูลที่มีระดับการวัดแบบอันดับและแบบเรียงอันดับ โดยที่การแจกแจงของข้อมูลเป็นแบบปกติหรือไม่ปกติเพียงเล็กน้อย

4. การตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดล การตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดล (Model Testing) เป็นขั้นตอนที่ผู้วิจัยต้องพิจารณาดัชนีตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดล

อย่างถี่ยวน โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณา 3 ข้อ คือ 1) พิจารณาความสอดคล้องของโมเดลสมการโครงสร้างที่พัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์ 2) พิจารณาค่าพารามิเตอร์แต่ละเส้นว่าแตกต่างจากศูนย์หรือไม่ และ 3) พิจารณาความสมเหตุสมผลของขนาดและทิศทางของค่าพารามิเตอร์แต่ละเส้น

5. การปรับโมเดล การปรับโมเดล (Model Modification) เป็นขั้นตอนที่กระทำต่อเมื่อมีค่าพารามิเตอร์บางค่าที่ไม่แตกต่างจากศูนย์ หรือมีทิศทางของค่าพารามิเตอร์ไม่ตรงกับทฤษฎีที่กำหนดไว้ หรือเกิดปัญหาทั้งสองอย่าง ผู้วิจัยจำเป็นต้องปรับโมเดล ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากความคลาดเคลื่อนของเครื่องมือที่ใช้ในการวัดตัวแปรสังเกตได้ หรือ โมเดลตามสมมติฐานที่กำหนดขึ้นไม่มีความแข็งแรงเพียงพอ ขาดการทบทวนอย่างถี่ยวน การทบทวนทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแล้วยังไม่พบข้อสรุปที่ชัดเจน สำหรับการปรับโมเดล (Model Modification) สามารถแยกเป็น 2 ประเด็น คือ การปรับโมเดลสมการโครงสร้างในส่วนที่เป็นความคลาดเคลื่อน และการปรับโมเดลสมการโครงสร้างในส่วนที่เป็นโมเดลการวัดและหรือโมเดลสมการโครงสร้าง สำหรับเกณฑ์ที่ใช้ในการพิจารณาความกลมกลืนของโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ ใช้เกณฑ์ ดังนี้

1. ค่าไค - สแควร์ (χ^2) ควรไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > .05$) จึงจะถือว่าโมเดลมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (David Kaplan, 2008)

2. ค่าไค - สแควร์สัมพัทธ์ (χ^2/df) เนื่องจากค่าไค - สแควร์ จะมีความอ่อนไหวกับการวิเคราะห์ที่ใช้จำนวนตัวอย่างมาก จึงทำให้ค่าไค-สแควร์ มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้น จึงต้องใช้ค่าไค - สแควร์สัมพัทธ์มาประกอบการพิจารณาความสอดคล้องของโมเดล โดยพิจารณาจากเกณฑ์ คือ χ^2/df น้อยกว่าหรือเท่ากับ 3 จึงจะถือว่าโมเดลมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (Rex B Kline, 1998)

3. ค่าดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนเชิงสัมพันธ์ (Comparative of fit index: CFI) จะมีค่าอยู่ระหว่าง 0 ถึง 1 ถ้าค่าเข้าใกล้ 1 แสดงว่า เกิดความกลมกลืนระหว่างโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยเกณฑ์ในการพิจารณา คือ ค่า CFI มีค่ามากกว่า .900 จึงจะถือว่าโมเดลมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (Barbara M Byrne, 1994)

4. ค่ารากที่สองของค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนกำลังสองของการประมาณค่า Root Mean Square Error of Approximation: RMSEA) เกณฑ์ในการพิจารณา คือ ค่า RMSEA น้อยกว่าหรือเท่ากับ .080 จึงจะถือว่า โมเดลมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (Robert C MacCallum, Michael W Browne, & Hazuki M Sugawara, 1996)

5. ดัชนีวัดความเหมาะสมของโมเดล (Goodness of Fit Index: GFI) เป็นค่าที่แสดงถึงความกลมกลืนของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยมีค่าอยู่ในช่วง 0 ถึง 1 ซึ่งยิ่งค่า GFI

ค่า 1 โมเดล จะมีความเหมาะสมกับข้อมูลมากขึ้น โดยทั่วไปแล้ว ค่า GFI ที่มีค่า ไม่น้อยกว่า .90 จะถือว่าโมเดลมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ในระดับยอมรับได้ (Hair et al., 2010) และค่าที่สูงกว่านี้จะบ่งบอกถึงความเหมาะสมที่ดียิ่งขึ้น

6. ดัชนีการปรับความเหมาะสมของโมเดล (Adjusted Goodness of Fit Index: AGFI) เป็นค่าที่ปรับจากค่า GFI โดยคำนึงถึงความซับซ้อนของโมเดล เพื่อป้องกัน โมเดลที่มีตัวแปรมากเกินไป ซึ่งค่า AGFI มีช่วงค่าอยู่ระหว่าง 0 ถึง 1 โดยทั่วไป ค่า AGFI ที่มีค่า ไม่น้อยกว่า .90 จะถือว่าโมเดลมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ในระดับที่ยอมรับได้ (Jöreskog & Sörbom, 1993) และค่าที่สูงกว่านี้แสดงถึงความเหมาะสมที่ดียิ่งขึ้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วัฒนา พาผล (2551) ได้ศึกษา โครงสร้างความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อ ความใฝ่รู้ใฝ่เรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลโดยตรงต่อ ความใฝ่รู้ใฝ่เรียนมากที่สุด ได้แก่ แรงจูงใจในการเรียน รองลงมาคือ การจัดการเรียนรู้ แบบสืบเสาะหาความรู้ การกำหนดเป้าหมายในอนาคต และความเชื่อในอำนาจภายในตนเอง โดยมีขนาดอิทธิพลเท่ากับ .401, .390, .102 และ .101 ตามลำดับ ขณะเดียวกัน ปัจจัยที่มีอิทธิพล ทางอ้อมต่อความใฝ่รู้ใฝ่เรียน ได้แก่ การสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว การเห็นคุณค่าในตนเอง การกำหนดเป้าหมายในอนาคต การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ และความเชื่อในอำนาจ ภายในตนเอง โดยมีขนาดอิทธิพลเท่ากับ .356, .170, .131, .067 และ .026 ตามลำดับ ทั้งนี้ ตัวแปร ปัจจัยทั้งหมดรวมกันสามารถอธิบายความแปรปรวนของความใฝ่รู้ใฝ่เรียน ได้ถึงร้อยละ 75.30

เกวรี แลใจ (2556) ได้ศึกษา การวิเคราะห์หุ้ระดับของปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณลักษณะ ใฝ่เรียนรู้นักเรียนชนเผ่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาเชียงราย เขต 3 พบว่า ปัจจัยระดับนักเรียน ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคต เจตคติต่อ การเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง การอบรมเลี้ยงดู สัมพันธภาพ ในครอบครัว และวิถีชีวิตชนเผ่า มีความสัมพันธ์กับคุณลักษณะ ใฝ่เรียน โดยเฉพาะลักษณะ มุ่งอนาคต แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และวิถีชีวิตชนเผ่า เป็นปัจจัยที่ส่งผลโดยตรงทางบวก และสามารถ ร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้นักเรียนชนเผ่าได้ร้อยละ 49.45 ส่วนในระดับห้องเรียน พบว่า บรรยากาศทางการเรียน และการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียน เป็นสำคัญ มีความสัมพันธ์กับคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้นักเรียน โดยเฉพาะบรรยากาศทางการเรียนมีผลโดยตรง เชิงบวก และสามารถอธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 41.30

Peng Liting (2013) ได้ศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาจีนของนิสิต มหาวิทยาลัยสยาม พบว่า ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียน ได้แก่ สภาพแวดล้อมของสถานศึกษา สังคม และครอบครัว โดยเฉพาะสถานศึกษาและสังคมมีบทบาทสำคัญในการกระตุ้นแรงจูงใจในการเรียน ส่วนครอบครัวมีอิทธิพลในระดับปานกลาง โดยเฉพาะความคาดหวังและการสนับสนุนจากผู้ปกครอง ขณะที่ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อแรงจูงใจ ได้แก่ ความต้องการพัฒนาตนเอง ความมุ่งมั่นในอนาคต ความสนใจในภาษา ภาพยนตร์ เพลง และวัฒนธรรมจีน ตลอดจนความตั้งใจที่จะเดินทางไปศึกษาหรือท่องเที่ยวในประเทศจีน ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าแรงจูงใจในการเรียนภาษาจีนของนิสิตได้รับอิทธิพลจากทั้งปัจจัยภายนอกและภายในที่หลากหลาย

ประภาพร โคบายาชิ (2563) ได้ศึกษา ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนในโรงเรียนเครือข่ายสะเต็มศึกษาภาคเหนือ โดยพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลโดยตรงและโดยอ้อมต่อทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ได้แก่ บรรยากาศในชั้นเรียน เจตคติต่อการเรียน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ โดยเฉพาะบรรยากาศในชั้นเรียนซึ่งเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลสูงสุดทั้งในทางตรงและทางอ้อม ปัจจัยเหล่านี้ล้วนมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมทักษะที่จำเป็นของผู้เรียนในยุคใหม่ และยังสะท้อนถึงความสำคัญของการจัดการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการพัฒนาความใฝ่รู้ใฝ่เรียนของนักเรียนอีกด้วย

จินตนา วิเศษจินดา (2562) ได้ศึกษา แนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่าแนวทางที่เหมาะสมประกอบด้วย 3 ด้านหลัก ได้แก่ ด้านการจัดการเรียนการสอนที่เน้นทั้งเนื้อหา เช่น คำศัพท์ ไวยากรณ์ ตัวอักษร การออกเสียง และวัฒนธรรมจีน พร้อมทั้งทักษะทางภาษา ได้แก่ การฟัง พูด อ่าน และเขียน ด้านการใช้สื่อการเรียนรู้ที่หลากหลาย ทั้งสื่อสิ่งพิมพ์ สังคมและสื่อมวลชน สื่อวัสดุอุปกรณ์ รวมถึงสื่อบุคคลหรือท้องถิ่น โดยการเลือกสื่อคำนึงถึงความเหมาะสมกับวัยผู้เรียนและการนำสื่อที่มีอยู่มาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด รวมทั้งจัดหาและพัฒนาสื่อใหม่ ๆ และด้านการวัดและประเมินผลทั้งแบบเป็นทางการ เช่น การสอบย่อย การสอบกลางภาค - ปลายภาค และแบบไม่เป็นทางการ เช่น การสนทนา การตั้งคำถาม การประเมินผ่านใบงานและการสังเกตพฤติกรรม ซึ่งแนวทางเหล่านี้ช่วยส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนให้มีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ยุภาพร นอกเมือง หลัว ชุน และสันติพงษ์ ทองดี (2563) ได้ศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการตัดสินใจศึกษาต่อทางด้านภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 แผนการเรียนภาษาอังกฤษ - ภาษาจีน ในจังหวัดปทุมธานี พบว่าปัจจัยด้านบุคลกรของสถาบันการศึกษา

มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการตัดสินใจมากที่สุด นอกจากนี้ พบว่าสัดส่วนของนักเรียนที่ไม่เคยเดินทางไปประเทศจีนแต่เลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยของประเทศไทยมีมากที่สุด แสดงให้เห็นว่านักเรียนไทยยังมีความเชื่อมั่นในหลักสูตรและคุณภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในมหาวิทยาลัยไทย แม้บางส่วนที่เคยไปประเทศจีนจะยังเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยไทยด้วยเช่นกัน

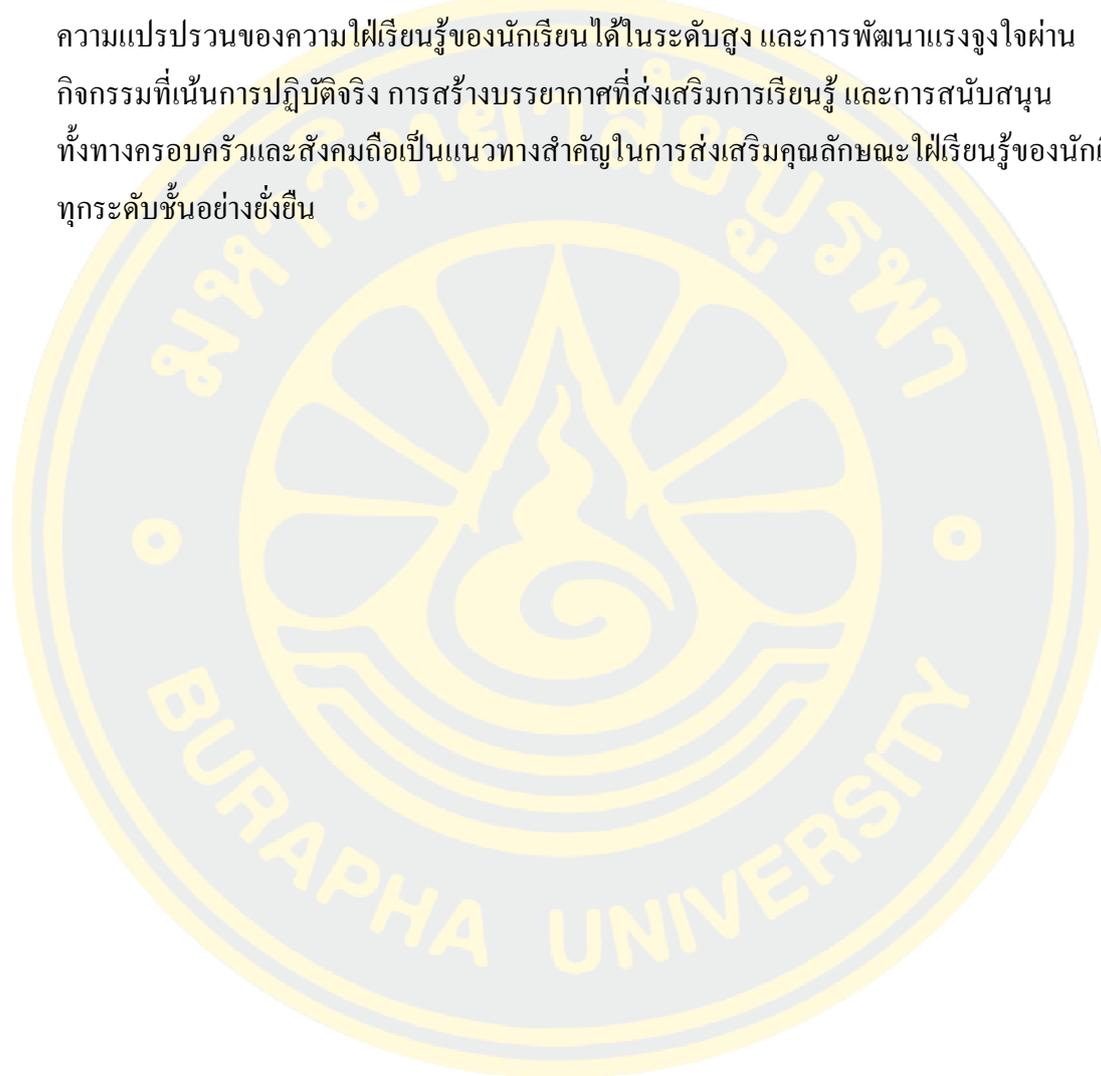
กนกวรรณ ปัจจวงษ์ (2559) ได้ศึกษา ปัจจัยที่สัมพันธ์กับความใฝ่รู้ใฝ่เรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า นักเรียนมีคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ในระดับมาก โดยแรงจูงใจในการเรียน การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียน ปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียน การเห็นคุณค่าในตนเอง ความฉลาดทางอารมณ์ และการสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความใฝ่เรียนรู้ และปัจจัยที่พยากรณ์ความใฝ่เรียนรู้ได้ดีที่สุด ได้แก่ แรงจูงใจในการเรียน ปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียน การเห็นคุณค่าในตนเอง และการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนร่วมกันอธิบายได้ถึงร้อยละ 80.10 ของความแปรปรวนของความใฝ่เรียนรู้ของนักเรียน

นิภาภรณ์ บุญนาวา (2560) ได้ศึกษา ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณลักษณะใฝ่รู้ใฝ่เรียนของนักเรียนชนเผ่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า มีปัจจัยหลัก 5 ด้านที่ส่งผลต่อความใฝ่รู้ใฝ่เรียน โดยแบ่งเป็นปัจจัยทางบวก 3 ปัจจัย ได้แก่ การสนับสนุนทางสังคม การสนับสนุนจากครอบครัว และสภาพแวดล้อมในสถานศึกษา ส่วนปัจจัยทางลบ 2 ปัจจัย ได้แก่ การจัดการเรียนการสอน และความเชื่อในอำนาจภายในตนเอง โดยสภาพแวดล้อมในสถานศึกษามีอิทธิพลทางตรงสูงสุด รองลงมา คือ การสนับสนุนทางสังคมและครอบครัว ส่วนปัจจัยทางอ้อมที่มีอิทธิพลสูงสุด คือ การสนับสนุนจากครอบครัวผ่านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การกำหนดเป้าหมายในอนาคต และการเห็นคุณค่าในตนเอง รวมถึงการสนับสนุนทางสังคมและความเชื่อในอำนาจภายในที่ส่งผลผ่านตัวแปรกลางเหล่านี้ด้วยเช่นกัน

ศิริวิมล ชูชีพวัฒนา (2556) ได้ศึกษา พฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนสังกัดสังฆมณฑลราชบุรี พบว่า นักเรียนมีพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้อยู่ในระดับมาก โดยไม่พบความแตกต่างของพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ตามเพศและผลการเรียนเฉลี่ย แต่พบความแตกต่างตามระดับชั้นและพื้นที่ในการเรียนรู้ ทั้งนี้ การเห็นคุณค่าในตนเอง การได้รับแรงสนับสนุนจากครอบครัว และการส่งเสริมบรรยากาศการเรียนรู้จากครู เป็นปัจจัยที่สามารถพยากรณ์พฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนได้ร้อยละ 60.1

โดยสรุปแล้ว จากงานวิจัยที่ผ่านมาพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความใฝ่รู้ใฝ่เรียนของนักเรียนมีทั้งปัจจัยภายในและภายนอกที่ทำงานร่วมกันอย่างซับซ้อน ปัจจัยภายในสำคัญได้แก่ แรงจูงใจในการเรียน เจตคติต่อการเรียน ความเชื่อในอำนาจภายในตนเอง การกำหนดเป้าหมายในอนาคต

และการเห็นคุณค่าในตนเอง ขณะที่ปัจจัยภายนอกที่มีอิทธิพลคือ สภาพแวดล้อมในสถานศึกษา
บรรยากาศในชั้นเรียน การสนับสนุนทางสังคมและครอบครัว รวมถึงพฤติกรรมและบุคลิกภาพของ
ครูผู้สอน นอกจากนี้ การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและการใช้สื่อการเรียนรู้ที่
เหมาะสมก็ช่วยส่งเสริมความใฝ่เรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ปัจจัยเหล่านี้ร่วมกันสามารถอธิบาย
ความแปรปรวนของความใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนได้ในระดับสูง และการพัฒนาแรงจูงใจผ่าน
กิจกรรมที่เน้นการปฏิบัติจริง การสร้างบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้ และการสนับสนุน
ทั้งทางครอบครัวและสังคมถือเป็นแนวทางสำคัญในการส่งเสริมคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ของนักเรียน
ทุกระดับชั้นอย่างยั่งยืน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นวิธีการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เพื่อศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ประชากรและตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่ได้เรียนวิชาภาษาจีนที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร จำนวนทั้งสิ้น 110,841 จากทั้งหมด 119 โรงเรียน

ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่ได้เรียนวิชาภาษาจีนที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร โดยผู้วิจัยได้กำหนดขนาดของตัวอย่างตามเกณฑ์ของ Comrey and Lee (1992 cited in Robert, 1999) ที่ระบุว่า ขนาดตัวอย่างที่เหมาะสมควรมีไม่น้อยกว่า 500 คนขึ้นไป ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงได้กำหนดขนาดตัวอย่างที่เหมาะสมไว้จำนวน 500 ราย ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้วางแผนแจกแบบสอบถามเพิ่มจาก 500 ชุด เพื่อให้ป้องกันการตอบแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ไม่ตอบกลับ และข้อมูลสูญหายไป ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้กำหนดการเก็บตัวอย่างเป็น 720 ราย

สำหรับการสุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้การสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi - Stage Random Sampling) โดยมีรายละเอียดดังนี้

ขั้นแรก การสุ่มโรงเรียนจำแนกตามขนาดโรงเรียนด้วยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ซึ่งทำการสุ่มโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ (จำนวนนักเรียนตั้งแต่ 1,680 คน ขึ้นไป) จำนวน 4 โรงเรียน โรงเรียนขนาดใหญ่ (จำนวนนักเรียนตั้งแต่ 720 - 1,679 คน) จำนวน 4 โรงเรียน

โรงเรียนขนาดกลาง (จำนวนนักเรียนตั้งแต่ 120 - 719) จำนวน 4 โรงเรียน และโรงเรียนขนาดเล็ก (จำนวนนักเรียนตั้งแต่ 119 คนลงมา) จำนวน 4 โรงเรียน

ขั้นที่สอง การสุ่มนักเรียนในโรงเรียนที่ตกเป็นตัวอย่างในขั้นแรก โดยทำการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) จากการสุ่มตัวอย่าง พบว่า เป็นนักเรียนจากขนาดใหญ่พิเศษ (จำนวนนักเรียนตั้งแต่ 1,680 คน ขึ้นไป) จำนวน 180 ราย โรงเรียนขนาดใหญ่ (จำนวนนักเรียนตั้งแต่ 720 - 1,679 คน) จำนวน 180 ราย โรงเรียนขนาดกลาง (จำนวนนักเรียนตั้งแต่ 120 - 719) จำนวน 180 ราย และโรงเรียนขนาดเล็ก (จำนวนนักเรียนตั้งแต่ 119 คน ลงมา) จำนวน 180 ราย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถามที่พัฒนาโดยผู้วิจัย จำนวน 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Check list) ประกอบด้วยเพศ ระดับชั้น และระยะเวลาในการเรียนภาษาจีน

ตอนที่ 2 คุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ดังนี้

1. ความเอาใจใส่และความเพียรพยายามในการเรียนรู้ จำนวน 9 ข้อ
2. การศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองจากสื่อต่าง ๆ จำนวน 7 ข้อ
3. ความคิดริเริ่ม จำนวน 4 ข้อ

ตอนที่ 3 ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีนของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ดังนี้

1. คุณลักษณะภายในเพื่อการเสริมสร้างตนเอง จำนวน 23 ข้อ
2. ด้านสภาพแวดล้อมในครอบครัว จำนวน 11 ข้อ
3. ด้านสภาพแวดล้อมในสถานศึกษา จำนวน 16 ข้อ
4. ด้านอิทธิพลของสังคมและสื่อมวลชน จำนวน 10 ข้อ

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ขั้นตอนการหาคุณภาพแบบสอบถามในการศึกษานี้ประกอบด้วย

1. ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องโครงสร้างด้านเนื้อหาและความครอบคลุมของข้อคำถามกับความชัดเจนของภาษา โดยการคำนวณค่าดัชนีความตรงเชิงเนื้อหาของข้อคำถาม

(Item - Level CVI: I - CVI) ค่าดัชนีบ่งชี้ความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือทั้งฉบับ (Scale - Level Content Validity Index: S - CVI) โดยการหา (I - CVI) จำนวนได้จากสูตร

$$I - CVI = \frac{\text{จำนวนผู้เชี่ยวชาญที่ลงความเห็นระดับ 3 และระดับ 4 ในแต่ละข้อ}}{\text{จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด}}$$

Denise F Polit, Cheryl Tatano Beck, and Steven V Owen (2007) ได้เสนอเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

ตารางที่ 5 ค่าดัชนีความตรงเชิงเนื้อหาของข้อคำถามรายข้อ

จำนวนผู้เชี่ยวชาญ (Expert) 5 คน	คะแนน 3, 4	ค่า I - CVI
3 - 4	ทุกคน	1.00
5	4 หรือ 5	.80, 1.00
6	5 หรือ 6	.83, 1.00
7	6 หรือ 7	.86, 1.00
8	7 หรือ 8	.88, 1.00
9	7, 8 หรือ 9	.78, .89, 1.00

การหาความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือทั้งฉบับ (Scale - Level Content validity index: S - CVI) โดยมีเกณฑ์มีค่าไม่ต่ำกว่า .80 (Expert 5 คน) Denise F Polit et al. (2007) จำนวนได้จากสูตร

$$S - CVI = \frac{\text{จำนวนข้อคำถามที่ผู้เชี่ยวชาญทุกคนลงความเห็นระดับ 3 และระดับ 4}}{\text{จำนวนข้อคำถามทั้งหมด}}$$

ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาด้วยค่า I - CVI พบว่า ข้อคำถามทุกข้อมีค่า I - CVI เกิน .80 ยกเว้น ข้อที่ 4 ในด้านข้อมูลพื้นฐานที่ว่า “เขตพื้นที่การศึกษา” ข้อที่ 10 ด้าน การเห็นคุณค่าในตนเองที่ว่า “เมื่อข้าพเจ้าแสดงความสามารถภาษาจีนครบครันจะยอมรับในความสามารถ” พบว่า มีค่า I - CVI ต่ำกว่า .80 และมีข้อคำถามที่ผู้เชี่ยวชาญให้ตัดทิ้งในข้อที่ 5 ในด้านความคิดริเริ่มที่ว่า “ข้าพเจ้าใช้วิธีใหม่ๆ ในการจดจำคำศัพท์ภาษาจีนเพื่อให้ง่ายต่อการจำ” ข้อที่ 1 ด้านการเห็นคุณค่าในตนเองที่ว่า “ข้าพเจ้าพบกับความไม่สบายใจในการเรียนภาษาจีน ข้าพเจ้าสามารถหาทางออกให้ตนเองได้” และข้อที่ 4 ด้านบรรยากาศในชั้นเรียนที่ว่า “ครูมีเทคนิคการสอนภาษาจีน

ที่ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกอยากเรียนภาษาจีนมากขึ้น” ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงทำการตัดและปรับปรุงข้อคำถาม ทั้ง 5 ข้อนี้ และผลการตรวจสอบตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือทั้งฉบับ S - CVI พบว่ามีค่าเกิน .80

2. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาขึ้นขอพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ของมหาวิทยาลัยบูรพา

3. นำแบบสอบถามที่ผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยที่ได้รับ การแก้ไขปรับปรุงเรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่มีคุณลักษณะใกล้เคียงกับประชากรที่ศึกษา จำนวนทั้งสิ้น 30 คน เพื่อตรวจสอบความเที่ยง (Reliability) ด้วยค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) เกณฑ์ที่ใช้ การพิจารณา คือ ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาครอนบาคควรมีค่าตั้งแต่ .70 ขึ้นไป จึงถือว่า แบบสอบถาม มีเกณฑ์ความเที่ยงในเกณฑ์ดี นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังตรวจสอบอำนาจจำแนก (Discrimination Power) โดยใช้วิธีสหสัมพันธ์อย่างง่ายแบบเพียร์สันด้วยการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อ กับคะแนนรวม (Item total Correlation) เกณฑ์ที่ใช้ในการพิจารณา คือ ค่าอำนาจจำแนก (r) ควรมีค่า ตั้งแต่ .20 ขึ้นไป จึงจะถือว่าข้อคำถามที่ใช้มีอำนาจจำแนกในเกณฑ์ที่เหมาะสม (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ, 2543) ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัยในด้านความเที่ยงและอำนาจจำแนก

องค์ประกอบ	ความเที่ยง	อำนาจจำแนก
ใฝ่เรียนรู้ภาษาจีน		
ความเอาใจใส่และความเพียรพยายามในการเรียนรู้	.888	.646 - .711
การศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองจากสื่อต่าง ๆ	.871	.773 - .620
ความคิดริเริ่ม	.841	.623 - .521
ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้		
คุณลักษณะภายในเพื่อการเสริมสร้างตนเอง	.970	.409 - .830
สภาพแวดล้อมในครอบครัว	.891	.646 - .711
สภาพแวดล้อมในสถานศึกษา	.958	.571 - .866
อิทธิพลของสังคมและสื่อมวลชน	.957	.731 - .896

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีรายละเอียดดังนี้

1. ติดต่อหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา ถึงผู้อำนวยการ โรงเรียนกลุ่มตัวอย่างในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร
2. จัดเตรียมแบบสอบถามให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลให้พร้อม
3. ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้วิธีส่งแบบสอบถามและเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง
4. นำแบบสอบถามมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามทุกฉบับ นำแบบสอบถามมาลงรหัสผลการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยเชิงปริมาณผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์โดยใช้กระบวนการทางสถิติต่าง ๆ ในการตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุที่มีผลต่อคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย กำหนดแนวทางในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) เพื่ออธิบายลักษณะพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง และกลุ่มตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย โดยนำเสนอเป็นค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ความเบ้ (Skewness) และความโด่ง (Kurtosis) สำหรับเกณฑ์ที่ใช้ในการแปลความหมายของตัวแปรคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ คุณลักษณะภายในเพื่อการเสริมสร้างตนเอง สภาพแวดล้อมในครอบครัว สภาพแวดล้อมในสถานศึกษา อิทธิพลของสังคมและสื่อมวลชน โดยใช้เกณฑ์การแปลความหมายของ บุญชม ศรีสะอาด (2545) ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 4.51 - 5.00 หมายถึง อยู่ในระดับมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.51 - 4.50 หมายถึง อยู่ในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.51 - 3.50 หมายถึง อยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.51 - 2.50 หมายถึง อยู่ในระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00 - 1.50 หมายถึง อยู่ในระดับน้อยที่สุด

2. การวิเคราะห์ห้องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สอง (Second - Order Confirmatory Factor Analysis) เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของ โมเดลการวัดคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีนของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และการวิเคราะห์เส้นทาง (Path Analysis) เพื่อศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งการวิเคราะห์ดังกล่าวใช้โปรแกรม Lisrel 8.80 โดยมีเกณฑ์ดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนของ โมเดล ดังนี้

2.1 ค่าสถิติไค - สแควร์ (Chi - Square) เป็นค่าสถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐานทางสถิติ ว่าฟังก์ชันความกลมกลืนมีค่าเป็นศูนย์ ค่าสถิติไค - สแควร์มีค่าต่ำมีค่าใกล้เคียงศูนย์มาก และมีค่า ใกล้เคียงกับจำนวนองศาแห่งความอิสระ (Degree of Freedom) แสดงว่าโมเดลทางทฤษฎี มีความสอดคล้องข้อมูลเชิงประจักษ์

2.2 ดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง (Goodness of Fit Index: GFI) ดัชนี GFI มีค่ามากกว่า .90 แสดงว่า โมเดลทางทฤษฎีมีความสอดคล้องข้อมูลเชิงประจักษ์

2.3 ดัชนีวัดความสอดคล้องที่ปรับแก้แล้ว (Adjusted Goodness of Fit Index: AGFI) เมื่อนำดัชนี GFI มาปรับแก้โดยคำนึงถึงขนาดของอิสระ (df) ซึ่งรวมทั้งจำนวนตัวแปรและขนาด กลุ่มตัวอย่าง ค่าดัชนี AGFI มีค่ามากกว่า 0.90 แสดงว่าโมเดลทางทฤษฎี มีความสอดคล้องข้อมูล เชิงประจักษ์

2.4 ดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ (Comparative Fit Index: CFI) มีค่าเท่ากับ .90 แสดงว่าโมเดลข้อมูลทางทฤษฎีความสอดคล้องข้อมูลเชิงประจักษ์

2.5 ค่าความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ (Root Mean Square of Error Approximation = RMSEA) ค่าของ RMSEA มีค่าต่ำกว่า .05 แสดงว่าโมเดลข้อมูลทางทฤษฎี ความสอดคล้องข้อมูลเชิงประจักษ์

2.6 ค่าไค - สแควร์สัมพัทธ์ (Relative Chi - Square) มีค่าน้อยกว่า 2.00 แสดงว่า โมเดล ข้อมูลทางทฤษฎีมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยเชิงสาเหตุคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีน
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษารุงเทพมหานคร
จำแนกออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สำหรับการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์และความหมาย
ที่ใช้แทนค่าสถิติและตัวแปรต่าง ๆ ที่ใช้สำหรับการวิจัยครั้งนี้ เพื่อให้การนำเสนอผลการวิเคราะห์
ข้อมูลสามารถทำความเข้าใจง่ายขึ้น โดยมีรายละเอียด ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้แทนค่าสถิติ

\bar{X}	หมายถึง	ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean)
SD	หมายถึง	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
CV	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์ของการแปรผัน (Coefficient of Variation)
n	หมายถึง	จำนวนตัวอย่าง
K	หมายถึง	จำนวนข้อคำถาม
Sk	หมายถึง	ค่าความเบ้ (Skewness)
Ku	หมายถึง	ค่าความโด่ง (Kurtosis)
p	หมายถึง	ค่าความน่าจะเป็นทางสถิติ
χ^2	หมายถึง	ดัชนีตรวจสอบความกลมกลืนประเภทค่าสถิติไค - สแควร์ (Chi - Square)
df	หมายถึง	องศาอิสระ (Degrees of Freedom)
CFI	หมายถึง	ดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ(Comparative Fit Index)
GFI	หมายถึง	ดัชนีวัดระดับความกลมกลืนหรือความสอดคล้อง (Goodness of Fit Index)
AGFI	หมายถึง	ดัชนีวัดความกลมกลืนหรือความสอดคล้องที่ปรับแก้แล้ว (Adjusted Goodness of Fit Index)

RMSEA	หมายถึง	ดัชนีรากที่สองของค่าเฉลี่ยกำลังสองของความคลาดเคลื่อนโดยประมาณ (Root Mean Square Error of Approximation)
R^2	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์
TE	หมายถึง	ขนาดอิทธิพลรวม (Total Effects)
IE	หมายถึง	ขนาดอิทธิพลทางอ้อม (Indirect Effects)
DE	หมายถึง	ขนาดอิทธิพลทางตรง (Direct Effects)
**	หมายถึง	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
*	หมายถึง	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
C_learn	หมายถึง	คุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ (Curiosity in Learning Chinese)
T_interF	หมายถึง	คุณลักษณะภายในเพื่อการเสริมสร้างตนเอง (Internal Features for Self - Empowerment)
T_envFam	หมายถึง	สภาพแวดล้อมในครอบครัว (Family Environment)
T_envSch	หมายถึง	สภาพแวดล้อมในสถานศึกษา (Environment of School)
T_Social	หมายถึง	อิทธิพลของสังคมและสื่อมวลชน (Influence of Social and Mass Media)
SE	หมายถึง	ความเอาใจใส่และความเพียรพยายามในการเรียนรู้ (Learning Diligence)
SS	หมายถึง	การศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองจากสื่อต่าง ๆ (Self - Directed Learning Through Media)
CR	หมายถึง	ความคิดริเริ่ม (Initiative)
f1_1 - f1_9	หมายถึง	ตัวบ่งชี้พฤติกรรมของความเอาใจใส่และความเพียรพยายามในการเรียนรู้
f2_1 - f2_7	หมายถึง	ตัวบ่งชี้พฤติกรรมของการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองจากสื่อต่าง ๆ
f3_1 - f3_4	หมายถึง	ตัวบ่งชี้พฤติกรรมของความคิดริเริ่ม

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตอนที่ 1 นี้ นำเสนอจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง ค่าเฉลี่ย เลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเบ้ และความโด่งของตัวแปรใน โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุปัจจัยเชิงสาเหตุคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากทม. มีดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม จำนวนทั้งสิ้น 720 คน กลุ่มตัวอย่างนักเรียนผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 587 คน คิดเป็นร้อยละ 81.50 และเพศชาย จำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 18.50 เมื่อจำแนกตามระดับชั้นที่ศึกษา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มากที่สุด จำนวน 314 คน คิดเป็นร้อยละ 43.60 รองลงมา คือ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 223 คน คิดเป็นร้อยละ 31.00 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 183 คน คิดเป็นร้อยละ 25.40 เมื่อจำแนกตามระยะเวลาในการเรียนภาษาจีนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระยะเวลาในการเรียน 1 - 5 ปี จำนวน 374 คน คิดเป็นร้อยละ 51.90 รองลงมามีระยะเวลาในการเรียน 5 - 10 ปี จำนวน 166 คน คิดเป็นร้อยละ 23.10 มีระยะเวลาในการเรียน ต่ำกว่า 1 ปี จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 14.70 และน้อยที่สุดคือมีระยะเวลาในการเรียนมากกว่า 10 ปี จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 10.30 เมื่อจำแนกตามขนาดโรงเรียนที่ศึกษาโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ จำนวน 180 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 โรงเรียนขนาดใหญ่ จำนวน 180 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 โรงเรียนขนาดกลาง จำนวน 180 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 และศึกษาอยู่ในโรงเรียนขนาดเล็ก จำนวน 180 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 (ดังตารางที่ 7)

ตารางที่ 7 ข้อมูลทั่วไปของตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม

ตัวแปร	จำนวน (n = 720)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	133	18.50
หญิง	587	81.50
ระดับชั้นที่ศึกษา		
มัธยมศึกษาปีที่ 4	314	43.60
มัธยมศึกษาปีที่ 5	223	31.00
มัธยมศึกษาปีที่ 6	183	25.40
ระยะเวลาในการเรียนภาษาจีน		
ต่ำกว่า 1 ปี	106	14.70
1 - 5 ปี	374	51.90
6 - 10 ปี	166	23.10
มากกว่า 10 ปี	74	10.30
ขนาดโรงเรียน		
โรงเรียนขนาดเล็ก	180	25.00
โรงเรียนขนาดกลาง	180	25.00
โรงเรียนขนาดใหญ่	180	25.00
โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ	180	25.00

2. คุณลักษณะใฝ่เรียนรู้

คุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีนของผู้เรียนสามารถจำแนกออกเป็น 3 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ 1) ความเอาใจใส่และความเพียรพยายามในการเรียนรู้ 2) การศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองจากสื่อต่าง ๆ และ 3) ความคิดริเริ่ม โดยที่ผลการวิเคราะห์คุณลักษณะขององค์ประกอบย่อยมีรายละเอียดดังนี้

2.1 ความเอาใจใส่และความเพียรพยายามในการเรียนรู้

จากตารางที่ 8 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ค่าความเบ้ (Sk) และค่าความโด่ง (Ku) ของตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรความเอาใจใส่และความเพียรพยายามในการเรียนรู้ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความเอาใจใส่และความเพียรพยายามในการเรียนรู้ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.81, SD = .58$) ตัวแปรสังเกตได้ที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ เข้าเรียนภาษาจีนตรงต่อเวลา อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.25, SD = .83$) รองลงมา คือ พยายามทำงานที่ได้รับมอบหมายในวิชาภาษาจีนให้สำเร็จตามเป้าหมายอย่างสุดความสามารถ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.25, SD = .77$) และตั้งใจฟังครูอธิบายเนื้อหาความรู้ด้านภาษาจีนในชั้นเรียน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.09, SD = .76$) ตามลำดับ ส่วนตัวแปรสังเกตได้ที่มีค่าน้อยที่สุด คือ กระตือรือร้นเข้าร่วมกิจกรรมการแข่งขันทักษะด้านภาษาจีน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.38, SD = 0.96$)

เมื่อพิจารณาค่าความเบ้ (Sk) และค่าความโด่ง (Ku) ของแต่ละตัวแปรสังเกตได้ พบว่ามีค่าความเบ้ (Sk) อยู่ระหว่าง -0.73 ถึง -0.02 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 3 และค่าความโด่ง (Ku) อยู่ระหว่าง -0.88 ถึง -0.50 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 10 แสดงว่าข้อมูลมีการแจกแจงเป็นโค้งปกติตามเกณฑ์ สามารถนำไปใช้วิเคราะห์เส้นทางได้

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเบ้ และค่าความโด่งของตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรความเอาใจใส่และความเพียรพยายามในการเรียนรู้

ตัวแปรสังเกตได้	\bar{X}	SD	Sk	Ku
1. ข้าพเจ้าสนใจอ่านหนังสือ ค้นคว้าหาความรู้ทางด้านภาษาจีนเพิ่มเติม	3.43	.84	.28	-0.50
2. ข้าพเจ้าเข้าเรียนภาษาจีนตรงต่อเวลา	4.25	.83	-0.73	-0.51
3. ข้าพเจ้ามีส่วนร่วมในกิจกรรมภาษาจีนในชั้นเรียนด้วยความตั้งใจ	4.07	.79	-0.38	-0.65
4. ข้าพเจ้าตั้งใจฟังครูอธิบายเนื้อหาความรู้ด้านภาษาจีนในชั้นเรียน	4.09	.76	-0.35	-0.59
5. ข้าพเจ้ากระตือรือร้นเข้าร่วมกิจกรรมการแข่งขันทักษะด้านภาษาจีน	3.38	.96	.25	-0.87

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ตัวแปรสังเกตได้	\bar{X}	SD	Sk	Ku
6. ข้าพเจ้าตั้งใจฝึกคัด/ ท่องคำศัพท์ภาษาจีน เพื่อเพิ่มความสามารถในการจดจำคำศัพท์อย่างสม่ำเสมอ	3.64	.89	-.05	-.78
7. ข้าพเจ้าพยายามทำงานที่ได้รับมอบหมายในวิชาภาษาจีนให้สำเร็จตามเป้าหมายอย่างสุดความสามารถ	4.25	.77	-.62	-.57
9. ข้าพเจ้าทุ่มเทเวลาในการอ่านหนังสือวิชาภาษาจีนเพื่อให้ได้ผลการเรียนที่ดี	3.64	.90	-.06	-.81
รวม	3.81	.58	.02	-.45

2.2 การศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองจากสื่อต่าง ๆ

จากตารางที่ 9 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ค่าความเบ้ (Sk) และค่าความโด่ง (Ku) ของตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองจากสื่อต่าง ๆ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองจากสื่อต่าง ๆ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.64, SD = .66$) ตัวแปรสังเกตได้ที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ค้นหาคำความหมายของคำศัพท์ภาษาจีนที่เรียนในชั้นเรียนในแต่ละวัน โดยใช้กูเกิล หรือแอปพลิเคชันต่างๆ ($\bar{X} = 4.07, SD = .86$) รองลงมา คือ เมื่อสงสัยไวยากรณ์ในภาษาจีน จะค้นหาคำความรู้เพื่อให้เข้าใจมากขึ้น อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.76, SD = .90$) และนำคำศัพท์ที่พบเจอในชีวิตประจำวันมาใช้ในชีวิตประจำวัน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.64, SD = 1.03$) ตามลำดับ ส่วนตัวแปรสังเกตได้ที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ฝึกสนทนาภาษาจีนกับคนจีน แอปพลิเคชัน หรือ AI เพื่อให้ได้ทักษะการพูดภาษาจีนมากขึ้น อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.36, SD = .99$)

เมื่อพิจารณาค่าความเบ้ (Sk) และค่าความโด่ง (Ku) ของแต่ละตัวแปรสังเกตได้ พบว่ามีค่าความเบ้ (Sk) อยู่ระหว่าง -.50 ถึง .11 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 3 และค่าความโด่ง (Ku) อยู่ระหว่าง -1.09 ถึง -.57 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 10 แสดงว่าข้อมูลมีการแจกแจงเป็นโค้งปกติตามเกณฑ์ สามารถนำไปใช้วิเคราะห์เส้นทางได้

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเบ้ และค่าความโด่งของตัวแปรสังเกตได้ของ
ตัวแปรการศึกษาค้นหาหาความรู้ด้วยตนเองจากสื่อต่าง ๆ

ตัวแปรสังเกตได้	\bar{X}	SD	Sk	Ku
1. ข้าพเจ้าค้นหาข้อมูลทางด้านภาษาจีนจาก แหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ นอกเหนือจากที่เรียน ในชั้นเรียน	3.63	.93	-.06	-.90
2. ข้าพเจ้าค้นหาความหมายของคำศัพท์ภาษาจีน ที่เรียนในชั้นเรียนในแต่ละวัน โดยใช้กูเกิล หรือแอปพลิเคชันต่าง ๆ	4.07	.86	-.50	-.65
3. เมื่อข้าพเจ้าสงสัยไวยากรณ์ในภาษาจีน ข้าพเจ้าจะค้นหาความรู้เพื่อให้เข้าใจมากขึ้น	3.76	.90	-.16	-.84
4. ข้าพเจ้าฝึกสนทนาภาษาจีนกับคนจีน แอปพลิเคชัน หรือ AI เพื่อให้ได้ทักษะการพูด ภาษาจีนมากขึ้น	3.36	.99	.07	-1.05
5. ข้าพเจ้ามักฝึกออกเสียงภาษาจีนจากการดูวีรียส์ ในแพลตฟอร์มต่าง ๆ	3.63	1.01	-.11	-1.09
6. ข้าพเจ้านำคำศัพท์ที่พบเจอในซีรีส์มาใช้ ในชีวิตประจำวัน	3.64	1.03	-.24	-1.08
7. ข้าพเจ้าเรียนภาษาจีนเพิ่มเติมจากการดูคลิป สอนภาษาจีน เพื่อมาประยุกต์ใช้ในการเรียน ภาษาจีน	3.40	.96	.10	-.95
รวม	3.64	.66	.11	-.57

2.3 ความคิดริเริ่ม

จากตารางที่ 10 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ค่าความเบ้ (Sk) และ
ค่าความโด่ง (Ku) ของตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรความคิดริเริ่ม พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดริเริ่ม
ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.40$, $SD = .66$) ตัวแปรสังเกตได้ที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ
ใช้วิธีการใหม่ ๆ ในการจดจำคำศัพท์ภาษาจีน เพื่อให้ง่ายต่อการจำ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.82$,
 $SD = .89$) รองลงมา คือ นำความรู้ทางด้านภาษาจีนมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น อ่านการ์ตูน

จีน การซื้อสินค้าออนไลน์ การเล่นเกม ฯลฯ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.55, SD = .93$) และพยายามฝึกฝนการเขียนบทความสั้น ๆ เป็นภาษาจีนในรูปแบบใหม่ๆ อยู่ในระดับมาก $\bar{X} = 3.23, SD .92$) ตามลำดับ ส่วนตัวแปรสังเกตได้ที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ สามารถวิพากษ์วรรณกรรมจีนกับครูและเพื่อน ๆ ได้ ระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.02, SD = .93$)

เมื่อพิจารณาค่าความเบ้ (Sk) และค่าความโด่ง (Ku) ของแต่ละตัวแปรสังเกตได้ พบว่ามีค่าความเบ้ (Sk) อยู่ระหว่าง -.18 ถึง .37 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 3 และค่าความโด่ง (Ku) อยู่ระหว่าง -.97 ถึง -.77 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 10 แสดงว่าข้อมูลมีการแจกแจงเป็นโค้งปกติตามเกณฑ์ สามารถนำไปใช้วิเคราะห์เส้นทางได้

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเบ้ และค่าความโด่งของตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรความคิดริเริ่ม

ตัวแปรสังเกตได้	\bar{X}	SD	Sk	Ku
1. ข้าพเจ้านำความรู้ทางด้านภาษาจีนมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น อ่านการ์ตูนจีน การซื้อสินค้าออนไลน์ การเล่นเกม ฯลฯ	3.55	.93	.04	-.87
2. ข้าพเจ้าพยายามฝึกฝนการเขียนบทความสั้น ๆ เป็นภาษาจีนในรูปแบบใหม่ๆ	3.23	.92	.29	-.77
3. ข้าพเจ้าสามารถวิพากษ์วรรณกรรมจีนกับครูและเพื่อน ๆ ได้	3.02	.93	.37	-.97
4. ข้าพเจ้าใช้วิธีการใหม่ ๆ ในการจดจำคำศัพท์ภาษาจีน เพื่อให้ง่ายต่อการจำ	3.82	.89	-.18	-.84
รวม	3.40	.66	.43	-.01

3. คุณลักษณะภายในเพื่อการเสริมสร้างตนเอง

คุณลักษณะภายในเพื่อการเสริมสร้างตนเองสามารถจำแนกออกเป็น 3 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ 1) การเห็นคุณค่าในตนเอง 2) แรงจูงใจในการเรียน และ 3) การกำหนดเป้าหมายในอนาคต โดยที่ผลการวิเคราะห์คุณลักษณะขององค์ประกอบย่อยมีรายละเอียด ดังนี้

3.1 การเห็นคุณค่าในตนเอง

จากตารางที่ 11 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ค่าความเบ้ (Sk) และค่าความโด่ง (Ku) ของตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเอง พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการเห็นคุณค่าในตนเองในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.60, SD = .57$) ตัวแปรสังเกตได้ที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ รู้สึกภูมิใจที่ทำงานในวิชาภาษาจีนเสร็จตามระยะเวลาที่กำหนด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.28, SD = .79$) รองลงมาคือ ภาคภูมิใจที่ได้เรียนภาษาจีน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.10, SD = .89$) และทำให้ครอบครัวยอมรับในความสามารถทางด้านภาษาจีนได้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.84, SD = .98$) ตามลำดับ ส่วนตัวแปรสังเกตได้ที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ มองตัวเองว่ามีความสามารถด้านภาษาจีน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.23, SD = .90$)

เมื่อพิจารณาค่าความเบ้ (Sk) และค่าความโด่ง (Ku) ของแต่ละตัวแปรสังเกตได้ พบว่ามีค่าความเบ้ (Sk) อยู่ระหว่าง $-.68$ ถึง $.29$ ซึ่งมีย่านน้อยกว่า 3 และค่าความโด่ง (Ku) อยู่ระหว่าง $-.66$ ถึง $-.63$ ซึ่งมีย่านน้อยกว่า 10 แสดงว่าข้อมูลมีการแจกแจงเป็น โค้งปกติตามเกณฑ์ สามารถนำไปใช้วิเคราะห์เส้นทางได้

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเบ้ และค่าความโด่งของตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเอง

ตัวแปรสังเกตได้	\bar{X}	SD	Sk	Ku
1. ข้าพเจ้าสามารถเผชิญกับปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ในการเรียนภาษาจีนด้วยความมั่นใจ	3.48	.87	.21	-.66
2. ข้าพเจ้ารู้สึกภูมิใจที่ทำงานในวิชาภาษาจีนเสร็จตามระยะเวลาที่กำหนด	4.28	.79	-.68	-.63
3. ข้าพเจ้าได้รับการยอมรับจากครูและเพื่อน ๆ ให้สอนภาษาจีนอยู่เสมอ	3.42	.95	.10	-.89
4. ข้าพเจ้ามักได้รับคัดเลือกจากเพื่อนให้เป็นตัวแทนไปแสดงความสามารถด้านภาษาจีน	3.30	.95	-.09	-1.14
5. ข้าพเจ้ามองตัวเองว่ามีความสามารถด้านภาษาจีน	3.23	.90	.29	-.70

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ตัวแปรสังเกตได้	\bar{X}	SD	Sk	Ku
6. ข้าพเจ้าได้รับการสนับสนุนจากครูให้ทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับภาษาจีน	3.35	.12	.12	-.96
7. ข้าพเจ้ามั่นใจคุณภาพผลงานของตนเองในวิชาภาษาจีน	3.35	.19	.19	-.78
8. ข้าพเจ้าภาคภูมิใจที่ได้เรียนภาษาจีน	4.10	-.59	-.59	-.67
9. เมื่อข้าพเจ้าทำให้ครอบครัวยอมรับในความสามารถทางด้านภาษาจีนได้	3.84	-.31	-.31	-.99
รวม	3.60	.57	.42	.05

3.2 แรงจูงใจในการเรียน

จากตารางที่ 12 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ค่าความเบ้ (Sk) และค่าความโด่ง (Ku) ของตัวแปรสังเกตได้ของแรงจูงใจในการเรียนพบว่า กลุ่มตัวอย่างได้รับแรงจูงใจในการเรียน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.03, SD = .61$) ตัวแปรสังเกตได้ที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ตั้งใจเรียนภาษาจีนเพื่อให้ผลการเรียนดีขึ้นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.32, SD = .80$) รองลงมา คือ ครูใช้สื่อการสอนที่น่าสนใจ ข้าพเจ้าจะตั้งใจเรียนภาษาจีนมากขึ้น อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.26, SD = .82$) และเห็นเพื่อนได้คะแนนสอบภาษาจีนดี ข้าพเจ้ารู้สึกต้องขยันเรียนภาษาจีน เพื่อที่จะได้คะแนนดีขึ้น อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.22, SD = .81$) ตามลำดับ ส่วนตัวแปรสังเกตได้ที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ครูบอกว่าข้าพเจ้ามีความสามารถทางด้านภาษาจีนที่โดดเด่น ทำให้ข้าพเจ้าอยากศึกษาต่อในสาขาที่เกี่ยวข้องกับภาษาจีน อยู่ในระดับปานมาก ($\bar{X} = 3.56, SD = .94$)

เมื่อพิจารณาค่าความเบ้ (Sk) และค่าความโด่ง (Ku) ของแต่ละตัวแปรสังเกตได้ พบว่ามีค่าความเบ้ (Sk) อยู่ระหว่าง -.81 ถึง -.02 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 3 และค่าความโด่ง (Ku) อยู่ระหว่าง -1.02 ถึง -.28 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 10 แสดงว่าข้อมูลมีการแจกแจงเป็น โค้งปกติตามเกณฑ์ สามารถนำไปใช้วิเคราะห์เส้นทางได้

ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเบ้ และค่าความโด่งของตัวแปรสังเกตได้
ของตัวแปรแรงจูงใจในการเรียน

ตัวแปรสังเกตได้	\bar{X}	SD	Sk	Ku
1. ข้าพเจ้าตั้งใจเรียนภาษาจีนเพื่อให้ผลการเรียนดีขึ้น	4.32	.80	-.81	-.43
2. เมื่อได้รับคำแนะนำในการเรียนภาษาจีนจากครู ข้าพเจ้านำคำแนะนำไปปฏิบัติตาม เพื่อให้ผลการเรียนภาษาจีนดีขึ้น	4.16	.84	-.67	-.38
3. เมื่อครูบอกถึงความสำคัญของการเรียนภาษาจีน ข้าพเจ้ารู้สึกตระหนักและเห็นคุณค่าในการเรียนภาษาจีนมากขึ้น	3.98	.83	-.36	-.64
4. เมื่อเห็นเพื่อนได้คะแนนสอบภาษาจีนดี ข้าพเจ้ารู้สึกต้องขยันเรียนภาษาจีน เพื่อที่จะได้คะแนนดีขึ้น	4.22	.81	-.65	-.56
5. เมื่อครูใช้สื่อการสอนที่น่าสนใจ ข้าพเจ้าจะตั้งใจเรียนภาษาจีนมากขึ้น	4.26	.82	-.79	-.28
6. เมื่อครอบครัวแจ้งข่าวสารการสมัครเรียนต่อที่ประเทศจีน ข้าพเจ้ารู้สึกว่าต้องตั้งใจเรียนภาษาจีนให้มากขึ้น	3.66	.99	-.14	-1.02
7. เมื่อข้าพเจ้าต้องการมีอาชีพการงานที่ดี ข้าพเจ้าต้องขยันเรียนภาษาจีนให้มากขึ้น	4.02	.89	-.46	-.74
8. เมื่อเห็นครอบครัวทำงานหนักเพื่อหาเงิน ให้ข้าพเจ้าเรียนภาษาจีนทำให้ข้าพเจ้ามุ่งมั่นตั้งใจเรียนภาษาจีนมากขึ้น	4.10	.82	-.42	-.81
9. เมื่อครูบอกว่าข้าพเจ้ามีความสามารถทางด้านภาษาจีนที่โดดเด่น ทำให้ข้าพเจ้าอยากศึกษาต่อในสาขาที่เกี่ยวกับภาษาจีน	3.56	.94	-.02	-.89
รวม	4.03	.61	.41	.31

3.3 การเห็นคุณค่าในตนเอง

จากตารางที่ 13 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ค่าความเบ้ (Sk) และค่าความโด่ง (Ku) ของตัวแปรสังเกตได้ของการกำหนดเป้าหมายในอนาคต พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการกำหนดเป้าหมายในอนาคต ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.64, SD = .67$) ตัวแปรสังเกตได้ที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ต้องการพัฒนาทักษะที่จำเป็นต่อการประกอบอาชีพในอนาคต อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.98, SD = 1.07$) รองลงมา คือ ศึกษาหาความรู้ด้านภาษาจีนอยู่เสมอ เพื่อความก้าวหน้าในอนาคต อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.72, SD = .90$) และศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับอาชีพที่สามารถนำภาษาจีนไปใช้ได้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.71, SD = .91$) ตามลำดับ ส่วนตัวแปรสังเกตได้ที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ทำกิจกรรม หรือการแข่งขันทางด้านภาษาเงินที่หลากหลายเพื่อเพิ่มประสบการณ์ของตนเองไว้ใน Portfolio อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.30, SD = .97$)

เมื่อพิจารณาค่าความเบ้ (Sk) และค่าความโด่ง (Ku) ของแต่ละตัวแปรสังเกตได้ พบว่ามีค่าความเบ้ (Sk) อยู่ระหว่าง -0.27 ถึง -0.02 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 3 และค่าความโด่ง (Ku) อยู่ระหว่าง -1.01 ถึง -0.53 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 10 แสดงว่าข้อมูลมีการแจกแจงเป็นโค้งปกติตามเกณฑ์ สามารถนำไปใช้วิเคราะห์เส้นทางได้

ตารางที่ 13 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเบ้ และค่าความโด่งของตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรการกำหนดเป้าหมายในอนาคต

ตัวแปรสังเกตได้	\bar{X}	SD	Sk	Ku
1. ข้าพเจ้าศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับอาชีพที่สามารถนำภาษาจีนไปใช้ได้เสมอ	3.71	.91	-.11	-.84
2. ข้าพเจ้าวางแผน และกำหนดเป้าหมายสำหรับศึกษาต่อในสายที่เกี่ยวข้องกับภาษาจีนในอนาคต	3.62	.96	-.10	-.96
3. ข้าพเจ้าทำกิจกรรม หรือการแข่งขันทางด้านภาษาเงินที่หลากหลายเพื่อเพิ่มประสบการณ์ของตนเองไว้ใน Portfolio	3.30	.97	.12	-1.01
4. ข้าพเจ้าต้องการพัฒนาทักษะที่จำเป็นต่อการประกอบอาชีพในอนาคต	3.86	.92	-.27	-.89

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ตัวแปรสังเกตได้	\bar{X}	SD	Sk	Ku
5. ข้าพเจ้าศึกษาหาความรู้ด้านภาษาจีนอยู่เสมอ เพื่อความก้าวหน้าในอนาคต	3.72	.90	-.02	-.92
รวม	3.64	.67	.23	-.53

4. สภาพแวดล้อมในครอบครัว

สภาพแวดล้อมในครอบครัวสามารถจำแนกออกเป็น 2 องค์ประกอบย่อย ได้แก่

1) การสนับสนุนจากครอบครัว และ 2) การเห็นแบบอย่างจากคนในครอบครัว โดยที่ผลการวิเคราะห์คุณลักษณะขององค์ประกอบย่อยมีรายละเอียด ดังนี้

4.1 การสนับสนุนจากครอบครัว

จากตารางที่ 14 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ค่าความเบ้ (Sk) และค่าความโด่ง (Ku) ของตัวแปรสังเกตได้ของการสนับสนุนจากครอบครัว พบว่า กลุ่มตัวอย่างได้รับการสนับสนุนจากครอบครัว ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.89, SD = .72$) ตัวแปรสังเกตได้ที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ครอบครัวพูดชมเชยเมื่อข้าพเจ้าสอบภาษาจีน ได้คะแนนดี อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.10, SD = .92$) รองลงมา คือ ครอบครัวสนับสนุนอุปกรณ์ที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาจีน เช่น ไอแพด สมุดคัดจีน สมุดคำศัพท์ภาษาจีน ฯลฯ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.02, SD = .97$) และครอบครัวให้กำลังใจ และสนับสนุนค่าใช้จ่ายเมื่อข้าพเจ้าทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกัภาษาจีน เช่น เข้าค่ายภาษาจีน ฯลฯ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.95, SD = .96$) ตามลำดับ ส่วนตัวแปรสังเกตได้ที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ครอบครัวมักจะชี้แนะแนวทางประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาจีนให้ข้าพเจ้าฟังเสมอ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.70, SD = .97$)

เมื่อพิจารณาค่าความเบ้ (Sk) และค่าความโด่ง (Ku) ของแต่ละตัวแปรสังเกตได้ พบว่ามีค่าความเบ้ (Sk) อยู่ระหว่าง -.69 ถึง -.17 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 3 และค่าความโด่ง (Ku) อยู่ระหว่าง -.99 ถึง -.50 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 10 แสดงว่าข้อมูลมีการแจกแจงเป็นโค้งปกติตามเกณฑ์ สามารถนำไปใช้วิเคราะห์เส้นทางได้

ตารางที่ 14 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเบ้ และค่าความโด่งของตัวแปรสังเกตได้
ของตัวแปรการสนับสนุนจากครอบครัว

ตัวแปรสังเกตได้	\bar{X}	SD	Sk	Ku
1. ครอบครัวพูดคุยชมเชยเมื่อข้าพเจ้าสอบภาษาจีน ได้คะแนนดี	4.10	.92	-.69	-.50
2. ครอบครัวให้กำลังใจ และสนับสนุนค่าใช้จ่าย เมื่อข้าพเจ้าทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ ภาษาจีน เช่น เข้าค่ายภาษาจีน ฯลฯ	3.95	.96	-.46	-.84
3. ครอบครัวให้ความช่วยเหลือแนะนำข้าพเจ้า ในเรื่องการเรียนภาษาจีน	3.84	.96	-.32	-.93
4. ครอบครัวแนะนำข้าพเจ้าในเรื่องการประกอบ อาชีพในอนาคตที่เกี่ยวข้องกับภาษาจีน	3.77	.97	-.26	-.94
5. ครอบครัวมักจะชี้แนะแนวทาง ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาจีน ให้ข้าพเจ้าฟังเสมอ	3.70	.97	-.17	-.99
5. ครอบครัวมักจะชี้แนะแนวทาง ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาจีน ให้ข้าพเจ้าฟังเสมอ	3.70	.97	-.17	-.99
6. ครอบครัวสนับสนุนเมื่อข้าพเจ้าต้องการ เรียนพิเศษภาษาจีนเสมอ	3.85	.97	-.29	-.99
7. ครอบครัวสนับสนุนอุปกรณ์ที่ช่วยส่งเสริม ด้านการเรียนภาษาจีน เช่น ไอแพด สมุดคัดจีน สมุดคำศัพท์ภาษาจีน ฯลฯ	4.02	.97	-.56	-.82
รวม	3.89	.72	-.21	-.74

4.2 การเห็นแบบอย่างจากคนในครอบครัว

จากตารางที่ 15 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ค่าความเบ้ (Sk) และ
ค่า ความโด่ง (Ku) ของตัวแปรสังเกตได้ของการเห็นแบบอย่างจากคนในครอบครัว พบว่า
กลุ่มตัวอย่างมีการเห็นแบบอย่างจากคนในครอบครัว ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.67$,

$SD = .69$) ตัวแปรสังเกตได้ที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ พ่อแม่ หรือญาติพี่น้องแบ่งเวลาให้กับการทำงาน และครอบครัวได้เป็นอย่างดี อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.84, SD = .90$) รองลงมา คือ พ่อแม่ หรือญาติพี่น้องของข้าพเจ้าเป็นคนมุ่งมั่น และตั้งใจทำงาน ทำให้มุ่งมั่นในการเรียนภาษาจีนมากขึ้น อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.73, SD = .89$) และพ่อแม่ หรือครอบครัวของข้าพเจ้าใฝ่หาความรู้ อยู่ตลอดเวลา ทำให้ข้าพเจ้าอยากใฝ่หาความรู้ในการเรียนภาษาจีนมากขึ้น อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.61, SD = .88$) ตามลำดับ ส่วนตัวแปรสังเกตได้ที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ พ่อแม่ หรือญาติพี่น้องของข้าพเจ้าพูดภาษาจีนได้ ทำให้ข้าพเจ้าอยากศึกษาภาษาจีนมากขึ้น อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.51, SD = .93$)

เมื่อพิจารณาค่าความเบ้ (Sk) และค่าความโด่ง (Ku) ของแต่ละตัวแปรสังเกตได้ พบว่ามีค่าความเบ้ (Sk) อยู่ระหว่าง -0.26 ถึง -0.02 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 3 และค่าความโด่ง (Ku) อยู่ระหว่าง -0.84 ถึง -0.74 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 10 แสดงว่าข้อมูลมีการแจกแจงเป็นโค้งปกติตามเกณฑ์ สามารถนำไปใช้วิเคราะห์เส้นทางได้

ตารางที่ 15 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเบ้ และค่าความโด่งของตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรการเห็นแบบอย่างจากคนในครอบครัว

ตัวแปรสังเกตได้	\bar{X}	SD	Sk	Ku
1. พ่อแม่ หรือญาติพี่น้องของข้าพเจ้าพูดภาษาจีนได้ ทำให้ข้าพเจ้าอยากศึกษาภาษาจีนมากขึ้น	3.51	.93	-.22	-.84
2. พ่อแม่ หรือญาติพี่น้องของข้าพเจ้าเป็นคนมุ่งมั่น และตั้งใจทำงาน ทำให้ข้าพเจ้ามุ่งมั่นในการเรียนภาษาจีนมากขึ้น	3.73	.89	-.18	-.74
3. พ่อแม่ หรือญาติพี่น้องของข้าพเจ้าแบ่งเวลาให้กับการทำงาน และครอบครัวได้เป็นอย่างดี	3.61	.88	-.02	-.74
4. พ่อแม่ หรือครอบครัวของข้าพเจ้าใฝ่หาความรู้ อยู่ตลอดเวลา ทำให้ข้าพเจ้าอยากใฝ่หาความรู้ในการเรียนภาษาจีนมากขึ้น	3.67	.69	.08	-.43
รวม	3.67	.69	.08	-.43

5. สภาพแวดล้อมในสถานศึกษา

สภาพแวดล้อมในสถานศึกษาสามารถจำแนกออกเป็น 3 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ 1) การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ 2) บรรยากาศในชั้นเรียน และ 3) การเห็นแบบอย่างจากครูและรุ่นพี่ โดยที่ผลการวิเคราะห์คุณลักษณะขององค์ประกอบย่อยมีรายละเอียดดังนี้

5.1 การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

จากตารางที่ 16 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ค่าความเบ้ (Sk) และค่าความโด่ง (Ku) ของตัวแปรสังเกตได้ของการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.10, SD = .67$) ตัวแปรสังเกตได้ที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ครูให้ฝึกแต่งประโยคภาษาจีน หลังจากได้เห็นตัวอย่างบทสนทนา อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.21, SD = .85$) รองลงมา คือ ครูยกตัวอย่างบทสนทนาที่ทำให้เข้าใจในไวยากรณ์ภาษาจีน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.18, SD = .86$) และครูมีกิจกรรมให้ได้ค้นคว้าหาคำศัพท์ภาษาจีนอยู่เสมอ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.16, SD = .85$) ตามลำดับ ส่วนตัวแปรสังเกตได้ที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ครูให้นำเสนอข้อมูลในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การอธิบายภาพต่างๆเป็นภาษาจีน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.96, SD = .89$)

เมื่อพิจารณาค่าความเบ้ (Sk) และค่าความโด่ง (Ku) ของแต่ละตัวแปรสังเกตได้ พบว่ามีค่าความเบ้ (Sk) อยู่ระหว่าง -.75 ถึง -.34 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 3 และค่าความโด่ง (Ku) อยู่ระหว่าง -.84 ถึง -.32 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 10 แสดงว่าข้อมูลมีการแจกแจงเป็นโค้งปกติตามเกณฑ์ สามารถนำไปใช้วิเคราะห์เส้นทางได้

ตารางที่ 16 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเบ้ และค่าความโด่งของตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

ตัวแปรสังเกตได้	\bar{X}	SD	Sk	Ku
1. ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาจีนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของข้าพเจ้า	4.01	.89	-.42	-.83
2. ครูยกตัวอย่างคำศัพท์ที่ภาษาจีนชวนให้ข้าพเจ้าเกิดความสงสัยอยากรู้	4.15	.82	-.64	-.32
3. ครูยกตัวอย่างบทสนทนาที่ทำให้ข้าพเจ้าเข้าใจในไวยากรณ์ภาษาจีน	4.18	.86	-.64	-.62

ตารางที่ 16 (ต่อ)

ตัวแปรสังเกตได้	\bar{X}	SD	Sk	Ku
4. ครูมีกิจกรรมให้ข้าพเจ้าได้ค้นคว้าหาคำศัพท์ ภาษาจีนอยู่เสมอ	4.16	.85	-.62	-.59
5. ครูให้ข้าพเจ้าฝึกแต่งประโยคภาษาจีนหลังจาก ได้เห็นตัวอย่างบทสนทนา	4.21	.85	-.75	-.35
6. ครูให้ข้าพเจ้านำเสนอข้อมูลในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การอธิบายภาพต่าง ๆ เป็นภาษาจีน	3.96	.89	-.34	-.84
7. ครูส่งเสริมให้ข้าพเจ้าเป็นคน คิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาในการเรียนภาษาจีนเป็น	4.11	.86	-.55	-.66
8. ครูให้ข้าพเจ้ามีส่วนร่วมในการสรุปคำศัพท์ ภาษาจีนที่เรียนในแต่ละครั้ง	4.02	.89	-.46	-.72
9. ครูให้ข้าพเจ้าแต่งบทสนทนาที่มักใช้ ในชีวิตประจำวันเป็นภาษาจีน	4.09	.87	-.56	-.63
รวม	4.10	.67	-.45	-.59

5.2 บรรยายภาคในชั้นเรียน

จากตารางที่ 17 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ค่าความเบ้ (Sk) และค่าความโด่ง (Ku) ของตัวแปรสังเกตได้ของบรรยายภาคในชั้นเรียน พบว่า กลุ่มตัวอย่างได้รับบรรยายภาคในชั้นเรียน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.14, SD = .71$) ตัวแปรสังเกตได้ที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ เพื่อน ๆ ในชั้นเรียนช่วยเหลือซึ่งกันและกันเมื่อมีปัญหาในคาบเรียนวิชาภาษาจีน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.24, SD = .84$) รองลงมา คือ เพื่อนให้ความร่วมมือกันเมื่อมีกิจกรรมต่าง ๆ ในคาบเรียนวิชาภาษาจีน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.15, SD = .83$) ตามลำดับ ส่วนตัวแปรสังเกตได้ที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ข้าพเจ้าได้รับความสนใจจากครูอย่างเท่าเทียมกับเพื่อน ๆ ในคาบเรียนวิชาภาษาจีน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.05, SD = .85$)

เมื่อพิจารณาค่าความเบ้ (Sk) และค่าความโด่ง (Ku) ของแต่ละตัวแปรสังเกตได้ พบว่ามีค่าความเบ้ (Sk) อยู่ระหว่าง -.72 ถึง -.41 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 3 และค่าความโด่ง (Ku) อยู่ระหว่าง -.78 ถึง -.52 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 10 แสดงว่าข้อมูลมีการแจกแจงเป็นโค้งปกติตามเกณฑ์ สามารถนำไปใช้วิเคราะห์เส้นทางได้

ตารางที่ 17 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเบ้ และค่าความโด่งของตัวแปรสังเกตได้
ของตัวแปรบรรยากาศในชั้นเรียน

ตัวแปรสังเกตได้	\bar{X}	SD	Sk	Ku
1. ข้าพเจ้าได้รับความสนใจจากครูอย่างเท่าเทียม กับเพื่อน ๆ ในคาบเรียนวิชาภาษาจีน	4.05	.85	-.41	-.78
2. เพื่อนให้ความร่วมมือกันเมื่อมีกิจกรรมต่าง ๆ ในคาบเรียนวิชาภาษาจีน	4.15	.83	-.59	-.52
3. เพื่อน ๆ ในชั้นเรียนช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เมื่อมีปัญหาในคาบเรียนวิชาภาษาจีน	4.24	.84	-.72	-.54
รวม	4.14	.71	-.56	-.32

5.3 การเห็นแบบอย่างจากครูและรุ่นพี่

จากตารางที่ 18 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ค่าความเบ้ (Sk) และค่าความโด่ง (Ku) ของตัวแปรสังเกตได้ของการเห็นแบบอย่างจากครูและรุ่นพี่ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการเห็นแบบอย่างจากครูและรุ่นพี่ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.28, SD = .75$) ตัวแปรสังเกตได้ที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ รู้สึกชื่นชมรุ่นพี่สนทนาภาษาจีนได้อย่างคล่องแคล่ว อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.33, SD = .87$) รองลงมา คือ รู้สึกชื่นชมและประทับใจเมื่อเห็นรุ่นพี่มีความพยายาม มุ่งมั่นในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับภาษาจีน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.32, SD = .82$) และรู้สึกชื่นชมเมื่อเห็นรุ่นพี่ได้รางวัลชนะเลิศในการแข่งขันทางด้านภาษาจีน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.25, SD = .87$) ตามลำดับ ส่วนตัวแปรสังเกตได้ที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ รู้สึกประทับใจเมื่อรุ่นพี่ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการศึกษาต่อในประเทศจีน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.22, SD = .88$)

เมื่อพิจารณาค่าความเบ้ (Sk) และค่าความโด่ง (Ku) ของแต่ละตัวแปรสังเกตได้ พบว่ามีค่าความเบ้ (Sk) อยู่ระหว่าง -1.01 ถึง -.78 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 3 และค่าความโด่ง (Ku) อยู่ระหว่าง -.43 ถึง .17 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 10 แสดงว่าข้อมูลมีการแจกแจงเป็นโค้งปกติตามเกณฑ์ สามารถนำไปใช้วิเคราะห์เส้นทางได้

ตารางที่ 18 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเบ้ และค่าความโด่งของตัวแปรสังเกตได้
ของตัวแปรการเห็นแบบอย่างจากครูและรุ่นพี่

ตัวแปรสังเกตได้	\bar{X}	SD	Sk	Ku
1. ข้าพเจ้ารู้สึกชื่นชมเมื่อเห็นรุ่นพี่ได้รางวัลชนะเลิศในการแข่งขันทางด้านภาษาจีน	4.25	.87	-.86	-.28
2. ข้าพเจ้ารู้สึกชื่นชมรุ่นพี่สนทนาภาษาจีนได้อย่างคล่องแคล่ว	4.33	.83	-1.01	.17
3. ข้าพเจ้ารู้สึกชื่นชมและประทับใจเมื่อเห็นรุ่นพี่มีความพยายาม มุ่งมั่นในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับภาษาจีน	4.32	.82	-.86	-.32
4. ข้าพเจ้ารู้สึกประทับใจเมื่อรุ่นพี่ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการศึกษาต่อในประเทศจีน	4.22	.88	-.78	-.43
รวม	4.28	.75	-.86	-.12

6. อิทธิพลของสังคมและสื่อมวลชน

อิทธิพลของสังคมและสื่อมวลชนสามารถจำแนกออกเป็น 2 องค์ประกอบย่อย ได้แก่

1) การได้รับข่าวสารผ่านสื่อ และ 2) การเห็นแบบอย่างจากบุคคลในสังคม โดยที่ผลการวิเคราะห์คุณลักษณะขององค์ประกอบย่อยมีรายละเอียด ดังนี้

6.1 การได้รับข่าวสารผ่านสื่อ

จากตารางที่ 19 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ค่าความเบ้ (Sk) และค่าความโด่ง (Ku) ของตัวแปรสังเกตได้ของการได้รับข่าวสารผ่านสื่อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการได้รับข่าวสารผ่านสื่อ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.79, SD = .70$) ตัวแปรสังเกตได้ที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ได้รับคำศัพท์ภาษาจีนใหม่ ๆ จากสื่อแอปพลิเคชันต่าง ๆ เพื่อนำมาใช้ในชีวิตประจำวัน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.02, SD = .88$) รองลงมา คือ ได้วิธีการจำคำศัพท์ภาษาจีนจากสื่อสารสนเทศต่าง ๆ เช่น ทวี วิทย์ นิตยสาร อินเทอร์เน็ต ฯลฯ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.97, SD = .87$) และติดตามเพจเกี่ยวกับภาษาจีนที่สนใจ เช่น เพลงภาษาจีน วลีเด็ด ๆ ในภาษาจีน ซีรีส์จีน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.93, SD = .96$) ตามลำดับ ส่วนตัวแปรสังเกตได้ที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ติดตามข่าวสารจากสำนักข่าวจีน หรือเว็บไซต์ที่เกี่ยวกับประเทศจีน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.30, SD = .96$)

เมื่อพิจารณาค่าความเบ้ (Sk) และค่าความโด่ง (Ku) ของแต่ละตัวแปรสังเกตได้ พบว่ามีค่าความเบ้ (Sk) อยู่ระหว่าง -0.47 ถึง 0.30 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 3 และค่าความโด่ง (Ku) อยู่ระหว่าง -1.11 ถึง -0.69 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 10 แสดงว่าข้อมูลมีการแจกแจงเป็นโค้งปกติตามเกณฑ์ สามารถนำไปใช้วิเคราะห์เส้นทางได้

ตารางที่ 19 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเบ้ และค่าความโด่งของตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรการได้รับข่าวสารผ่านสื่อ

ตัวแปรสังเกตได้	\bar{X}	SD	Sk	Ku
1. ข้าพเจ้าได้วิธีการจำคำศัพท์ภาษาจีนจากสื่อสารสนเทศต่าง ๆ เช่น ทีวี วิทยู นิติยสาร อินเทอร์เน็ต ฯลฯ	3.97	.87	-.34	-.79
2. ข้าพเจ้าได้รับคำศัพท์ภาษาจีนใหม่ ๆ จากสื่อแอปพลิเคชันต่าง ๆ เพื่อนำมาใช้ในชีวิตประจำวัน	4.02	.88	-.47	-.69
3. ข้าพเจ้าชอบดูคลิปวิดีโอด้านการเรียนภาษาจีนผ่านโซเชียลมีเดียต่าง ๆ	3.72	.99	-.12	-1.11
4. ข้าพเจ้าติดตามเพลงเกี่ยวกับภาษาจีนที่ข้าพเจ้าสนใจ เช่น เพลงภาษาจีน วลีเด็ด ๆ ในภาษาจีนซีรีส์จีน	3.93	.96	-.41	-.91
5. ข้าพเจ้าติดตามข่าวสารจากสำนักข่าวจีนหรือเว็บไซต์ที่เกี่ยวกับประเทศจีน	3.30	0.96	0.30	-0.83
รวม	3.79	0.70	-0.05	-0.71

6.2 การเห็นแบบอย่างจากบุคคลในสังคม

จากตารางที่ 20 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ค่าความเบ้ (Sk) และค่าความโด่ง (Ku) ของตัวแปรสังเกตได้ของการเห็นแบบอย่างจากบุคคลในสังคม พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการเห็นแบบอย่างจากบุคคลในสังคม ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.82$, $SD = .70$) ตัวแปรสังเกตได้ที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ชื่นชมบุคคลรอบข้างที่ได้ใช้ภาษาจีนแล้ว

ประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.10, SD = .91$) รองลงมา คือ ชื่นชม และประทับใจศิลปินจีนหรือ ไอคอลลจีนที่ประสบความสำเร็จในต่างประเทศ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.03, SD = .96$) และเห็นข่าวนักธุรกิจที่ประสบความสำเร็จในประเทศจีน ทำให้อยากเรียนภาษาจีนเพื่อใช้ติดต่อกิจการ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.77, SD = .96$) ตามลำดับ ส่วนตัวแปรสังเกตได้ที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ชอบดูวิดีโอที่ยูทูปเบอร์จีนที่ประสบความสำเร็จ ทำให้มีแรงบันดาลใจในการฝึกฝนภาษาจีน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.60, SD = .95$)

เมื่อพิจารณาค่าความเบ้ (Sk) และค่าความโด่ง (Ku) ของแต่ละตัวแปรสังเกตได้ พบว่ามีค่าความเบ้ (Sk) อยู่ระหว่าง $-.59$ ถึง $.03$ ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 3 และค่าความโด่ง (Ku) อยู่ระหว่าง -1.00 ถึง $-.74$ ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 10 แสดงว่าข้อมูลมีการแจกแจงเป็น โค้งปกติตามเกณฑ์ สามารถนำไปใช้วิเคราะห์เส้นทางได้

ตารางที่ 20 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเบ้ และค่าความโด่งของตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรการเห็นแบบอย่างจากบุคคลในสังคม

ตัวแปรสังเกตได้	\bar{X}	SD	Sk	Ku
1. ข้าพเจ้าชื่นชม และประทับใจศิลปินจีนหรือ ไอคอลลจีนที่ประสบความสำเร็จในต่างประเทศ	4.03	.96	-.59	-.74
2. ข้าพเจ้าชอบดูสิ่งประดิษฐ์และนวัตกรรมที่ทันสมัยของประเทศจีน ทำให้ข้าพเจ้าอยากไปศึกษาต่อที่ประเทศจีน	3.61	.96	.01	-1.00
3. ข้าพเจ้าชอบดูวิดีโอที่ยูทูปเบอร์จีนที่ประสบความสำเร็จ ทำให้มีแรงบันดาลใจในการฝึกฝนภาษาจีน	3.60	.95	.03	-.96
4. ข้าพเจ้าชื่นชมบุคคลรอบข้างที่ได้ใช้ภาษาจีนแล้วประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน	4.10	.91	-.57	-.75
5. เมื่อข้าพเจ้าเห็นข่าวนักธุรกิจที่ประสบความสำเร็จในประเทศจีน ทำให้ข้าพเจ้าอยากเรียนภาษาจีนเพื่อใช้ติดต่อกิจการ	3.77	.96	-.18	-.99
รวม	3.82	.70	-.16	-.45

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสองของโมเดลการวัดคุณลักษณะ ใฝ่เรียนรู้

ก่อนการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ผู้วิจัยได้ดำเนินการพิจารณาความสัมพันธ์ของ
พฤติกรรมบ่งชี้ในโมเดลการวัดคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ พบว่า พฤติกรรมบ่งชี้มีความสัมพันธ์กัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกคู่ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง .10 - .63
โดยค่า Kaiser - Mayer - Olkin Measure of Sampling Adequacy (KMO) เท่ากับ .93 และมีค่า
Barlett's Test of Sphericity เท่ากับ 4593.83 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าพฤติกรรม
บ่งชี้มีความสัมพันธ์กันมากพอที่จะวิเคราะห์องค์ประกอบต่อไป ดังตารางที่ 21

จากนั้นผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ห้องค์ประกอบเชิงยืนยัน ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สองของโมเดลการวัดคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ พบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์พิจารณาจาก $\chi^2 = 139.86$, $df = 121$, $\chi^2/df = 1.16$, p -Value = .12, RMSEA = .02, CFI = 1.00, GFI = .98, AGFI = .96 แสดงว่าโมเดลการวัดกับข้อมูลเชิงประจักษ์มีความสอดคล้องกัน

เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักของพฤติกรรมบ่งชี้ในองค์ประกอบคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ ทั้ง 24 พฤติกรรมบ่งชี้ พบว่า มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเป็นบวกทุกพฤติกรรมบ่งชี้ และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกพฤติกรรมบ่งชี้ โดยมีรายละเอียดแต่ละองค์ประกอบดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 ความเอาใจใส่และความเพียรพยายามในการเรียนรู้ (SE) พฤติกรรมบ่งชี้ จำนวน 9 ตัวพฤติกรรมบ่งชี้ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานอยู่ระหว่าง .42 - .72 พฤติกรรมบ่งชี้ที่มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานสูงที่สุด คือ f1_9 รองลงมาคือ f1_6 ส่วนพฤติกรรมบ่งชี้ที่มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานต่ำที่สุด คือ f1_2 และยังพบว่าสัดส่วนความแปรปรวนที่อธิบายได้ด้วยองค์ประกอบความเอาใจใส่และความเพียรพยายามในการเรียนรู้ มีค่าร้อยละอยู่ระหว่าง 17 - 52

องค์ประกอบที่ 2 การศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองจากสื่อต่าง ๆ (SS) พฤติกรรมบ่งชี้ จำนวน 7 ตัวพฤติกรรมบ่งชี้ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานอยู่ระหว่าง .47 - .65 พฤติกรรมบ่งชี้ ที่มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานสูงที่สุดคือ f2_1 รองลงมาคือ f2_3 ส่วนพฤติกรรมบ่งชี้ที่มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานต่ำที่สุดคือ f2_2 และยังพบว่าสัดส่วนความแปรปรวนที่อธิบายได้ด้วยองค์ประกอบการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองจากสื่อต่าง ๆ มีค่าร้อยละอยู่ระหว่าง 22 - 42

องค์ประกอบที่ 3 ความคิดริเริ่ม (CR) พฤติกรรมบ่งชี้จำนวน 4 ตัวพฤติกรรมบ่งชี้ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานอยู่ระหว่าง .37 - .68 พฤติกรรมบ่งชี้ที่มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานสูงที่สุดคือ f3_1 รองลงมาคือ f3_4 ส่วนพฤติกรรมบ่งชี้ที่มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานต่ำที่สุดคือ f3_3 และยังพบว่าสัดส่วนความแปรปรวนที่อธิบายได้ด้วยองค์ประกอบ 3 ความคิดริเริ่ม มีค่าร้อยละอยู่ระหว่าง 14 - 47

และผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สองของโมเดลการวัดคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ พบว่ามีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเป็นบวกและมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกองค์ประกอบ โดยองค์ประกอบมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานอยู่ระหว่าง .88 - .95 โดยองค์ประกอบที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานสูงที่สุด คือ การศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองจากสื่อต่าง ๆ (SS) รองลงมาคือ ความคิดริเริ่ม (CR) และความเอาใจใส่และความเพียรพยายามในการเรียนรู้ (SE) ตามลำดับ และยังพบว่าสัดส่วน

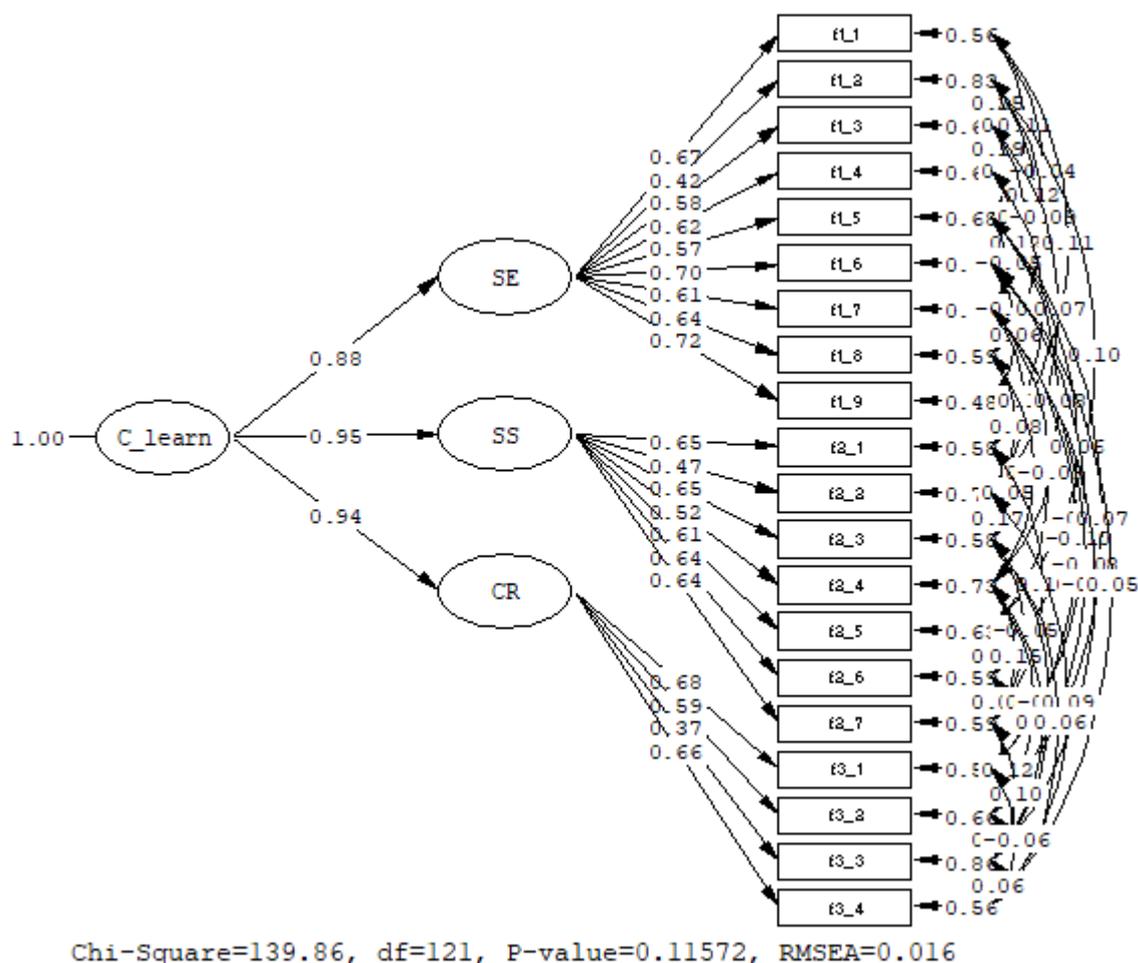
ความแปรปรวนที่อธิบายได้ด้วยโมเดลการวัดคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้มีค่าร้อยละอยู่ระหว่าง .78 - .90
รายละเอียดดัง ตารางที่ 22 และภาพที่ 4

ตารางที่ 22 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสองของพฤติกรรมบ่งชี้ในโมเดลการวัด
คุณลักษณะใฝ่เรียนรู้

พฤติกรรมบ่งชี้	น้ำหนักองค์ประกอบ		t	R ²	Residual
	b (SE)	β			
การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่หนึ่ง					
ความเอาใจใส่และความเพียรพยายามในการเรียนรู้ (SE)					
f1_1	.56	.67	-	.44	.56
f1_2	.35 (.04)	.42	9.01	.17	.83
f1_3	.46 (.04)	.58	12.23	.33	.67
f1_4	.47 (.04)	.62	13.12	.39	.61
f1_5	.55 (.04)	.57	13.48	.32	.68
f1_6	.62 (.04)	.70	14.06	.49	.51
f1_7	.47 (.04)	.61	12.48	.38	.62
f1_8	.60 (.05)	.64	13.45	.41	.59
f1_9	.65 (.04)	.72	14.73	.52	.48
การศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองจากสื่อต่าง ๆ (SS)					
f2_1	.61	.65	-	.42	.58
f2_2	.40 (.04)	.47	9.84	.22	.88
f2_3	.58 (.04)	.65	13.59	.42	.58
f2_4	.51 (.05)	.52	10.71	.27	.73
f2_5	.62 (.05)	.61	12.18	.37	.63
f2_6	.66 (.05)	.64	12.66	.41	.59
f2_7	.62 (.04)	.64	14.06	.41	.59

ตารางที่ 22 (ต่อ)

พฤติกรรมปัจจัย	น้ำหนักองค์ประกอบ		<i>t</i>	<i>R</i> ²	Residual
	<i>b</i> (<i>SE</i>)	β			
ความคิดริเริ่ม (CR)					
f3_1	.63	.68	-	.47	.53
f3_2	.54 (.05)	.59	11.56	.34	.66
f3_3	.34 (.05)	.37	7.53	.14	.86
f3_4	.59 (.05)	.66	12.62	.44	.56
การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สอง					
<i>SE</i>	.88 (.06)	.88	15.12	.78	.22
<i>SS</i>	.95 (.06)	.95	15.33	.90	.10
<i>CR</i>	.94 (.06)	.94	15.85	.88	.12
$\chi^2 = 139.86, df = 121, p = .12, RMSEA = .02, CFI = 1.00, GFI = .98, AGFI = .96, \chi^2/df = 1.16$					

ภาพที่ 4 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสองของโมเดลการวัดคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีน ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ในการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีน ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ประกอบด้วยตัวแปรสาเหตุ จำนวน 4 ตัวแปร คือ ตัวแปรคุณลักษณะ
ภายในเพื่อการเสริมสร้างตนเอง (T_interF) สภาพแวดล้อมในครอบครัว (T_envFam)
สภาพแวดล้อมในสถานศึกษา (T_envSch) และอิทธิพลของสังคมและสื่อมวลชน (T_Social)
โดยมีผลการวิเคราะห์ ดังนี้

หากพิจารณาค่าดัชนีความกลมกลืนปัจจัยเชิงสาเหตุคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีนของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายภายหลังจากผู้วิจัยได้ทำการปรับโมเดลเรียบร้อยแล้ว พบว่า โมเดล
เส้นทางมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์เป็นอย่างดี ดังที่แสดงในค่าดัชนีความกลมกลืน ดังนี้

$\chi^2 = .20, p = .66, \chi^2/df = .20, RMSEA = .00, CFI = 1.00, GFI = 1.00$ และ $AGFI = 1.00$
(ดังตารางที่ 23)

ตารางที่ 23 ค่าดัชนีความกลมกลืนปัจจัยเชิงสาเหตุคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีนของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

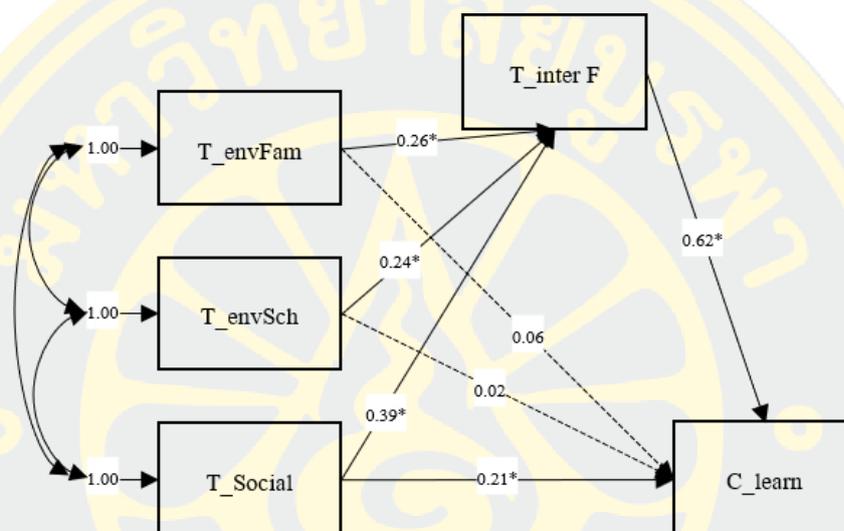
ดัชนีความสอดคล้อง	เกณฑ์	ค่าสถิติ	แปลผล
χ^2	$p > .05$.20 ($p = .66$)	ผ่าน
χ^2/df	≤ 2	.20	ผ่าน
RMSEA	$\leq .05$.00	ผ่าน
CFI	$\geq .90$	1.00	ผ่าน
GFI	$\geq .90$	1.00	ผ่าน
AGFI	$\geq .90$	1.00	ผ่าน

จากภาพที่ 5 และตารางที่ 24 ผลการวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์ปัจจัยเชิงสาเหตุคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ตัวแปรคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ (C_learn) มีค่าเท่ากับ 0.70 แสดงว่าตัวแปรสาเหตุในโมเดลความสัมพันธ์ปัจจัยเชิงสาเหตุสามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ได้ร้อยละ 70

เมื่อพิจารณาเส้นทางอิทธิพลโมเดลความสัมพันธ์ปัจจัยเชิงสาเหตุคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จากการดำเนินการวิเคราะห์อิทธิพลทางตรง (Direct Effects: DE) อิทธิพลทางอ้อม (Indirect Effects: IE) และอิทธิพลรวม (Total Effects: TE) ผลปรากฏว่า

ตัวแปรคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ (C_learn) ได้รับอิทธิพลทางตรงจากตัวแปรคุณลักษณะภายในเพื่อการเสริมสร้างตนเอง (T_interF) และตัวแปรอิทธิพลของสังคมและสื่อมวลชน (T_Social) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีขนาดอิทธิพลทางตรงเท่ากับ .62 และ .21 ตามลำดับ นอกจากนี้ ยังพบว่าได้รับอิทธิพลทางอ้อมจากตัวแปรสภาพแวดล้อมในครอบครัว (T_envFam) และตัวแปรสภาพแวดล้อมในสถานศึกษา (T_envSch) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีขนาดอิทธิพลเท่ากับ .15 เท่ากัน

จากผลการวิเคราะห์ยังพบว่า ตัวแปรคุณลักษณะภายในเพื่อการเสริมสร้างตนเอง (T_interF) ได้รับอิทธิพลทางตรงจากตัวแปรสภาพแวดล้อมในครอบครัว (T_envFam) ตัวแปรสภาพแวดล้อมในสถานศึกษา (T_envSch) และตัวแปรอิทธิพลของสังคมและสื่อมวลชน (T_Social) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีขนาดอิทธิพลเท่ากับ .26, .24 และ .39 ตามลำดับ

$\chi^2 = .20, df = 1, p = .66, \chi^2 / df = .20, RMSEA = .00, CFI = 1.00, GFI = 1.00, AGFI = 1.00$

ภาพที่ 5 โมเดลความสัมพันธ์ปัจจัยเชิงสาเหตุคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ตารางที่ 24 ผลการวิเคราะห์อิทธิพลของตัวแปร โมเดลความสัมพันธ์ปัจจัยเชิงสาเหตุคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ตัวแปรผล	T_interF			C_learn		
	TE	IE	DE	TE	IE	DE
T_interF	-	-	-	.62*	-	.62*
				(.04)		(.04)
				17.46		17.46

ตารางที่ 24 (ต่อ)

ตัวแปรผล	T_interF			C_learn		
	TE	IE	DE	TE	IE	DE
T_envFam	.26*	-	.26*	.21*	.15*	.06
	(.03)		(.03)	(.03)	(.02)	(.03)
	7.52		7.52	5.94	6.91	1.83
T_envSch	.24*	-	.24*	.17*	.15*	.02
	(.03)		(.03)	(.03)	(.02)	(.03)
	6.67		6.67	4.46	6.23	.68
T_Social	.39*	-	.39*	.46*	.25*	.21*
	(.03)		(.03)	(.03)	(.02)	(.03)
	10.65		10.65	11.67	9.09	6.17
R^2		.60			.70	

$\chi^2 = .20, df = 1, p = .66, RMSEA = .00, CFI = 1.00, GFI = 1.00, AGFI = 1.00, \chi^2/df = .20$

หมายเหตุ TE = อธิทธิพลรวม IE = อธิทธิพลทางอ้อม DE = อธิทธิพลทางตรง

บทที่ 5

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง “ปัจจัยเชิงสาเหตุคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษารุงเทพมหานคร” เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัย คือ 1) เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบของปัจจัยเชิงสาเหตุคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และ 2) เพื่อพัฒนาโมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่ได้เรียนวิชาภาษาจีนที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร กำหนดการเก็บตัวอย่าง 720 ตัวอย่าง การสุ่มใช้การสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi - Stage Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม ซึ่งสามารถจำแนกออกเป็น 3 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับองค์ประกอบของคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้แก่ 1) คุณลักษณะภายในเพื่อการเสริมสร้างตนเอง 2) สภาพแวดล้อมในครอบครัว 3) สภาพแวดล้อมในสถานศึกษา 4) อิทธิพลของสังคมและสื่อมวลชน การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรม LISREL 8.80 ในการหาค่าสถิติเชิงพรรณนา การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน และการวิเคราะห์เส้นทาง

สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีนด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน พบว่า คุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีนด้านการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองจากสื่อต่าง ๆ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบสูงสุด รองลงมาคือ ความเอาใจใส่และความเพียรพยายามในการเรียนรู้และความคิดริเริ่ม โดยที่โมเดลการวัดมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์เป็นอย่างดี ($\chi^2 = .20, df = 1, p = .66, \chi^2 / df = .20, RMSEA = .00, CFI = 1.00, GFI = 1.00, AGFI = 1.00$)

2. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายด้วยการวิเคราะห์เส้นทาง พบว่า อิทธิพลของสังคมและสื่อมวลชนส่งอิทธิพลทางตรงต่อคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีน และส่งอิทธิพลทางอ้อมต่อคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีนผ่านคุณลักษณะภายในเพื่อการเสริมสร้างตนเอง ในขณะที่สภาพแวดล้อมในครอบครัวและสภาพแวดล้อมในสถานศึกษาส่งอิทธิพลทางอ้อมต่อคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีนผ่านคุณลักษณะภายในเพื่อการเสริมสร้างตนเอง โดยที่โมเดลการวัดมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์เป็นอย่างดี ($\chi^2 = .20, df = 1, p = .66, \chi^2 / df = .20, RMSEA = .00, CFI = 1.00, GFI = 1.00, AGFI = 1.00$)

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้สามารถอภิปรายผลการวิจัยจำแนกตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า คุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่ การศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองจากสื่อต่าง ๆ ความคิดริเริ่ม และความเอาใจใส่ความเพียรพยายามในการเรียนรู้ ซึ่งสามารถอภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

1.1 การศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองจากสื่อต่าง ๆ เป็นคุณลักษณะที่แสดงถึงอิสระในการดำเนินการเรียนรู้ของตนเอง กระตือรือร้นที่จะสืบค้นความรู้จากแหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน ด้วยวิธีการสนทนากับผู้รู้ ผู้มีประสบการณ์ การสังเกต การเลียนแบบจากสิ่งที่ได้พบเห็น หรือจากตำรา สิ่งตีพิมพ์ สื่อเทคโนโลยีต่าง ๆ เป็นคุณลักษณะที่สำคัญที่ส่งผลต่อคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีน้ำหนักองค์ประกอบสูงสุด ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ (วันเพ็ญ โพธิ์พูน, 2555) ที่กล่าวว่า การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองเป็นการแสดงถึงความกระตือรือร้น ความตื่นตัว ว่องไวกระฉับกระเฉง รวดเร็ว และรีบเร่งในการสืบค้น ค้นคว้าความรู้ตามที่ได้รับมอบหมาย จะกระทำใด้มาซึ่งความต้องการของตนเอง โดยวิธีการสนทนากับผู้รู้ ผู้มีประสบการณ์ การสังเกต การเลียนแบบจากสิ่งที่ได้พบเห็น นอกจากนี้อาจศึกษาจากตำรา สิ่งตีพิมพ์ สื่อเทคโนโลยีต่าง ๆ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ (ปิยนุช มิสุข, 2563) กล่าวว่า การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองเป็นการแสวงหาความรู้จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ทั้งในและนอกโรงเรียน

1.2 ความคิดริเริ่ม เป็นคุณลักษณะของผู้ที่มีความคิดเห็น ความรู้สึกนึกคิดที่แปลกใหม่ แตกต่างจากความคิดธรรมดา นำความคิดใหม่ ๆ มาคิดแปลงเป็นวิธีของตนเองเพื่อใช้ในการเรียน การทำงาน การตัดสินใจในการดำรงชีวิตได้ เป็นคุณลักษณะที่สำคัญที่ส่งผลต่อ

คุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในลำดับที่สอง มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ .94 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (กนกวรรณ ปัจจวงษ์, 2559) กล่าวว่า ความคิดริเริ่มเป็นการนำความคิดเห็น ความรู้สึกนึกคิด แนวคิดวิธีการใหม่ ๆ และการกระทำของตนเองโดยไม่ละเมิดสิทธิผู้อื่น ไม่ลอกเลียนแบบใครมาใช้ในการเรียนการตัดสินใจในการดำรงชีวิตได้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ (ปิยนุช มีสุข, 2563) กล่าวว่า ความคิดริเริ่มเป็นความคิดแปลกใหม่ แตกต่างจากความคิดธรรมดาไม่เหมือนใคร อาจเกิดจากการนำเอาความรู้เดิมมาดัดแปลง และประยุกต์ให้เกิดสิ่งใหม่ขึ้น สามารถฝึกทักษะนี้ได้ รวมถึงเป็นคนกล้าคิดกล้าทำ และกล้าตัดสินใจ

1.3 ความเอาใจใส่ความเพียรพยายามในการเรียนรู้ เป็นคุณลักษณะที่แสดงถึงความมุ่งมั่น ขยันขันแข็งในการศึกษาหาความรู้ เพื่อเข้าร่วมกิจกรรมหรือทำงานที่ได้รับมอบหมายให้ประสบความสำเร็จตามจุดหมายที่ตั้งไว้ โดยไม่ย่อท้อต่อความยากลำบาก และตั้งใจทำโดยไม่มีใครบังคับ เป็นคุณลักษณะที่สำคัญที่ส่งผลต่อคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในลำดับที่สาม มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ .88 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (วัฒนา พาผล, 2551) กล่าวว่า ความเพียรพยายาม คือ ความมุ่งมั่นขยันขันแข็งในการศึกษาหาความรู้ หรือทำกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายโดยไม่ย่อท้อต่อความยากลำบาก เพื่อให้การศึกษาหาความรู้ และงานที่ได้รับมอบหมายนั้นประสบความสำเร็จอย่างเต็มความสามารถ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ (ยุพาวดี พิมพ์ลา, 2556) กล่าวว่า ความเพียรพยายามและตั้งใจ คือ ความสนใจ มุ่งมั่นที่จะศึกษาหาความรู้หรือทำกิจกรรมให้สำเร็จตามที่ตั้งจุดหมายไว้อย่างเต็มความสามารถ เช่น ตั้งใจฟังครูสอน ตั้งใจทำการบ้าน โดยไม่มีใครมาบังคับ

2. ผลการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

2.1 อิทธิพลของสังคมและสื่อมวลชนส่งอิทธิพลทางตรงต่อคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีน และส่งอิทธิพลทางอ้อมต่อคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีนผ่านคุณลักษณะภายในเพื่อการเสริมสร้างตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งผลการศึกษาครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยที่ผ่านมาของ (ปิยนุช มีสุข, 2563) ที่กล่าวว่า การเห็นแบบอย่างจากบุคคลในสังคมเป็นการรับสื่อต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นบทเพลง นิตยสาร สื่อโทรทัศน์ ภาพยนตร์ อินเทอร์เน็ต หรือจากคนใกล้ ๆ ตัว แล้วมีการลอกเลียนแบบพฤติกรรมจากสื่อที่ได้รับ นอกจากนี้ ผลการวิจัยยังสอดคล้องกับการศึกษาของ (Peng Litng, 2013) ที่ระบุว่า อิทธิพลของสังคมและสื่อมวลชนเป็นปัจจัยภายนอกที่มีอิทธิพลอย่างมากต่อแรงจูงใจในการเรียนภาษา โดยสื่อมวลชนที่เกี่ยวข้องกับภาษาจีนและวัฒนธรรมจีน เช่น ภาพยนตร์ เพลง และกิจกรรมทางสังคมที่เกี่ยวข้อง ช่วยสร้าง

ความสนใจและความอยากเรียนรู้ภาษาจีนให้เกิดขึ้นในตัวนักเรียน นอกจากนี้การสนับสนุนและความคาดหวังจากครอบครัวและสังคมรอบตัวก็มีบทบาทกระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ในทำนองเดียวกันการศึกษาของ (สิววรรณ อดะวะตา และ ญาณภัทร สีหะมงคล, 2563) พบว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และเจตคติต่อการเรียน ซึ่งได้รับอิทธิพลจากสภาพแวดล้อมสังคมและการสื่อสารผ่านสื่อต่าง ๆ มีผลสำคัญต่อการพัฒนาคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้และทักษะการคิดอย่างสร้างสรรค์ของนักเรียน ด้วยเหตุนี้ จึงกล่าวได้ว่า อิทธิพลของสังคมและสื่อมวลชนจึงไม่เพียงแต่เป็นแหล่งข้อมูลและแรงกระตุ้นภายนอกเท่านั้น แต่ยังมีบทบาทสำคัญในการส่งผ่านและกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาคุณลักษณะภายในที่ช่วยเสริมสร้างความใฝ่รู้ใฝ่เรียนภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายได้ด้วยเช่นเดียวกัน

2. สภาพแวดล้อมในสถานศึกษาส่งอิทธิพลทางอ้อมต่อคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีนผ่านคุณลักษณะภายในเพื่อการเสริมสร้างตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สอดคล้องกับการศึกษาของ (นิรุตต์ บุตรแสนลี, 2563) ระบุว่า การสนับสนุนด้านสภาพแวดล้อมการเรียนที่เหมาะสมและการบริหารจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพในสถานศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยส่งเสริมแรงจูงใจและความใฝ่เรียนรู้ของนักเรียน แม้ว่านักเรียนบางกลุ่มอาจขาดพื้นฐานหรือแรงบันดาลใจ แต่สภาพแวดล้อมที่ดีสามารถกระตุ้นและช่วยเสริมสร้างการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ การศึกษานี้ยังสอดคล้องกับการศึกษาของ (นิภาภรณ์ บุญนาวา, 2560) ยังพบว่า สภาพแวดล้อมในสถานศึกษามีอิทธิพลทางอ้อมผ่านตัวแปรกลางอย่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การกำหนดเป้าหมายในอนาคต และการเห็นคุณค่าในตนเอง ซึ่งชี้ให้เห็นว่า สภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมในสถานศึกษาช่วยสร้างคุณลักษณะภายในที่สำคัญเหล่านี้ ทำให้นักเรียนพัฒนาความใฝ่รู้ใฝ่เรียนได้อย่างยั่งยืน นอกจากนี้ การศึกษาของ (ประภาพร โคบายาชิ 2563) ยังสนับสนุนว่า บรรยากาศในชั้นเรียนซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของสภาพแวดล้อมทางการศึกษามีอิทธิพลสูงสุดต่อทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ที่ช่วยส่งเสริมคุณลักษณะภายในของนักเรียน เช่น เจตคติต่อการเรียนและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นต้น ด้วยเหตุนี้ สภาพแวดล้อมในสถานศึกษาที่ดีไม่เพียงแต่ส่งเสริมให้เกิดบรรยากาศการเรียนรู้ที่เหมาะสมเท่านั้น แต่ยังช่วยสร้างและพัฒนาคุณลักษณะภายในเพื่อการเสริมสร้างตนเองของนักเรียน ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการส่งเสริมคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายอย่างมีประสิทธิภาพ

2.3 สภาพแวดล้อมในครอบครัวส่งอิทธิพลทางอ้อมต่อคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีนผ่านคุณลักษณะภายในเพื่อการเสริมสร้างตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สอดคล้องกับการศึกษา (นิภาภรณ์ บุญนาวา, 2560) พบว่า การสนับสนุนจากครอบครัวเป็นหนึ่งในปัจจัยที่มีอิทธิพลทางบวกอย่างมีนัยสำคัญต่อคุณลักษณะใฝ่รู้ใฝ่เรียนของ

นักเรียนชนเผ่า โดยส่งผ่านตัวแปรกลาง ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การกำหนดเป้าหมายในอนาคต และการเห็นคุณค่าในตนเอง ซึ่งเป็นคุณลักษณะภายในที่ช่วยให้เด็กเกิดความตั้งใจและมุ่งมั่นในการเรียนรู้ การศึกษานี้ยังสอดคล้องกับการศึกษาของ (กนกวรรณ บัจจวงษ์, 2559) ยังได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัวกับความใฝ่เรียนรู้ พบว่า การสนับสนุนนี้มีความสัมพันธ์ทางบวกและช่วยเสริมสร้างแรงจูงใจ รวมถึงเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียน ซึ่งเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความใฝ่รู้ใฝ่เรียนของผู้เรียน นอกจากนี้ การศึกษาของ (ประภาพร โคบายาชิ, 2563) บ่งชี้ว่าบทบาทของบรรยากาศในชั้นเรียนและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับแรงสนับสนุนจากครอบครัว ซึ่งสภาพแวดล้อมเหล่านี้ช่วยส่งเสริมเจตคติที่ดีและความมุ่งมั่นในการเรียนรู้ภาษาจีน ด้วยเหตุนี้สภาพแวดล้อมในครอบครัวที่มีการสนับสนุนและส่งเสริมอย่างเหมาะสม จึงถือเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยเสริมสร้างคุณลักษณะภายในของนักเรียน เช่น แรงจูงใจ ความเชื่อมั่นในตนเอง และการเห็นคุณค่าในตนเอง ซึ่งมีผลโดยอ้อมต่อการพัฒนาคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายอย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า คุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่ การศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองจากสื่อต่าง ๆ ความคิดริเริ่ม และความเอาใจใส่ความเพียรพยายามในการเรียนรู้ จากข้อค้นพบดังกล่าวสามารถเสนอแนะดังนี้

1.1 ควรพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาจีนด้วยตนเอง ดังนั้น สถานศึกษาและครูผู้สอนควรส่งเสริมให้นักเรียนสามารถเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ภาษาจีนที่หลากหลาย ทั้งในรูปแบบดิจิทัล หนังสือ ภาพยนตร์ สื่อโซเชียล เป็นต้น โดยจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการสืบค้นข้อมูล การตั้งคำถาม และการนำความรู้ไปใช้จริง เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนมีนิสัยรักการเรียนรู้และพึ่งพาตนเองในการพัฒนาความรู้และทักษะภาษาจีน

1.2 ควรออกแบบการเรียนการสอนที่เน้นการใช้ความคิดริเริ่มในการเรียนรู้ภาษาจีน ดังนั้น สถานศึกษาและครูผู้สอนควรส่งเสริมการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็น เสนอวิธีการแก้ปัญหาที่หลากหลาย และฝึกคิดเชิงสร้างสรรค์ในการเรียนรู้ภาษาจีน หรือกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับจีนศึกษา เพื่อปลูกฝังความคิดริเริ่มและจินตนาการทางปัญญาในการเรียนภาษาจีน

1.3 ควรจัดสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมความเอาใจใส่และความเพียรในการเรียนรู้ภาษาจีน ดังนั้น โรงเรียนควรจัดระบบการประเมินผลที่เน้นความพยายาม ความต่อเนื่อง และความตั้งใจของผู้เรียน ไม่ใช่เฉพาะผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แต่ควรส่งเสริมเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาจีน และหล่อหลอมให้ผู้เรียนมีวินัย ใฝ่รู้ และไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคในการเรียนรู้ภาษาจีน

2. ผลการศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย กรุงเทพมหานคร พบว่า อิทธิพลของสังคมและสื่อมวลชนส่งอิทธิพลทางตรงต่อคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีน และส่งอิทธิพลทางอ้อมต่อคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีนผ่านคุณลักษณะภายในเพื่อการเสริมสร้างตนเอง สภาพแวดล้อมในสถานศึกษาส่งอิทธิพลทางอ้อมผ่านคุณลักษณะภายในเพื่อการเสริมสร้างตนเอง เพื่อการเสริมสร้างตนเอง และสภาพแวดล้อมในครอบครัวส่งอิทธิพลทางอ้อมผ่านคุณลักษณะภายในเพื่อการเสริมสร้างตนเอง ซึ่งข้อค้นพบดังกล่าวสามารถเสนอแนะเชิงนโยบาย ดังนี้

2.1 ควรส่งเสริมบทบาทของสื่อและสภาพแวดล้อมทางสังคมในเชิงสร้างสรรค์ โดยการผลิตและเผยแพร่สื่อภาษาจีนที่เหมาะสมกับวัย เช่น รายการวิดีโอเพื่อการเรียนรู้ คนตรีภาพยนตร์ หรือแพลตฟอร์มออนไลน์ที่ใช้ภาษาจีนในรูปแบบที่เข้าถึงง่าย เพื่อกระตุ้นความสนใจ ความใฝ่รู้ และสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจภายใน อันนำไปสู่การใฝ่เรียนรู้ภาษาจีนของผู้เรียน

2.2 พัฒนาโรงเรียนและชั้นเรียนให้เป็นแหล่งเรียนรู้ที่ส่งเสริมการเสริมสร้างตนเอง ดังนั้น โรงเรียนควรออกแบบสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการพัฒนาความรับผิดชอบ การกำหนดเป้าหมายการเรียน และการคิดวิเคราะห์ของนักเรียน เช่น การจัดห้องเรียนที่ยืดหยุ่น การใช้กิจกรรมกลุ่มที่เปิดโอกาสให้นักเรียนค้นคว้าด้วยตนเอง การใช้เทคโนโลยีสนับสนุนการเรียนรู้ภาษาจีนอย่างเป็นระบบ เป็นต้น

2.3 ควรเสริมสร้างบทบาทของครอบครัวในการพัฒนาทัศนคติและความเชื่อมั่นของนักเรียน ดังนั้น โรงเรียนควรร่วมมือกับผู้ปกครองผ่านกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาจีน เช่น กิจกรรมเรียนรู้ร่วมกันพ่อแม่ลูก เวทีแสดงความสามารถภาษาจีนของนักเรียน การประชาสัมพันธ์คุณค่าของภาษาจีนในอนาคต เป็นต้น เพื่อให้ครอบครัวตระหนักและมีส่วนร่วมในการส่งเสริมทัศนคติและการสนับสนุนทางอารมณ์ที่ดีต่อการเรียนรู้

2.4 ควรใช้ผลการวิจัยเป็นกรอบพัฒนาแผนยุทธศาสตร์ด้านภาษาในระดับโรงเรียน โรงเรียนและเขตพื้นที่การศึกษาควรใช้โมเดลที่ได้จากการวิจัยเป็นแนวทางในการกำหนดยุทธศาสตร์การส่งเสริมความใฝ่เรียนรู้ภาษาจีนอย่างเป็นระบบ เช่น การออกแบบหลักสูตรเสริม

การอบรมครูให้เข้าใจบทบาทของปัจจัยแวดล้อม การออกแบบระบบประเมินที่เน้นพฤติกรรม
ใฝ่เรียนรู้ รวมถึงบูรณาการกับกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนให้ต่อเนื่อง เป็นต้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษารั้งต่อไป

1. การศึกษารั้งต่อไปควรมีการศึกษาองค์ประกอบคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีน
ในกลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ เช่น ระดับประถมศึกษา อุดมศึกษา หรือกลุ่มผู้เรียนภาษาจีนนอกระบบ
โรงเรียน เป็นต้น ซึ่งจะช่วยให้ได้ข้อมูลที่ลึกซึ้งและครอบคลุมมากยิ่งขึ้นในการพัฒนาคุณลักษณะ
ใฝ่เรียนรู้ภาษาจีนของผู้เรียนในบริบทที่หลากหลาย
2. การศึกษารั้งต่อไปควรดำเนินการวิจัยโดยใช้การวิเคราะห์โมเดลเชิงสาเหตุพหุระดับ
(Multilevel Structural Equation Modeling) เพื่อให้สามารถวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อ
คุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ได้ทั้งในระดับบุคคล (นักเรียน) และระดับบริบท (โรงเรียนหรือชุมชน)
ซึ่งจะนำไปสู่ความเข้าใจที่ครอบคลุมยิ่งขึ้น และเป็นประโยชน์ในการวางแผนพัฒนาในเชิงระบบ
ในการพัฒนาการใฝ่เรียนรู้ภาษาจีนของผู้เรียน

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กนกวรรณ บัจจวงษ์. (2559). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2561). รายงานการศึกษาไทย. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.
- กฤตธี สีสมนตรี. (2557). สถานการณ์ในการเรียนดนตรีและลักษณะทางจิตที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมกรเรียนดนตรีอย่างรับผิดชอบของเยาวชนใน โครงการศึกษาดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไป. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- เกวรี แลใจ. (2556). การวิเคราะห์หุระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนชนเผ่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ใน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา เชียงราย เขต 3. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการวิจัยและประเมินผลการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- ธัญญลักษณ์ เจงรภักดิ์. (2562). การศึกษาคูณลักษณะใฝ่เรียนรู้และใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาครู มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ธีรพงศ์ บำเพ็ญทาน. (2558). สถานการณ์ทางสังคมและจิตลักษณะที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมใฝ่รู้ใฝ่เรียนดนตรีของนักเรียนวิชาเอกดนตรีระดับชั้นมัธยมศึกษาปลาย. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นิภาภรณ์ บุญนาวา. (2560). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณลักษณะใฝ่รู้ใฝ่เรียนของนักเรียนชนเผ่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- ประภาพร โคนบายาชี. (2563). ปัจจัยเชิงสาเหตุการจัดการเรียนรู้ที่ส่งผลต่อทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนโรงเรียนเครือข่ายสะเต็มศึกษาภาคเหนือ. วารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย, 13 (1), หน้า 61-81.
- ปิยนุช มีสุข. (2563). ปัจจัยเชิงสาเหตุและแนวทางการพัฒนาพลังแห่งการใฝ่รู้ใฝ่เรียนดนตรีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย. (วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยบูรพา.

- พงษ์เทพ ปลื้มใจ. (2555). ปัจจัยบางประการที่มีความสัมพันธ์กับความใฝ่รู้ใฝ่เรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2. *Journal of Educational Measurement Mahasarakham University*, 18(2), pp. 105 - 117.
- ยุพาวดี พิมพ์ลา. (2556). ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- วัชรภรณ์ ออมศักดิ์. (2556). ปัจจัยเชิงสาเหตุและผลของพฤติกรรมใฝ่รู้ใฝ่เรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วัฒนา พาผล. (2551). การวิเคราะห์โครงสร้างความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความใฝ่รู้ใฝ่เรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการวิจัยและสถิติทางการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วันเพ็ญ โพธิ์พูน. (2555). การศึกษาคูณลักษณะใฝ่เรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรอุตสาหกรรมมหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารอาชีพและเทคโนโลยีศึกษา, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- ศิริวิมล ชูชีพวัฒนา. (2556). พฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนสังกัดสังฆมณฑลราชบุรี จังหวัดราชบุรี. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาชุมชน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2561). *ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561–2580)*. กรุงเทพฯ: สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- สิทธิชัย สุขสม. (2560). การศึกษาผลการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานที่มีผลต่อการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมของนักเรียนระดับ ประถมศึกษา. *Journal of Educational Review Faculty of Education in MCU*, 4(3), หน้า 97 - 105.
- สุวิญา คงสุข. (2561). การพัฒนากิจกรรมส่งเสริมศึกษาเพื่อส่งเสริมความสามารถการแก้ปัญหาและพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนกามเชิงวิทยา. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์.

- Barbara M Byrne. (1994). *Structural equation modeling with EQS and EQS/Windows: Basic concepts, applications, and programming*: Sage.
- Zoltán Dörnyei. (2009). The L2 motivational self system. *Motivation, language identity and the L2 self*, 36(3), pp. 9 - 11.
- Mairin Henneby, & Xuesong Gao. (2021). Interactions between medium of instruction and language learning motivation. *International Journal of Bilingual Education and Bilingualism*, 24(7), pp. 976 - 989.
- David Kaplan. (2008). *Structural equation modeling: Foundations and extensions* (Vol. 10): SAGE Publications.
- Rex B Kline. (1998). Software review: Software programs for structural equation modeling: Amos, EQS, and LISREL. *Journal of psychoeducational assessment*, 16(4), pp. 343 - 364.
- Sin Manw LAM. (2020). Mapping development and challenges of teaching Mandarin Chinese in England. *國際中文教育學報*, pp. 17 - 41.
- Robert C MacCallum, Michael W Browne, & Hazuki M Sugawara. (1996). Power analysis and determination of sample size for covariance structure modeling. *Psychological methods*, 1(2), p. 130.
- Denise F Polit, Cheryl Tatano Beck, & Steven V Owen. (2007). Is the CVI an acceptable indicator of content validity? Appraisal and recommendations. *Research in nursing & health*, 30(4), pp. 459 - 467.
- Hao Zhang, & Sumalee Chinokul. (2023). Chinese Learning Motivation and Academic Self - Efficacy of Thai Senior High School Students. *LEARN Journal: Language Education and Acquisition Research Network*, 16(2), pp. 77 - 93

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิที่พิจารณาเครื่องมือการวิจัย

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิที่พิจารณาเครื่องหมายการวิจัย

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมพงษ์ ปั้นหุ่น	อาจารย์ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาประยุกต์
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
2. ดร.สรพงษ์ เจริญกฤตยาวุฒิ	อาจารย์ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาประยุกต์
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
3. ดร.ญานิกา คุณราศรี	อาจารย์ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาประยุกต์
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
4. นางสาวกัทธิตา สุปีนะ	ผู้อำนวยการศูนย์บริหารงานพัฒนา
ศักยภาพบุคคลเพื่อความเป็นเลิศ สพฐ.
5. นางรุ่งนภา เสนากิจ	รองผู้อำนวยการสถานศึกษา
โรงเรียนอนุบาลพนัสศึกษาลัย

ภาคผนวก ข

รายละเอียดคุณลักษณะผู้เรียน ผู้ให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์เบื้องต้น

รายละเอียดคุณลักษณะผู้เรียนรู้ ผู้ให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์เบื้องต้น

คุณสมบัติของผู้ให้สัมภาษณ์เบื้องต้นมีรายละเอียดดังนี้

1. ครู จำนวน 7 คน

ผู้ให้ข้อมูลหลักคนที่ 1

ผู้ให้ข้อมูลหลักเป็นเพศหญิง อายุประมาณ 35 ปี ตำแหน่งครูชำนาญการ มีประสบการณ์การสอนภาษาจีนเป็นระยะเวลา 15 ปี ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นผู้สอนในรายวิชาภาษาจีนกลาง จบการศึกษาจากคณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาการสอนภาษาจีน

ผู้ให้ข้อมูลหลักคนที่ 2

ผู้ให้ข้อมูลหลักเป็นเพศชาย อายุประมาณ 30 ปี ตำแหน่งครู มีประสบการณ์การสอนภาษาจีน 6 ปี จบการศึกษาจากคณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาการสอนภาษาจีน

ผู้ให้ข้อมูลหลัก 03

ผู้ให้ข้อมูลหลักเป็นเพศหญิง อายุประมาณ 29 ปี มีประสบการณ์การสอนภาษาจีน 5 ปี จบการศึกษาจากสำนักวิชาจีนวิทยา สาขาวิชาการสอนภาษาจีน

ผู้ให้ข้อมูลหลัก 04

ผู้ให้ข้อมูลหลักเป็นเพศหญิง อายุประมาณ 30 ปี มีประสบการณ์การสอนภาษาจีน 6 ปี จบการศึกษาจากคณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาการสอนภาษาจีน

ผู้ให้ข้อมูลหลัก 05

ผู้ให้ข้อมูลหลักเป็นเพศหญิง อายุประมาณ 30 ปี มีประสบการณ์การสอนภาษาจีน 6 ปี จบการศึกษาจากคณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาการสอนภาษาจีน

ผู้ให้ข้อมูลหลัก 06

ผู้ให้ข้อมูลหลักเป็นเพศหญิง อายุประมาณ 30 ปี มีประสบการณ์การสอนภาษาจีน 5 ปี จบการศึกษาจากสำนักวิชาจีนวิทยา สาขาวิชาการสอนภาษาจีน

ผู้ให้ข้อมูลหลัก 07

ผู้ให้ข้อมูลหลักเป็นเพศหญิง อายุประมาณ 30 ปี มีประสบการณ์การสอนภาษาจีน 5 ปี จบการศึกษาจากสำนักวิชาจีนวิทยา สาขาวิชาการสอนภาษาจีน

2. นักเรียน และนักศึกษา จำนวน 7 คน

ผู้ให้ข้อมูลหลัก 01

ผู้ให้ข้อมูลหลักเป็นเพศหญิง อายุประมาณ 19 ปี กำลังศึกษาระดับปริญญาตรี ปี 1 สาขาเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง เป็นผู้เข้าร่วมการแข่งขันตอบปัญหาภาษาจีน ได้รับรางวัลชนะเลิศ ได้ผลการเรียนวิชาภาษาจีนอยู่ในระดับดีมาก

ผู้ให้ข้อมูลหลัก 02

ผู้ให้ข้อมูลหลักเป็นเพศชาย อายุประมาณ 18 ปี กำลังศึกษาระดับปริญญาตรี ปี 1 สาขาบริหารธุรกิจ คณะการจัดการ มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในประเทศจีน

ผู้ให้ข้อมูลหลัก 03

ผู้ให้ข้อมูลหลักเป็นเพศชาย อายุประมาณ 15 ปี กำลังศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 แผนการเรียนภาษาจีน โรงเรียนขนาดใหญ่สังกัดกรุงเทพมหานคร ได้ผลการเรียนวิชาภาษาจีนอยู่ในระดับดีมาก

ผู้ให้ข้อมูลหลัก 04

ผู้ให้ข้อมูลหลักเป็นเพศชาย อายุประมาณ 16 ปี กำลังศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย แผนการเรียนภาษาจีน โรงเรียนแห่งหนึ่ง

ผู้ให้ข้อมูลหลัก 05

ผู้ให้ข้อมูลหลักเป็นเพศชาย อายุประมาณ 16 ปี กำลังศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย แผนการเรียนภาษาจีน โรงเรียนแห่งหนึ่ง

ผู้ให้ข้อมูลหลัก 06

ผู้ให้ข้อมูลหลักเป็นเพศชาย อายุประมาณ 16 ปี กำลังศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย แผนการเรียนภาษาจีน โรงเรียนแห่งหนึ่ง

ผู้ให้ข้อมูลหลัก 07

ผู้ให้ข้อมูลหลักเป็นเพศหญิง อายุประมาณ 20 ปี กำลังศึกษาระดับปริญญาตรี คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในประเทศจีน

ภาคผนวก ค
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถาม

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยเชิงสาเหตุคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากทม.กรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร ข้อมูลที่ท่านตอบในวันนี้ถือเป็นความลับ การแสดงผลข้อมูลที่ได้รับจากท่านจะกระทำในภาพรวม ไม่มีการเปิดเผยชื่อ และข้อมูลพื้นฐานเป็นรายบุคคล ดังนั้นจึงขอความกรุณาให้ท่านตอบคำถามตามความเป็นจริง ตรงกับบริบทของผู้เรียนภาษาจีนมากที่สุด เพื่อให้ทราบถึงปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีนอย่างแท้จริง

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. เพศ	☐ ชาย	☐ หญิง	
2. ระดับชั้น	☐ ม.4	☐ ม.5	☐ ม.6
3. ระยะเวลาในการเรียนภาษาจีน	☐ ต่ำกว่า 1 ปี	☐ 1 - 5 ปี	
	☐ 6 - 10 ปี	☐ มากกว่า 10 ปี	

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

- คำชี้แจง** ให้นักเรียนพิจารณาข้อความดังต่อไปนี้และตัดสินใจว่าข้อความดังกล่าวมีความสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงในแต่ละข้อมากน้อยเพียงใด โดยให้นักเรียนทำเครื่องหมายในช่องว่างที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด โดยพิจารณาตามเกณฑ์ดังต่อไปนี้
- 5 หมายถึง นักเรียนเห็นว่าข้อความดังกล่าวเป็นจริงสำหรับนักเรียนในระดับมากที่สุด
 - 4 หมายถึง นักเรียนเห็นว่าข้อความดังกล่าวเป็นจริงสำหรับนักเรียนในระดับมาก
 - 3 หมายถึง นักเรียนเห็นว่าข้อความดังกล่าวเป็นจริงสำหรับนักเรียนในระดับปานกลาง
 - 2 หมายถึง นักเรียนเห็นว่าข้อความดังกล่าวเป็นจริงสำหรับนักเรียนในระดับน้อย
 - 1 หมายถึง นักเรียนเห็นว่าข้อความดังกล่าวเป็นจริงสำหรับนักเรียนในระดับน้อยที่สุด

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
เอาใจใส่และมีความเพียรพยายามในการเรียนรู้					
1. ข้าพเจ้าสนใจอ่านหนังสือ ค้นคว้าหาความรู้ทางด้านภาษาจีนเพิ่มเติม					
2. ข้าพเจ้าเข้าเรียนภาษาจีนตรงต่อเวลา					
3. ข้าพเจ้ามีส่วนร่วมในกิจกรรมภาษาจีนในชั้นเรียนด้วยความตั้งใจ					
4. ข้าพเจ้าตั้งใจฟังครูอธิบายเนื้อหาความรู้ด้านภาษาจีนในชั้นเรียน					
5. ข้าพเจ้ากระตือรือร้นเข้าร่วมกิจกรรมการแข่งขันทักษะด้านภาษาจีน					
6. ข้าพเจ้าตั้งใจฝึกคัด/ท่องคำศัพท์ภาษาจีนเพื่อเพิ่มความสามารถในการจดจำคำศัพท์อย่างสม่ำเสมอ					
7. ข้าพเจ้าพยายามทำงานที่ได้รับมอบหมายในวิชาภาษาจีนให้สำเร็จตามเป้าหมายอย่างสุดความสามารถ					
8. เมื่อข้าพเจ้ามีข้อสงสัยเกี่ยวกับภาษาจีนข้าพเจ้าจะถามครูทันที					
9. ข้าพเจ้าทุ่มเทเวลาในการอ่านหนังสือวิชาภาษาจีนเพื่อให้ได้ผลการเรียนที่ดี					
การศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองจากสื่อต่าง ๆ					
1. ข้าพเจ้าค้นหาข้อมูลทางด้านภาษาจีนจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ นอกเหนือจากที่เรียนในชั้นเรียน					
2. ข้าพเจ้าค้นหาความหมายของคำศัพท์ภาษาจีนที่เรียนในชั้นเรียนในแต่ละวัน โดยใช้กูเกิล หรือแอปพลิเคชันต่าง ๆ					
3. เมื่อข้าพเจ้าสงสัยไวยากรณ์ในภาษาจีน ข้าพเจ้าจะค้นหาความรู้เพื่อให้เข้าใจมากขึ้น					

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
4. ข้าพเจ้าฝึกสนทนาภาษาจีนกับคนจีน แอปพลิเคชัน หรือ AI เพื่อให้ได้ทักษะการพูดภาษาจีนมากขึ้น					
5. ข้าพเจ้ามักฝึกออกเสียงภาษาจีนจากการดูซีรีส์ ในแพลตฟอร์มต่าง ๆ					
6. ข้าพเจ้านำคำศัพท์ที่พบเจอในซีรีส์มาใช้ในชีวิตประจำวัน					
7. ข้าพเจ้าเรียนภาษาจีนเพิ่มเติมจากการดูคลิปสอนภาษาจีน เพื่อมาประยุกต์ใช้ในการเรียนภาษาจีน					
ความคิดริเริ่ม					
1. ข้าพเจ้านำความรู้ทางด้านภาษาจีนมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น อ่านการ์ตูนจีน การซื้อสินค้าออนไลน์ การเล่นเกม ฯลฯ					
2. ข้าพเจ้าพยายามฝึกฝนการเขียนบทความสั้น ๆ เป็นภาษาจีนในรูปแบบใหม่ ๆ					
3. ข้าพเจ้าสามารถวิพากษ์วรรณกรรมจีนกับครูและเพื่อน ๆ ได้					
4. ข้าพเจ้าใช้วิธีการใหม่ ๆ ในการจดจำคำศัพท์ภาษาจีนเพื่อให้ง่ายต่อการจำ					

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยเชิงสาเหตุคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ตอนปลาย

- คำชี้แจง** ให้นักเรียนพิจารณาข้อความดังต่อไปนี้และตัดสินใจว่าข้อความดังกล่าวมีความสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงในแต่ละข้อมากน้อยเพียงใด โดยให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ในช่องว่างที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด โดยพิจารณาตามเกณฑ์ดังต่อไปนี้
- 5 หมายถึง นักเรียนเห็นว่าข้อความดังกล่าวเป็นจริงสำหรับนักเรียนในระดับมากที่สุด
4 หมายถึง นักเรียนเห็นว่าข้อความดังกล่าวเป็นจริงสำหรับนักเรียนในระดับมาก
3 หมายถึง นักเรียนเห็นว่าข้อความดังกล่าวเป็นจริงสำหรับนักเรียนในระดับปานกลาง
2 หมายถึง นักเรียนเห็นว่าข้อความดังกล่าวเป็นจริงสำหรับนักเรียนในระดับน้อย
1 หมายถึง นักเรียนเห็นว่าข้อความดังกล่าวเป็นจริงสำหรับนักเรียนในระดับน้อยที่สุด

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านคุณลักษณะภายใน					
การเห็นคุณค่าในตนเอง					
1. ข้าพเจ้าสามารถเผชิญกับปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ในการเรียนภาษาจีนด้วยความมั่นใจ					
2. ข้าพเจ้ารู้สึกภูมิใจที่ทำงานในวิชาภาษาจีนเสร็จตามระยะเวลาที่กำหนด					
3. ข้าพเจ้าได้รับการยอมรับจากครูและเพื่อน ๆ ให้สอนภาษาจีนอยู่เสมอ					
4. ข้าพเจ้ามักได้รับคัดเลือกจากเพื่อนให้เป็นตัวแทนไปแสดงความสามารถด้านภาษาจีน					
5. ข้าพเจ้ามองตัวเองว่ามีความสามารถด้านภาษาจีน					
6. ข้าพเจ้าได้รับการสนับสนุนจากครูให้ทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับภาษาจีน					
7. ข้าพเจ้ามั่นใจคุณภาพผลงานของตนเองในวิชาภาษาจีน					

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
8. ข้าพเจ้าภาคภูมิใจที่ได้เรียนภาษาจีน					
9. เมื่อข้าพเจ้าทำให้ครอบครัวยอมรับในความสามารถทางด้านภาษาจีนได้					
แรงจูงใจในการเรียน					
1. ข้าพเจ้าตั้งใจเรียนภาษาจีนเพื่อให้ผลการเรียนดีขึ้น					
2. เมื่อได้รับคำแนะนำในการเรียนภาษาจีนจากครู ข้าพเจ้าจะนำคำแนะนำไปปฏิบัติตาม เพื่อให้ผลการเรียนภาษาจีนดีขึ้น					
3. เมื่อครูบอกถึงความสำคัญของการเรียนภาษาจีน ข้าพเจ้ารู้สึกตระหนักและเห็นคุณค่าในการเรียนภาษาจีนมากขึ้น					
4. เมื่อเห็นเพื่อนได้คะแนนสอบภาษาจีนดี ข้าพเจ้ารู้สึกต้องขยันเรียนภาษาจีน เพื่อที่จะได้คะแนนดีขึ้น					
5. เมื่อครูใช้สื่อการสอนที่น่าสนใจ ข้าพเจ้าจะตั้งใจเรียนภาษาจีนมากขึ้น					
6. เมื่อครอบครัวแจ้งข่าวสารการสมัครเรียนต่อที่ประเทศจีน ข้าพเจ้ารู้สึกว่าจะต้องตั้งใจเรียนภาษาจีนให้มากขึ้น					
7. เมื่อข้าพเจ้าต้องการมีอาชีพการงานที่ดี ข้าพเจ้าต้องขยันเรียนภาษาจีนให้มากขึ้น					
8. เมื่อเห็นครอบครัวทำงานหนักเพื่อหาเงินให้ข้าพเจ้าเรียนภาษาจีนทำให้ข้าพเจ้ามุ่งมั่นตั้งใจเรียนภาษาจีนมากขึ้น					
9. เมื่อครูบอกว่าข้าพเจ้ามีความสามารถทางด้านภาษาจีนที่โดดเด่น ทำให้ข้าพเจ้าอยากศึกษาต่อในสาขาที่เกี่ยวข้องกับภาษาจีน					

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
การกำหนดเป้าหมายในอนาคต					
1. ข้าพเจ้าศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับอาชีพที่สามารถนำภาษาจีนไปใช้ได้เสมอ					
2. ข้าพเจ้าวางแผน และกำหนดเป้าหมายสำหรับศึกษาต่อในสายที่เกี่ยวข้องกับภาษาจีนในอนาคต					
3. ข้าพเจ้าทำกิจกรรม หรือการแข่งขันทางด้านภาษาจีนที่หลากหลายเพื่อเพิ่มเติมประสบการณ์ของตนเองไว้ใน Portfolio					
4. ข้าพเจ้าต้องการพัฒนาทักษะที่จำเป็นต่อการประกอบอาชีพในอนาคต					
5. ข้าพเจ้าศึกษาหาความรู้ด้านภาษาจีนอยู่เสมอเพื่อความก้าวหน้าในอนาคต					
สภาพแวดล้อมในครอบครัว					
การสนับสนุนจากครอบครัว					
1. ครอบครัวพูดคุยชมเชยเมื่อข้าพเจ้าสอบภาษาจีนได้คะแนนดี					
2. ครอบครัวให้กำลังใจ และสนับสนุนค่าใช้จ่ายเมื่อข้าพเจ้าทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับภาษาจีน เช่น เข้าค่ายภาษาจีน ฯลฯ					
3. ครอบครัวให้ความช่วยเหลือแนะนำข้าพเจ้าในเรื่องการเรียนภาษาจีน					
4. ครอบครัวแนะนำข้าพเจ้าในเรื่องการประกอบอาชีพในอนาคตที่เกี่ยวข้องกับภาษาจีน					
5. ครอบครัวมักจะชี้แนะแนวทางประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาจีนให้ข้าพเจ้าฟังเสมอ					
6. ครอบครัวสนับสนุนเมื่อข้าพเจ้าต้องการเรียนพิเศษภาษาจีนเสมอ					

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
7. ครอบครัวสนับสนุนอุปกรณ์ที่ช่วยส่งเสริมด้านการเรียนภาษาจีน เช่น ไอแพด สมุดคัดจีน สมุดคำศัพท์ภาษาจีน ฯลฯ					
การเห็นแบบอย่างจากคนในครอบครัว					
1. พ่อแม่ หรือญาติพี่น้องของข้าพเจ้าพูดภาษาจีนได้ ทำให้ข้าพเจ้าอยากศึกษาภาษาจีนมากขึ้น					
2. พ่อแม่ หรือญาติพี่น้องของข้าพเจ้าเป็นคนมุ่งมั่น และตั้งใจทำงาน ทำให้ข้าพเจ้ามุ่งมั่นในการเรียนภาษาจีนมากขึ้น					
3. พ่อแม่ หรือญาติพี่น้องของข้าพเจ้าแบ่งเวลาให้กับการทำงาน และครอบครัวได้เป็นอย่างดี					
4. พ่อแม่ หรือครอบครัวของข้าพเจ้าใฝ่หาความรู้ อยู่ตลอดเวลา ทำให้ข้าพเจ้าอยากใฝ่หาความรู้ในการเรียนภาษาจีนมากขึ้น					
สภาพแวดล้อมในสถานศึกษา					
การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ					
1. ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาจีนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของข้าพเจ้า					
2. ครูยกตัวอย่างคำศัพท์ที่ภาษาจีนชวนให้ข้าพเจ้าเกิดความสงสัยอยากรู้					
3. ครูยกตัวอย่างบทสนทนาที่ทำให้ข้าพเจ้าเข้าใจในไวยากรณ์ภาษาจีน					
4. ครูมีกิจกรรมให้ข้าพเจ้าได้ค้นคว้าหาคำศัพท์ภาษาจีนอยู่เสมอ					
5. ครูให้ข้าพเจ้าฝึกแต่งประโยคภาษาจีนหลังจากได้เห็นตัวอย่างบทสนทนา					

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
6. ครูให้ข้าพเจ้านำเสนอข้อมูลในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การอธิบายภาพต่าง ๆ เป็นภาษาจีน					
7. ครูส่งเสริมให้ข้าพเจ้าเป็นคน คิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาในการเรียนภาษาจีนเป็น					
8. ครูให้ข้าพเจ้ามีส่วนร่วมในการสรุปคำศัพท์ภาษาจีน ที่เรียนในแต่ละครั้ง					
9. ครูให้ข้าพเจ้าแต่งบทสนทนาที่มักใช้ในชีวิตประจำวัน เป็นภาษาจีน					
บรรยากาศในชั้นเรียน					
1. ข้าพเจ้าได้รับความสนใจจากครูอย่างเท่าเทียมกับเพื่อน ๆ ในคาบเรียนวิชาภาษาจีน					
2. เพื่อนให้ความร่วมมือกันเมื่อมีกิจกรรมต่าง ๆ ในคาบเรียนวิชาภาษาจีน					
3. เพื่อน ๆ ในชั้นเรียนช่วยเหลือซึ่งกันและกันเมื่อมีปัญหา ในคาบเรียนวิชาภาษาจีน					
การเห็นแบบอย่างจากครูและรุ่นพี่					
1. ข้าพเจ้ารู้สึกชื่นชมเมื่อเห็นรุ่นพี่ได้รางวัลชนะเลิศ ในการแข่งขันทางด้านภาษาจีน					
2. ข้าพเจ้ารู้สึกชื่นชมรุ่นพี่สนทนาภาษาจีนได้อย่าง คล่องแคล่ว					
3. ข้าพเจ้ารู้สึกชื่นชมและประทับใจเมื่อเห็นรุ่นพี่ มีความพยายาม มุ่งมั่นในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับภาษาจีน					
4. ข้าพเจ้ารู้สึกประทับใจเมื่อรุ่นพี่ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการศึกษาต่อในประเทศจีน					

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
สังคมและสื่อมวลชน					
การได้รับข่าวสารผ่านสื่อ					
1. ข้าพเจ้าได้วิธีการจำคำศัพท์ภาษาจีนจากสื่อสารสนเทศต่าง ๆ เช่น ทีวี วิทยุ นิตยสาร อินเทอร์เน็ต ฯลฯ					
2. ข้าพเจ้าได้รับคำศัพท์ภาษาจีนใหม่ ๆ จากสื่อแอปพลิเคชันต่าง ๆ เพื่อนำมาใช้ในชีวิตประจำวัน					
3. ข้าพเจ้าชอบดูคลิปวิดีโอด้านการเรียนภาษาจีนผ่านโซเชียลมีเดียต่าง ๆ					
4. ข้าพเจ้าติดตามเพจเกี่ยวกับภาษาจีนที่ข้าพเจ้าสนใจ เช่น เพลงภาษาจีน วลีเด็ด ๆ ในภาษาจีน ซีรีส์จีน					
5. ข้าพเจ้าติดตามข่าวสารจากสำนักข่าวจีน หรือเว็บไซต์ที่เกี่ยวกับประเทศจีน					
การเห็นแบบอย่างจากบุคคลในสังคม					
1. ข้าพเจ้าชื่นชม และประทับใจศิลปินจีนหรือไอดอลจีนที่ประสบความสำเร็จในต่างประเทศ					
2. ข้าพเจ้าชอบดูสิ่งประดิษฐ์และนวัตกรรมที่ทันสมัยของประเทศจีน ทำให้ข้าพเจ้าอยากไปศึกษาต่อที่ประเทศจีน					
3. ข้าพเจ้าชอบดูวิดีโอที่ยูทูปเบอร์จีนที่ประสบความสำเร็จทำให้มีแรงบันดาลใจในการฝึกฝนภาษาจีน					
4. ข้าพเจ้าชื่นชมบุคคลรอบข้างที่ได้ใช้ภาษาจีนแล้วประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน					
5. เมื่อข้าพเจ้าเห็นข่าวนักธุรกิจที่ประสบความสำเร็จในประเทศจีน ทำให้ข้าพเจ้าอยากเรียนภาษาจีนเพื่อใช้ติดต่อธุรกิจ					

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นางสาววัฒน ระฤกชาติ
วัน เดือน ปี เกิด	5 เมษายน พ.ศ. 2536
สถานที่เกิด	จังหวัดอ่างทอง
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	200/3 ซ.สุขสันต์ ถ.พระปิยะ ต.ทะเลชุบศร อ.เมือง จ.ลพบุรี 15000
ตำแหน่งและประวัติการทำงาน	พ.ศ.2561 - ปัจจุบัน ครู โรงเรียนเทพศิรินทร์ จังหวัดกรุงเทพมหานครฯ
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2560 การศึกษาระดับบัณฑิต (การสอนภาษาจีน) มหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. 2568 วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (วิจัย วัดผลและสถิติการศึกษา) มหาวิทยาลัยบูรพา